

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 123

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

58. sējums

2015. gada 19. maijs

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/751 (2015. gada 29. aprīlis) par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/752 (2015. gada 29. aprīlis) par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses 16
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/753 (2015. gada 29. aprīlis) par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā 23
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/754 (2015. gada 29. aprīlis), ar ko atver dažas Savienības tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, māļputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi 27
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/755 (2015. gada 29. aprīlis) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm 33
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/756 (2015. gada 29. aprīlis), ar ko tiek atceltas dažas koncesijas attiecībā uz Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā 50
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/757 (2015. gada 29. aprīlis) par jūras transporta oglekļa dioksīda emisiju monitoringu, ziņošanu un verifikāciju un ar ko groza Direktīvu 2009/16/EK ⁽¹⁾ 55
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/758 (2015. gada 29. aprīlis) par tipa apstiprinājuma prasībām transportlīdzekļa eZvana sistēmas izveidošanai uz pakalpojuma “112” bāzes un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK 77

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/759 (2015. gada 29. aprīlis), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku ⁽¹⁾	90
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem ⁽²⁾	98

Labojumi

★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 375/2014 (2014. gada 3. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusu (iniciatīva “ES palīdzības brīvprātīgie”) (OV L 122, 24.4.2014.)	122
--	-----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici

⁽²⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/751**(2015. gada 29. aprīlis)****par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Iekšējā tirgus sadrumstalotība kaitē konkurētspējai, izaugsmei un darbvietu radīšanai Savienībā. Lai iekšējais tirgus pienācīgi darbotos, ir jānovērš tieši un netieši šķēršļi tāda integrēta elektronisko maksājumu tirgus darbībai un izveidei, kurā iekšzemes un pārrobežu maksājumi netiktu nošķirti.
- (2) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/64/EK ⁽⁴⁾ tika nodrošināts juridiskais pamats, lai Savienības mērogā izveidotu iekšējo tirgu maksājumiem, jo, paredzot vienotus noteikumus attiecībā uz maksājumu pakalpojumu sniegšanu, ar to būtiski atviegloja maksājumu pakalpojumu sniedzēju darbību.
- (3) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 924/2009 ⁽⁵⁾ ieviesa principu, ka maksa, ko no lietotājiem iekasē par pārrobežu maksājumu euro – tostarp par kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem, uz kuriem attiecas šī regula –, ir tāda pati kā par atbilstīgu maksājumu dalībvalstī.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 260/2012 ⁽⁶⁾ tika paredzēti noteikumi iekšējā tirgus kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro, taču tās darbības jomā netika iekļauti kartēm piesaistīti maksājumu darījumi.

⁽¹⁾ OV C 193, 24.6.2014., 2. lpp.⁽²⁾ OV C 170, 5.6.2014., 78. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa lēmums.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES ⁽¹⁾ mērķis ir saskaņot dažus noteikumus attiecībā uz līgumiem, kuri noslēgti starp patērētājiem un tirgotājiem, tostarp tādos noteikumos attiecībā uz maksu par maksājumu līdzekļa izmantošanu, pamatojoties uz kuriem dalībvalstīm ir jāaizliedz tirgotājiem pieprasīt no patērētājiem maksu par konkrēto maksāšanas līdzekļu izmantošanu, kuras apmērs pārsniedz tirgotāja izdevumus saistībā ar šo maksājumu līdzekļu izmantošanu.
- (6) Lai patērētāji, tirgotāji un uzņēmumi varētu gūt maksimālu labumu no iekšējā tirgus, izšķirīga nozīme ir drošiem, efektīviem, konkurētspējīgiem un novatoriskiem elektroniskajiem maksājumiem, īpaši pasaulei pārejot uz e-komerciju.
- (7) Lai tieši vai netieši regulētu starpbanku komisijas maksas, dažas dalībvalstis ir pieņēmušas vai gatavo tiesību aktus, kas aptver vairākus jautājumus, tostarp maksimālās robežvērtības starpbanku komisijas maksām dažādos līmeņos, tirgotāju maksas, visu karšu pieņemšanas noteikumu (*Honour All Cards Rule*) un novirzīšanas pasākumus. Dažās dalībvalstīs pastāvošie administratīvie lēmumi ievērojami atšķiras. Lai ieviestu lielāku saskaņotību starpbanku komisijas maksu līmeņos, sagaidāms, ka valstu līmenī tiks turpmāk ieviesti regulatīvi pasākumi, kas pievērsīsies minēto maksu līmeņiem vai atšķirībām. Šādi valsts līmeņa pasākumi varētu radīt ievērojamus šķēršļus saistībā ar iekšējā tirgus izveidi kartēm piesaistītu maksājumu, uz kartēm balstītu interneta un mobilo maksājumu jomā un tādējādi ierobežot pakalpojumu sniegšanas brīvību.
- (8) Maksājumu kartes ir mazumtirdzniecībā visbiežāk lietotais elektronisko maksājumu instruments. Tomēr Savienības maksājumu karšu tirgus integrācija nebūt nav pilnīga, jo daudzi maksājumu risinājumi nevar attīstīties ārpus valstu robežām un jauniem Eiropas mēroga dalībniekiem tiek kavēta piekļuve tirgum. Ir jānovērš tādi šķēršļi efektīvai karšu tirgus darbībai – tostarp attiecībā uz kartēm piesaistītiem maksājumiem un mobilajiem un interneta maksājumiem, kuru pamatā ir kartēm piesaistīti maksājumi.
- (9) Lai iekšējais tirgus darbotos efektīvi, elektronisko maksājumu izmantošana būtu jāsekmē un jāatvieglo par labu tirgotājiem un patērētājiem. Kartes un citus elektroniskos maksājumus var izmantot krietni daudzpusīgāk, tostarp, īstenojot iespējas norēķināties tiešsaistē, lai izmantotu iekšējā tirgus un e-komercijas priekšrocības; vienlaikus elektroniskie maksājumi arī tirgotājiem nodrošina potenciāli drošus maksājumus. Tādēļ tas, ka skaidras naudas maksājumu vietā tiek izmantoti kartēm piesaistīti maksājumu darījumi, varētu radīt priekšrocības tirgotājiem un patērētājiem, ar noteikumu, ka maksa par karšu maksājumu shēmu izmantošanu būtu noteikta ekonomiski izdevīgā līmenī, un vienlaikus veicināt godīgu konkurenci, inovāciju un jaunu dalībnieku ienākšanu tirgū.
- (10) Starpbanku komisijas maksas parasti piemēro starp karti pieņemošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un karti izdodošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir piederīgi noteiktai maksājumu karšu shēmai. Starpbanku komisijas maksas veido būtisku daļu no maksām, ko kartes pieņemšie maksājumu pakalpojumu sniedzēji par katru kartē piesaistītu maksājumu darījumu iekasē no tirgotājiem. Savukārt tirgotāji iekļauj minētās karšu izmaksas, tāpat kā visas citas savas izmaksas, kopējās preču un pakalpojumu cenās. Konkurence starp maksājumu karšu shēmām, lai pēc iespējas vairāk karti izdodošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju pārliecinātu izdot to kartes, kas – atšķirībā no ierastās cenu disciplinējošās ietekmes, kāda ir konkurencei tirgus ekonomikas apstākļos – tirgū rada augstākas, nevis zemākas starpbanku komisijas maksas. Papildus konsekventai konkurences noteikumu piemērošanai attiecībā uz starpbanku komisijas maksām šādu maksu regulējums uzlabotu iekšējā tirgus darbību un palīdzētu samazināt darījumu izmaksas patērētājiem.
- (11) Pastāvošās dažādās starpbanku komisijas maksas un to līmenis neļauj rasties jauniem Savienības mēroga dalībniekiem, kuri pamatotos uz darījumdarbības modeļiem ar zemākām starpbanku komisijas maksām vai bez tām, un ierobežo potenciālus apjomradītus un diversifikācijas radītus ietaupījumus un no tiem izrietošo efektivitāti. Tas negatīvi ietekmē tirgotājus un patērētājus un kavē inovāciju. Tā kā Savienības mēroga dalībniekiem būtu izdevīgākām jāpiedāvā vismaz augstākā līmeņa starpbanku komisijas maksa, kas dominē tirgū, kurā tie vēlas iekļūt, rodas pastāvīga tirgus sadrumstalotība. Arī pastāvošās vietējās shēmas, kurās ir zemākas starpbanku komisijas maksas vai kurās to vispār nav, var būt spiestas aiziet no tirgus tādēļ, ka bankas izdara spiedienu saistībā ar lielāku starpbanku komisijas maksas ieņēmumu iegūšanu. Tā rezultātā patērētāji un tirgotāji attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem saskaras ar ierobežotu izvēli, augstākām cenām un zemāku kvalitāti, turklāt to spēja izmantot Savienības mēroga maksājumus arī ir ierobežota. Papildus tam tirgotāji nevar pārvarēt maksu atšķirības, izmantojot karšu pieņemšanas pakalpojumus, ko bankas piedāvā citās dalībvalstīs. Īpaši noteikumi, ko izmanto maksājumu karšu shēmas, saskaņā ar to teritoriālo licencēšanas politiku paredz par

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

katru maksājuma darījumu piemērot "tirdzniecības vietas" (tirgotāja valsts) starpbanku komisijas maksu. Minētā prasība neļauj pieņēmējiem veiksmīgi piedāvāt to pakalpojumus pārrobežu mērogā. Turklāt tas var arī radīt šķēršļus tirgotājiem samazināt to maksājumu izmaksas par labu patērētājiem.

- (12) Tas, ka Komisija un valstu konkurences iestādes ir piemērojušas spēkā esošos tiesību aktus, nav spējis atrisināt šo situāciju.
- (13) Tādēļ, lai novērstu iekšējā tirgus sadrumstalotību un būtiskus konkurences izkropļojumus, ko rada atšķirīgi tiesību akti un administratīvie lēmumi, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantu ir jāveic pasākumi, lai risinātu augstu un atšķirīgu starpbanku komisijas maksu problēmu nolūkā ļaut maksājumu pakalpojumu sniedzējiem sniegt pakalpojumus pārrobežu mērogā un patērētājiem un tirgotājiem izmantot pārrobežu pakalpojumus.
- (14) Šīs regulas piemērošana nebūtu jāskar Savienības un valsts konkurences noteikumu piemērošana. Tai nebūtu jāliedz dalībvalstīm ar valsts tiesību aktu starpniecību paturēt spēkā vai ieviest zemākas maksimālās robežvērtības vai pasākumus ar līdzvērtīgu mērķi vai ietekmi.
- (15) Lai veicinātu kartēm piesaistītu maksājumu un uz kartēm balstītu interneta un mobilo maksājumu iekšējā tirgus netraucētu darbību, no kā labumu gūtu patērētāji un tirgotāji, šī regula būtu jāpiemēro maksājumu kartēm piesaistītu maksājumu darījumu pieņemšanai un izdošanai gan pārrobežu, gan iekšzemes mērogā. Ja tirgotāji var izvēlēties pieņēmu arpus to dalībvalsts ("pārrobežu pieņemšana"), ko veicinās vienāda maksimālā gan iekšzemes, gan pārrobežu starpbanku komisijas maksas līmeņa noteikšana pieņemtiem darījumiem un teritoriālās licencēšanas aizliegums, vajadzētu būt arī iespējai nodrošināt vajadzīgo juridisko skaidrību un novērst maksājumu karšu shēmu konkurences izkropļojumus.
- (16) Konkurences lietu izskatīšanas satvarā uzņemtu vienpusēju saistību rezultātā daudzi kartēm piesaistītie pārrobežu maksājumu darījumi Savienībā jau tiek veikti, ievērojot maksimālās starpbanku komisijas maksas. Lai pieņemšanas pakalpojumu tirgū nodrošinātu godīgu konkurenci, noteikumi, kas saistīti ar pārrobežu un iekšzemes darījumiem, būtu jāpiemēro vienlaicīgi un samērīgā laikposmā pēc šīs regulas stāšanās spēkā, ņemot vērā šajā regulā paredzēto maksājumu karšu shēmu migrācijas grūtības un sarežģītību.
- (17) Tirgū ir pieejami divi galvenie kredītkaršu veidi. Ar atliktā maksājuma debetkarti, iepriekš noteiktā konkrētā dienā parasti vienreiz mēnesī no kartes turētāja konta tiek debetēta darījumu kopsumma bez procentiem. Ar citām kredītkartēm kartes turētājs var izmantot kredītiespējas, lai vēlāk nekā noteiktajā dienā atmaksāt daļu no maksājamajām summām kopā ar procentiem vai citām izmaksām.
- (18) Visiem debetkartēm vai kredītkartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem vajadzētu piemērot maksimālo starpbanku komisijas maksas likmi.
- (19) Ietekmes novērtējums liecina, ka aizliegums darījumiem ar debetkarti piemērot starpbanku komisijas maksas uzlabos karšu pieņemšanas un izmantošanas rādītājus, labvēlīgi ietekmēs vienotā tirgus izveidi un sniegs vairāk priekšrocību tirgotājiem un patērētājiem nekā maksimālā robežvērtība, kas noteikta augstākā līmenī. Turklāt tādējādi netiks pieļauta negatīva ietekme, ko rada augstāka maksimālā robežvērtība tādās iekšzemes shēmās, kas paredz ļoti zemas starpbanku komisijas maksas debeta darījumiem vai šādas maksas nepiemēro, sakarā ar darbības paplašināšanos pārrobežu mērogā vai ar to, ka jaunie tirgus dalībnieki maksu palielina līdz maksimālās robežvērtības līmenim. Aizliegums darījumiem ar debetkarti piemērot starpbanku komisijas maksas arī mazina risku, ka starpbanku komisijas maksu modelis tiks pārņemts uz jauniem, novatoriskiem maksājumu pakalpojumiem, tādiem kā mobilās un tiešsaistes sistēmas.
- (20) Šajā regulā paredzēto maksimālo robežvērtību pamatā ir tā sauktā "komersanta izvēles neietekmēšanas metodoloģija" (*Merchant Indifference Test*), kas izstrādāta ekonomikas literatūrā un kas norāda to, kāda līmeņa maksu tirgotājs būtu gatavs maksāt, ja tirgotājs salīdzinātu izmaksas, kuras rodas, kad klients izmanto maksājumu karti, ar tām izmaksām, kas rodas, kad maksājumi tiek veikti bez kartēm (skaidras naudas maksājumi) (ņemot vērā pakalpojumu maksu, ko iekasē pieņēmējbankas, t. i., tirgotāju apkalpošanas maksa un starpbanku komisijas maksa). Tādējādi tas veicina efektīvu maksājumu instrumentu izmantošanu, popularizējot to karšu izmantošanu, kas saistībā ar darījumiem sniedz lielākas priekšrocības, un vienlaikus novēršot nesamērīgas no tirgotājiem iekasētas maksas, kuras radītu slēptas izmaksas citiem patērētājiem. Pretējā gadījumā starpbanku komisijas maksu koplīgumu dēļ varētu rasties pārmērīgas maksas, kas tiktu iekasētas no tirgotājiem, jo tirgotāji, baidoties zaudēt apgrozījumu, nelabprāt noraida dārgus maksājumu instrumentus. Pieredze liecina, ka minētās robežvērtības ir samērīgas, jo tās neapdraud starptautisko karšu shēmu un maksājumu pakalpojumu sniedzēju darbību. Turklāt tie sniedz priekšrocības tirgotājiem un patērētājiem un nodrošina juridisko noteiktību.

- (21) Tomēr ietekmes novērtējums liecina, ka dažās dalībvalstīs starpbanku komisijas maksas ir attīstījušās tā, lai ļautu patērētājiem gūt labumu no efektīviem debetkaršu tirgiem attiecībā uz karšu pieņemšanu un izmantošanu, proti, starpbanku komisijas maksas ir zemākas nekā līmenis saskaņā ar tirgotāja izvēles neietekmēšanas shēmu. Tādējādi dalībvalstīm vajadzētu spēt noteikt zemākas starpbanku komisijas maksas saistībā ar debetkaršu iekšzemes darījumiem.
- (22) Turklāt, lai nodrošinātu, ka debetkaršu maksas ir noteiktas ekonomiski efektīvā līmenī, ņemot vērā iekšzemes debetkaršu tirgu struktūru, būtu jāsaglabā iespēja starpbanku komisijas maksas maksimālās robežvērtības izteikt kā vienotu likmi. Vienota likme var arī mudināt izmantot kartei piesaistītos maksājumus par nelielas vērtības summām (mikromaksājumi). Vajadzētu būt iespējai šādu vienotu likmi piemērot arī kopā ar procentu likmi, ar noteikumu, ka šādu starpbanku komisijas maksu summa nepārsniedz konkrētu procentu likmi no visu iekšzemes darījumu gada vērtības katrā maksājumu karšu shēmā. Turklāt vajadzētu būt iespējai noteikt katra darījuma starpbanku komisijas maksas zemāko maksimālo procentuālo robežvērtību un noteikt fiksētu maksimālu komisijas maksas summu kā limitu tai komisijas maksas summai, kas veidojas, piemērojot procentu likmi par darījumu.
- (23) Turklāt, ņemot vērā, ka ar šo regulu starpbanku komisijas maksas pirmo reizi tiek saskaņotas apstākļos, kad pašreizējās debetkaršu shēmas un starpbanku komisijas maksas ir ļoti atšķirīgas, ir jānodrošina iekšzemes maksājumu karšu tirgu elastība. Tādēļ pienācīgā pārejas laikā saistībā ar iekšzemes debetkaršu darījumiem dalībvalstīm būtu jāspēj attiecībā uz visiem iekšzemes debetkaršu darījumiem katrā maksājuma kartes shēmā piemērot vidējo svērto starpbanku komisijas maksu, kas nepārsniedz 0,2 % no visu iekšzemes debetkaršu darījumu katrā maksājumu karšu shēmā ikgadējās vidējās darījumu vērtības. Saistībā ar starpbanku komisijas maksu maksimālo robežvērtību, ko aprēķina, ņemot vērā ikgadējo vidējo darījumu vērtību vienā maksājumu karšu shēmā, ir pietiekami, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedalās maksājumu karšu shēmā (vai kāda cita veida maksājumu pakalpojumu sniedzēju nolīgumos), kurā attiecībā uz visiem debetkaršu iekšzemes darījumiem piemēro vidējo svērto starpbanku komisijas maksu, kas nepārsniedz 0,2 %. Arī šeit var piemērot vienotu likmi vai procentu maksu vai abu apvienojumu, ar noteikumu, ka tiek ievērots vidējās svērtās maksas maksimālās robežvērtības maksimums.
- (24) Lai noteiktu atbilstīgas starpbanku komisijas maksas maksimālās robežvērtības debetkaršu iekšzemes darījumiem, ir lietderīgi tādām valstu kompetentajām iestādēm, kas ir tiesīgas nodrošināt atbilstību šai regulai, ļaut ievākt informāciju saistībā ar visu debetkaršu darījumu apjomu un vērtību vienā maksājumu karšu shēmā vai saistībā ar debetkaršu darījumu apjomu un atsaucēs vērtību, kuri attiecas uz vienu vai vairākiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Tādējādi maksājumu karšu shēmām un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt pienākumam sniegt attiecīgus datus valstu kompetentajām iestādēm, kā noteikušas minētās iestādes un saskaņā ar to noteiktiem termiņiem. Ziņošanas pienākumu darbības joma būtu jāpaplašina, attiecinot to arī uz tādām maksājumu pakalpojumu sniedzējiem kā izdevēji vai pieņēmēji un ne tikai uz maksājumu karšu shēmām, lai nodrošinātu, ka jebkāda attiecīga informācija ir darīta pieejama kompetentām iestādēm, kam jebkurā gadījumā vajadzētu varēt pieprasīt, ka šāda informācija tiek ievākta ar maksājumu karšu shēmas starpniecību. Turklāt ir svarīgi, ka dalībvalstis nodrošina tādas attiecīgas informācijas piemērotu izpaušanas līmeni, kas attiecas uz piemērojamām starpbanku komisijas maksas maksimālajām robežvērtībām. Ņemot vērā to, ka maksājumu karšu shēmas parasti nav maksājumu pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas prudenciālā uzraudzība, kompetentās iestādes var pieprasīt, lai informāciju, ko nosūtījuši šie subjekti, būtu apstiprinājis neatkarīgs revidents.
- (25) Ar dažu iekšzemes mēroga maksājumu instrumentu palīdzību maksātājs var ierosināt kartēm piesaistītus maksājumu darījumus, ko maksājumu karšu shēma nevar nošķirt kā debetkaršu vai kredītkaršu darījumus. Izvēle, ko izdarījis kartes turētājs, nav zināma ne maksājumu karšu shēmai, ne pieņēmējam, un tādējādi maksājumu karšu shēmai nav iespējas piemērot dažādas maksimālās robežvērtības debetkaršu un kredītkaršu darījumiem, kā noteikts ar šo regulu (kas ir nošķirami, pamatojoties uz laiku, kurš ir bijis paredzēts maksājumu darījumu debetēšanai). Ņemot vērā to, ka ir jāsaglabā pašreizējo darījumdarbības modeļu funkcionalitāte, izvairoties no nepamatotām vai pārmērīgām tiesību aktu ieviešanas izmaksām un vienlaikus ņemot vērā to, cik būtiski ir nodrošināt pienācīgu vienlīdzīgu konkurences apstākļus starp dažādām maksājumu karšu kategorijām, ir lietderīgi šādu iekšzemes "universālo karšu" maksājumu darījumiem piemērot to pašu noteikumu, ko ar šo regulu paredz debetkaršu darījumiem. Tomēr minētajiem maksājumu instrumentiem vajadzētu dot ilgāku pielāgošanas laiku. Tāpēc izņēmuma veidā un 18 mēnešus ilgā pārejas laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstīm vajadzētu varēt noteikt universālo karšu iekšzemes maksājumu darījumu maksimālo daļu, ko uzskata par līdzvērtīgu kredītkaršu darījumiem. Piemēram, kredītkaršu maksimālo robežvērtību varētu piemērot darījumu kopējās vērtības noteiktajai daļai attiecībā uz tirgotājiem vai pieņēmējiem. Noteikumu matemātiskais rezultāts tad būtu līdzvērtīgs vienotas starpbanku komisijas maksas maksimālās robežvērtības piemērošanai iekšzemes maksājumu darījumiem, kas veikti ar universālajām kartēm.

- (26) Šī regula būtu jāattiecinā uz visiem darījumiem, kuros maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā.
- (27) Saskaņā ar tehnoloģiskās neitralitātes principu, kas izklāstīts Eiropas digitalizācijas programmā, šī regula būtu jāpiemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem neatkarīgi no vides, kādā šis darījums tiek veikts, iekļaujot bezsaistes, tiešsaistes vai mobīlus privātklientu maksājumu instrumentus un pakalpojumus.
- (28) Kartēm piesaistīti maksājumu darījumi parasti tiek veikti, pamatojoties uz diviem galvenajiem darījumdarbības modeļiem – tā dēvētajām trīspusējām maksājumu karšu shēmām (kartes turētājs – pieņemošā un izdodošā shēma – tirgotājs) un četrpusējām maksājumu karšu shēmām (kartes turētājs – izdevējbanka – pieņēmējbanka – tirgotājs). Daudzas četrpusējās maksājumu karšu shēmas izmanto atklātu starpbanku komisijas maksu, kas galvenokārt ir daudzpusēja. Lai ņemtu vērā to, ka pastāv slēptas starpbanku komisijas maksas, un palīdzētu radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus, trīspusējās maksājumu karšu shēmas, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējus izmanto kā izdevējus vai pieņēmējus, būtu jāuzskata par četrpusējām maksājumu karšu shēmām, un tām būtu jāievēro tādi paši noteikumi; turklāt pārredzamība un citi pasākumi, kas saistīti ar darījumdarbības noteikumiem, būtu jāpiemēro visiem pakalpojumu sniedzējiem. Tomēr, ņemot vērā specifiku, kas pastāv arī attiecībā uz šāda veida trīspusējām shēmām, ir lietderīgi atļaut paredzēt pārejas laiku, kurā dalībvalstis var izlemt nepiemērot noteikumus attiecībā uz starpbanku komisijas maksas maksimālo robežvērtību, ja šādām shēmām attiecīgajā dalībvalstī ir ļoti neliela tirgus daļa.
- (29) Izdošanas pakalpojums balstās uz maksājumu instrumenta izdevēja un maksātāja līgumattiecībām – neatkarīgi no tā, vai izdevējs tur līdzekļus maksātāja vārdā. Izdevējs maksātājam dara pieejamas maksājumu kartes, autorizē darījumus galaiekārtās vai tām līdzīgās iekārtās un var pieņēmajam garantēt maksājumu par darījumiem, kas atbilst attiecīgās shēmas noteikumiem. Tādēļ vienkārša maksājumu karšu vai tehnisko pakalpojumu izplatīšana, piemēram, tīra datu apstrāde un glabāšana, nav jāuzskata par izdošanu.
- (30) Pieņemšanas pakalpojumu veido darbību ķēde, sākot no kartei piesaistīta maksājuma darījuma sākšanas līdz līdzekļu pārskaitīšanai maksājuma saņēmējam. Atkarībā no dalībvalsts un darījumdarbības modeļa, katrā dalībvalstī pieņemšanas pakalpojums ir organizēta dažādi. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas maksā starpbanku komisijas maksu, ne vienmēr tieši slēdz līgumu ar maksājuma saņēmēju. Šajā regulā sniegtajai pieņemēja definīcijai tomēr būtu jāaptver starpnieki, kas sniedz daļu no pieņemšanas pakalpojumiem, bet nav tiešās līgumattiecībās ar maksājuma saņēmēju. Pieņemšanas pakalpojums tiek sniegts neatkarīgi no tā, vai pieņēmējs tur līdzekļus maksājuma saņēmēja vārdā. Tādi tehniskie pakalpojumi kā tīra datu apstrāde un glabāšana vai galaiekārtu izmantošana nav jāuzskata par pieņemšanu.
- (31) Ir svarīgi nodrošināt, ka noteikumi par starpbanku komisijas maksām, ko maksā vai saņem maksājumu pakalpojumu sniedzēji, netiek apietī, izmantojot alternatīvas maksu plūsmas, ko saņem izdevēji. Lai no tā izvairītos, “neto kompensācija” par maksām, ko izdevējs maksā vai saņem no vai uz maksājumu karšu shēmu, pieņēmēja vai jebkura cita starpnieka, tostarp iespējamās maksas par atļauju, būtu jāuzskata par starpbanku komisijas maksu. Lai pārbaudītu, vai notiek noteikumu apiešana, aprēķinot starpbanku komisijas maksu, būtu jāņem vērā maksājumu vai stimulu kopējā summa, ko izdevējs par regulētajiem darījumiem ir saņēmis no maksājumu karšu shēmas, atņemot no tās maksas, ko izdodošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir samaksājis maksājumu karšu shēmai. Vērā ņemamie maksājumi, stimuli un maksas varētu būt tieši (t. i., saistīti ar apjomu vai konkrēto darījumu), vai netieši (tostarp tirgvedības stimuli, piemaksas, rabati par atbilstību noteiktiem darījumu apjomiem). Pārbaudot to, vai šīs regulas noteikumi tiek apietī, jo īpaši būtu jāņem vērā izdevēju peļņa no speciālām programmām, ko izdevēji īsteno kopīgi ar maksājumu karšu shēmām, kā arī ienākumi no apstrādes, licencēšanas un citām maksām, kas ir maksājumu karšu shēmu ienākumi. Novērtējot šīs regulas iespējamu apiešanu, attiecīgā gadījumā un ja to apstiprina citi objektīvi elementi, varētu ņemt vērā arī maksājumu karšu izdošanu trešās valstīs.
- (32) Patērētāji parasti nav informēti par maksām, ko tirgotāji maksā par maksājumu instrumentu izmantošanu. Vienlaikus vairāki stimulējoši paņēmieni, ko izmanto izdevēji (piemēram, ceļojumu kuponi, piemaksas, rabati, atmaksas, bezmaksas apdrošināšana utt.), var novirzīt patērētājus uz maksājumu instrumentiem, tādējādi radot lielas maksas izdevējiem. Lai to novērstu, pasākumi, ar ko starpbanku komisijas maksām uzliek ierobežojumus, būtu jāpiemēro vienīgi maksājumu kartēm, kuras ir kļuvušas par plaša patēriņa produktiem un kuras tirgotājiem parasti ir grūti atteikt, jo tās tiek plaši izdotas un izmantotas (t. i., patērētāju debetkartes un kredītkartes). Lai uzlabotu efektīvu tirgus darbību nereglementētajās nozares daļās un ierobežotu darījumdarbības pārņemšanu no reglamentētajām uz nereglementētajām nozares daļām, ir jāpieņem vairāki pasākumi, tostarp attiecībā uz shēmas un infrastruktūras nodalīšanu, maksājuma saņēmēja veikto maksātāja novirzīšanu un maksājuma saņēmēja selektīvu maksājumu instrumentu pieņemšanu.

- (33) Shēmas un infrastruktūras nodalīšana varētu ļaut visiem apstrādātājiem konkurēt attiecībā uz shēmu klientiem. Izmaksas par apstrādi veido būtisku daļu no kopējām kartes pieņemšanas izmaksām, tāpēc ir svarīgi, lai šīs vērtības ķēdes posms tiktu atvērts efektīvai konkurencei. Pamatojoties uz shēmas un infrastruktūras nodalīšanu, karšu shēmām un apstrādes struktūrām vajadzētu būt neatkarīgām grāmatvedības, organizācijas un lēmumu pieņemšanas procesa ziņā. Tām nevajadzētu darboties diskriminējoši, piemēram, savstarpēji piemērojot izdevīgākus nosacījumus vai sniedzot privilēģētu informāciju, kas nav pieejama to konkurentiem attiecīgajā tirgus segmentā, piemērojot pārmērīgas informēšanas prasības to konkurentiem attiecīgajā tirgus segmentā, šķērssubsidējot to attiecīgo darbību vai veicot kopīgus pārvaldības pasākumus. Šāda diskriminējoša prakse veicina tirgus sadrumstalotību, negatīvi ietekmē jaunu dalībnieku ienākšanu tirgū un neļauj rasties Savienības mēroga dalībniekiem, tādējādi kavējot iekšējā tirgus izveidi kartēm piesaistītu maksājumu un uz kartēm balstītu interneta un mobilo maksājumu jomā un kaitējot tirgotājiem, uzņēmumiem un patērētājiem.
- (34) Maksājumu karšu shēmu piemērotie noteikumi un maksājumu pakalpojumu sniedzēju pieņemtā prakse parasti neļauj tirgotājiem un patērētājiem būt informētiem par maksu atšķirībām un tādējādi samazina tirgus pārredzamību, piemēram, norādot "vienotu" maksu (t. s. *blending*) vai neļaujot tirgotājiem zīmolu koplietošanas karšu (*co-branded cards*) gadījumā izvēlēties lētāku karšu zīmolu vai novirzīt patērētājus uz šādu lētāku karšu izmantošanu. Pat tad, ja tirgotāji ir informēti par dažādajām izmaksām, shēmu noteikumi tiem bieži vien liedz rīkoties, lai samazinātu maksu.
- (35) Maksājumu instrumenti ietver dažādas izmaksas maksājuma saņēmējam, un daži instrumenti ir dārgāki nekā citi. Maksājuma saņēmējam būtu jāspēj saskaņā ar Direktīvu 2007/64/EK brīvi novirzīt maksātājus uz konkrēta maksājuma instrumenta izmantošanu, izņemot gadījumos, kad īpašs maksājumu instruments konkrētu kategoriju maksājumiem ir noteikts ar tiesību aktiem vai kad to nevar atteikt tā likumīgā maksāšanas līdzekļa statusa dēļ. Šajā sakarā karšu shēmas un maksājumu pakalpojumu sniedzēji maksājumu saņēmējiem uzliek dažus ierobežojumus, tostarp ierobežojumus attiecībā uz maksājuma saņēmēja tiesībām mazu summu gadījumā atteikt noteiktus maksājumu instrumentus, ierobežojumus attiecībā uz informācijas sniegšanu maksātājiem par maksām, kas maksājuma saņēmējam rodas konkrētu maksājumu instrumentu gadījumā, vai ierobežojumu attiecībā uz tādu kases aparātu skaitu, kas maksājuma saņēmēja veikālā tiek izmantoti, lai pieņemtu īpašus maksāšanas instrumentus. Minētie ierobežojumi būtu jāatceļ.
- (36) Gadījumos, kad maksājuma saņēmējs maksātāju novirza uz konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu, maksājuma saņēmējam nevajadzētu no maksātāja pieprasīt nekādu maksu par tādu maksājumu instrumentu izmantošanu, kuru starpbanku komisijas maksas ietilpst šīs regulas darbības jomā, jo šādās situācijās papildmaksas piemērošanas priekšrocības kļūst ierobežotas, vienlaikus radot sarežģījumus.
- (37) Visu karšu pieņemšanas noteikums ir divējāds pienākums, ko izdevēji un maksājumu karšu shēmas uzliek maksājumu saņēmējiem –pieņemt visas viena zīmola kartes neatkarīgi no šo karšu dažādām izmaksām ("visu produktu pieņemšanas" elements) un pieņemt tās neatkarīgi no kartes atsevišķās izdevējbankas ("visu izdevēju pieņemšanas" elements). Maksājumu karšu shēmas un maksājumu pakalpojumu sniedzēji var uzlikt šādu pienākumu maksājuma saņēmējiem, jo tas ir patērētāju interesēs, ka attiecībā uz vienas un tās pašas kategorijas kartēm maksājuma saņēmēji neizturas diskriminējoši pret izdevējiem vai karšu turētājiem. Tāpēc "visu izdevēju pieņemšanas" elements noteikumā par visu karšu pieņemšanu ir pamatots maksājumu karšu shēmas noteikums, jo tas liedz maksājumu saņēmējiem diskriminējoši izturēties pret atsevišķajām bankām, kas izdevušas karti. "Visu produktu pieņemšanas" elements būtībā ir sasaistīšanas prakse, kuras ietekmē zemas maksas karšu pieņemšana tiek sasaistīta ar augstas maksas kartēm. Ja noteikumā par visu karšu pieņemšanu tiktu atcelts "visu produktu pieņemšanas" elements, tirgotāji varētu izvēlēties pieņemt vienīgi zemu vai zemāku izmaksu maksājumu kartes, kas, samazinot tirgotāju izmaksu, sniegtu labumu arī patērētājiem. Tādā gadījumā tirgotāji, kas pieņem debetkartes, nebūtu spiesti pieņemt kredītkartes, un tie, kuri pieņem kredītkartes, nebūtu spiesti pieņemt komerc kartes. Tomēr, lai aizsargātu patērētāju un patērētāja spēju iespējami bieži lietot maksājumu kartes, būtu jānosaka pienākums, ka tirgotājiem ir jāpieņem kartes, uz kurām attiecas tā pati regulētā starpbanku komisijas maksa, tikai tad, ja tās ir izdotas ar to pašu zīmolu un tajā pašā kategorijā (priekšapmaksas karte, debetkarte vai kredītkarte). Turklāt šāds ierobežojums radītu lielāku konkurenci attiecībā uz kartēm, kuru starpbanku komisijas maksas netiek reglamentētas saskaņā ar šo regulu, jo tirgotāji iegūtu lielāku ietekmi sarunās par nosacījumiem, ar kādiem tie pieņem šādas kartes. Šādus ierobežojumus vajadzētu limitēt un uzskatīt par pieņemamiem tikai, lai uzlabotu patērētāju aizsardzību, nodrošinot patērētājiem pienācīgu drošību par to, ka tirgotāji viņu maksājumu kartes pieņems.

- (38) Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem gan uz tehniskā, gan komerciālā pamata būtu jānodrošina skaidrs nošķirums starp patērētāju kartēm un komerckartēm. Tāpēc ir svarīgi definēt komerckartes kā maksājumu instrumentu, ko izmanto vienīgi attiecībā uz darījumdarbības izdevumiem, ko iekasē tieši no uzņēmuma vai publiskā sektora struktūras, vai pašnodarbinātas fiziskas personas konta.
- (39) Maksājumu saņēmējiem un maksātājiem vajadzētu būt līdzekļiem, lai identificētu dažādo kategoriju kartes. Tāpēc dažādos zīmolus un kategorijas uz ierīces vajadzētu spēt identificēt elektroniski un – attiecībā uz jaunizdotām kartēm piesaistītiem maksājumu instrumentiem – vizuāli. Turklāt maksātājam vajadzētu būt informētam par maksātāja maksājumu instrumenta(-u) pieņemšanu attiecīgajā tirdzniecības vietā. Nepieciešams, lai maksājuma saņēmējs maksātājam jebkādos ierobežojumus saistībā ar attiecīgā zīmola izmantošanu darītu zināmus tajā pašā laikā un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā informāciju, ka attiecīgais zīmols tiek pieņemts.
- (40) Lai nodrošinātu efektīvu zīmolu konkurenci, ir būtiski, lai maksājumu lietojumprogrammas izvēlētos lietotāji, nevis to noteiktu tirgus iepriekšējos posmos, ko veido maksājumu karšu shēmas, maksājumu pakalpojumu sniedzēji vai apstrādātāji. Ar šādu nosacījumu nevajadzētu liegt maksātājiem un maksājumu saņēmējiem iespēju, kad tas ir tehniski iespējams, iestatīt automātisku lietojumprogrammas izvēli, ja šo izvēli katrā darījumā ir iespējams mainīt.
- (41) Lai nodrošinātu, ka šīs regulas nepareizas piemērošanas gadījumos vai gadījumos, kad starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem rodas strīdi, ir iespējama tiesību aizsardzība, dalībvalstīm būtu jāievieš atbilstīgas un iedarbīgas ārpusietas sūdzību un tiesību aizsardzības procedūras vai jāīsteno līdzvērtīgi pasākumi. Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un būtu jānodrošina, ka minētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas un ka tās tiek piemērotas.
- (42) Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums, kurā izpētītas dažādas šīs regulas sekas uz tirgus darbību. Komisijai ir jābūt iespējai savākt informāciju, kas vajadzīga šāda ziņojuma izstrādei, un kompetentajām iestādēm ir cieši jāsadarbojas ar Komisiju datu vākšanā.
- (43) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – noteikt vienotas prasības attiecībā uz kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem un interneta un mobilajiem kartēm piesaistītiem maksājumiem – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (44) Šī regula atbilst pamattiesībām un ievēro principus, kuri jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, proti, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, brīvību veikt darījumdarbību, patērētāju tiesību aizsardzību, un tā jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šajā regulā ir paredzētas vienotas tehniskās un darījumdarbības prasības Savienībā veiktiem kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem gadījumos, kad gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā.
2. Šo regulu nepiemēro pakalpojumiem, kas balstās uz konkrētiem maksājumu instrumentiem, kurus var izmantot tikai ierobežotā veidā un kuri atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
 - a) instrumenti, ar kuru palīdzību turētājs var iegādāties preces vai pakalpojumus vienīgi izdevēja telpās vai pakalpojumu sniedzēju ierobežotā tīklā saskaņā ar tiešu komerciālu vienošanos ar profesionālu izdevēju;
 - b) instrumenti, kurus var izmantot vienīgi ļoti ierobežota preču vai pakalpojumu klāsta iegādei;
 - c) instrumenti, kas derīgi tikai vienā dalībvalstī un ko nodrošina, ja to lūdz uzņēmums vai publiskā sektora struktūra, un ko reglamentē valsts vai reģionāla publiska iestāde konkrētiem sociāliem vai nodokļu mērķiem, lai iegādātos konkrētas preces vai pakalpojumus no piegādātājiem, kam ir komerciāla vienošanās ar izdevēju.

3. II nodaļu nepiemēro:
 - a) darījumiem ar komerckartēm;
 - b) skaidras naudas izņemšanai no bankomātiem vai no maksājumu pakalpojumu sniedzēja kases; un
 - c) darījumiem ar maksājumu kartēm, ko izdevušas trīspusējās maksājumu karšu shēmas.
4. Regulas 7. pantu nepiemēro trīspusējām maksājumu karšu shēmām.
5. Ja trīspusēja maksājumu karšu shēma licencē citus maksājumu pakalpojumu sniedzējus izdot kartēm piesaistītus maksājumu instrumentus vai pieņemt kartēm piesaistītus maksājumu darījumus, vai abus, vai izdod kartēm piesaistītus maksājumu instrumentus ar zīmolu koplietošanas partneri vai ar pārstāvja starpniecību, to uzskata par četrpusēju maksājumu karšu shēmu. Tomēr līdz 2018. gada 9. decembrim saistībā ar iekšzemes maksājumu darījumiem uz šāda veida trīspusēju maksājumu karšu shēmu var neattiecināt II nodaļā minētos pienākumus – ar noteikumu, ka kartēm piesaistīti maksājumu darījumi, kas veikti dalībvalstī saskaņā ar šādu trīspusēju maksājumu karšu shēmu, ik gadu nepārsniedz 3 % no visu tādu kartēm piesaistītu maksājumu darījumu vērtības, kuri tiek veikti minētajā dalībvalstī.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “pieņēmējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas ar maksājuma saņēmēju ir noslēdzis līgumisku vienošanos par kartēm piesaistītu maksājumu darījumu pieņemšanu un apstrādāšanu, kā rezultātā maksājuma saņēmējam tiek pārskaitīti līdzekļi;
- 2) “izdevējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas ir noslēdzis līgumisku vienošanos ar mērķi maksātājam nodrošināt maksājumu instrumentu, lai veiktu kartēm piesaistītu maksātāja maksājumu darījumu ierosināšanu un apstrādi;
- 3) “patērētājs” ir fiziska persona, kas maksājumu pakalpojumu līgumos, uz kuriem attiecas šī regula, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar minētās personas amatu, darījumdarbību vai profesiju;
- 4) “debitkartes darījums” ir kartei piesaistīts maksājumu darījums, tostarp darījums ar priekšapmaksas kartēm, kas nav kredītkartes darījums;
- 5) “kredītkartes darījums” ir kartei piesaistīts maksājumu darījums, ar kuru darījuma summa iepriekš noteiktā konkrētā kalendārā mēneša dienā tiek pilnībā vai daļēji debitēta no maksātāja saskaņā ar iepriekš noteiktām kredītiespējām – ar procentiem vai bez tiem;
- 6) “komerckarte” ir jebkāds kartei piesaistīts maksājumu instruments, kas izdots uzņēmumiem vai publiskā sektora struktūrām, vai pašnodarbinātām fiziskām personām un ko izmanto vienīgi attiecībā uz darījumdarbības izdevumiem, ja maksājumus, kas veikti ar šādām kartēm, tieši iekasē no uzņēmuma vai publiskā sektora struktūras vai pašnodarbinātas fiziskas personas konta;
- 7) “kartei piesaistīts maksājumu darījums” ir pakalpojums, kura pamatā ir maksājumu karšu shēmas infrastruktūra un darījumdarbības noteikumi, lai ar jebkādas kartes, telesakaru, digitālas vai informācijas tehnoloģiju ierīces vai programmatūras palīdzību veiktu maksājumu darījumu, ja tā rezultāts ir debitkartes vai kredītkartes darījums. Kartei piesaistīti maksājumu darījumi neietver darījumus, kuru pamatā ir cita veida maksājumu pakalpojumi;
- 8) “pārrobežu maksājumu darījums” ir kartei piesaistīts maksājumu darījums, kurā izdevējs un pieņēmējs atrodas dažādās dalībvalstīs vai kurā kartei piesaistītu maksājumu instrumentu ir izdevis izdevējs, kas atrodas dalībvalstī, kura nav tirdzniecības vietas dalībvalsts;
- 9) “iekšzemes maksājumu darījums” ir jebkāds kartei piesaistīts maksājumu darījums, kas nav pārrobežu maksājumu darījums;
- 10) “starpbanku komisijas maksa” ir maksa, ko tieši vai netieši (piemēram, ar trešās personas starpniecību) maksā par katru darījumu starp izdevēju un pieņēmēju, kuri ir iesaistīti kartei piesaistītā maksājumu darījumā. Neto kompensāciju vai citu saskaņotu atlīdzību uzskata par daļu no starpbanku komisijas maksas;
- 11) “neto kompensācija” ir maksājumu, rabatu vai stimulu kopējā neto summa, ko izdevējs saņēmis no maksājumu karšu shēmas, pieņēmēja vai jebkura cita starpnieka saistībā ar kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem vai saistītām darbībām;

- 12) "tirgotāju apkalpošanas maksa" ir maksa, ko maksājuma saņēmējs maksā pieņēmējam par kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem;
- 13) "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājuma darījumā iesaistīto līdzekļu iecerētais saņēmējs;
- 14) "maksātājs" ir fiziska vai juridiska persona, kura ir maksājumu konta turētāja un kura atļauj veikt maksājuma uzdevumu no minētā maksājumu konta, vai – gadījumā, ja nav maksājumu konta – fiziska vai juridiska persona, kas dod maksājuma uzdevumu;
- 15) "maksājumu karte" ir maksājumu instrumentu kategorija, ar kuras palīdzību maksātājs var ierosināt debetkartes vai kredītkartes darījumus;
- 16) "maksājumu karšu shēma" ir tāds vienots noteikumu, prakses, standartu un/vai īstenošanas pamatnostādņu kopums kartēm piesaistītu maksājumu darījumu veikšanai, kas ir nošķirts no jebkādas infrastruktūras vai maksājumu sistēmas, ar kuras palīdzību tiek nodrošināta tās darbība, un kurā ir jebkāda īpaša lēmumu pieņēmēja struktūra, organizācija vai vienība, kura ir atbildīga par šīs shēmas darbību;
- 17) "četrpusēja maksājumu karšu shēma" ir maksājumu karšu shēma, kurā kartēm piesaistīti maksājumu darījumi no maksātāja maksājumu konta ar shēmas, maksājumu kartes izdevēja (no maksātāja puses) un pieņēmēja (no maksājuma saņēmēja puses) starpniecību tiek veikti uz maksājuma saņēmēja maksājumu kontu;
- 18) "trīspusēja maksājumu karšu shēma" ir maksājumu karšu shēma, kurā pati shēma nodrošina pieņemšanas un izdošanas pakalpojumus un kurā kartēm piesaistīti maksājumu darījumi tiek veikti no maksātāja maksājumu konta uz maksājuma saņēmēja maksājumu kontu. Ja trīspusēja maksājumu karšu shēma licencē citus maksājumu pakalpojumu sniedzējus izdot kartēm piesaistītus maksājumu instrumentus vai pieņemt kartēm piesaistītus maksājumu darījumus, vai abus, vai izdod kartēm piesaistītus maksājumu instrumentus ar zīmolu koplietošanas partneri vai ar pārstāvja starpniecību, to uzskata par četrpusēju maksājumu karšu shēmu.
- 19) "maksājumu instruments" ir jebkāda(-as) individuāla(-as) ierīce(-es) un/vai procedūru kopums, par ko maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir vienojušies un ko izmanto, lai ierosinātu maksājuma uzdevumu;
- 20) "kartei piesaistīts maksājumu instruments" ir jebkāds maksājumu instruments, tostarp karte, moblais telefons, dators vai jebkāda cita tehniska ierīce, kurā ir attiecīga maksājuma lietojumprogramma, kura maksātājam ļauj ierosināt kartei piesaistītu maksājuma darījumu, kas nav kredīta pārvedums vai tiešā debeta maksājums, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. pantā;
- 21) "maksājumu lietojumprogramma" ir ierīcē ielādēta datora programmatūra vai tās ekvivalents, kas ļauj ierosināt kartēm piesaistītus maksājumu darījumus un maksātājam ļauj izdot maksājuma uzdevumus;
- 22) "maksājumu konts" ir tāds konts, kas tiek turēts uz viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārda, ko izmanto maksājumu darījumu izpildei, tostarp, izmantojot īpašu kontu elektroniskai naudai, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā ⁽¹⁾;
- 23) "maksājuma uzdevums" ir jebkāds maksātāja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar kuru pieprasa izpildīt maksājumu darījumu;
- 24) "maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir fiziska vai juridiska persona, kam ir atļauts sniegt Direktīvas 2007/64/EK pielikumā uzskaitītos maksājumu pakalpojumus vai kas atzīta kā elektroniskas naudas izdevējs saskaņā ar Direktīvas 2009/110/EK 1. panta 1. punktu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var būt izdevējs vai pieņēmējs, vai abi kopā;
- 25) "maksājumu pakalpojumu lietotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājumu pakalpojumu kā maksātājs vai maksājuma saņēmējs, vai gan kā maksātājs, gan kā maksājuma saņēmējs;
- 26) "maksājuma darījums" ir maksātāja vai maksātāja vārdā ierosināta vai maksājuma saņēmēja ierosināta līdzekļu pārskatīšanas darbība neatkarīgi no jebkādiem maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošiem pienākumiem;
- 27) "apstrāde" ir maksājumu darījumu apstrādes pakalpojumu izpilde, proti, darbības, kas nepieciešamas maksājuma norādījumu apstrādei starp izdevēju un pieņēmēju;
- 28) "apstrādes struktūra" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas sniedz maksājumu darījumu apstrādes pakalpojumus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

- 29) "tirdzniecības vieta" ir tirgotāja fizisko telpu adrese, kur ir ierosināts maksājuma darījums. Tomēr:
- a) distances pārdošanas vai distances līgumu (piemēram, e-komercija) gadījumā, kā noteikts Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā tirdzniecības vieta ir konkrētas darījumdarbības vietas adrese, kuru izmantojot, tirgotājs veic savu darījumdarbību – neatkarīgi no tīmekļa vietnes vai servera atrašanās vietām, kuru izmantojot, maksājuma darījums ir ierosināts;
 - b) gadījumā, ja tirgotājam nav konkrētas darījumdarbības vietas, tirdzniecības vieta ir adrese, attiecībā uz kuru tirgotājam ir derīga darījumdarbības licence, kuru izmantojot, maksājuma darījums ir ierosināts;
 - c) gadījumā, ja tirgotājam nav ne konkrētas darījumdarbības vietas, ne derīgas darījumdarbības licences, tirdzniecības vieta ir adrese, kas norādīta sarakstē par nodokļu maksājumiem attiecībā uz viņa tirdzniecības darbību, un, kuru izmantojot, maksājuma darījums ir ierosināts;
- 30) "maksājuma zīmols" ir jebkurš materiāls vai digitāls nosaukums, jēdziens, zīme, simbols vai to kombinācija, kas ļauj noteikt, ar kuras maksājumu karšu shēmas palīdzību tiek veikti kartēm piesaistīti maksājumu darījumi;
- 31) "maksājumu zīmolu koplietošana" ir divu vai vairāku maksājumu zīmolu vai viena zīmola maksājumu lietojumprogrammu iekļaušana vienā un tajā pašā kartē piesaistītajā maksājuma instrumentā;
- 32) "zīmolu koplietošana" ir vismaz viena maksājumu zīmola un vismaz viena ar maksājumiem nesaistīta zīmola iekļaušana vienā un tajā pašā kartē piesaistītajā maksājuma instrumentā;
- 33) "debitkarte" ir maksājumu instrumentu kategorija, ar kuras palīdzību maksātājs var ierosināt debitkartes darījumu, izņemot darījumus ar priekšapmaksas kartēm;
- 34) "kreditkarte" ir maksājumu instrumentu kategorija, ar kuras palīdzību maksātājs var ierosināt kredītkartes darījumu;
- 35) "priekšapmaksas karte" ir maksājumu instrumentu kategorija, uz kuras tiek uzglabāta elektroniskā nauda, kā noteikts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā.

II NODAĻA

STARPBANKU KOMISIJAS MAKSAS

3. pants

Starpbanku komisijas maksas par patērētāju debitkaršu darījumiem

1. Maksājumu pakalpojuma sniedzēji par jebkuru debitkartes darījumu nepiedāvā vai nepieprasa tādu starpbanku komisijas maksu par darījumu, kura ir lielāka par 0,2 % no darījuma vērtības.
2. Par debitkaršu iekšzemes darījumiem dalībvalstis var:
 - a) vai nu noteikt katra darījuma starpbanku komisijas maksas maksimālo procentuālo robežvērtību zemāku nekā 1. punktā paredzētā un noteikt fiksētu maksimālu komisijas maksas summu kā limitu tai komisijas maksas summai, kas veidojas, piemērojot procentu likmi, vai
 - b) atļaut maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemērot tādu katra darījuma starpbanku komisijas maksu, kas nav lielāka par EUR 0,05, vai – dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro, – atbilstīgu vērtību nacionālajā valūtā 2015. gada 8. jūnijā, ko pārskata ik pēc pieciem gadiem vai vienmēr, kad notikušas būtiskas izmaiņas valūtas kursos. Šo katra darījuma starpbanku komisijas maksu var apvienot ar maksimālajām procentuālajām likmēm, kuras nav lielākas par 0,2 %, vienmēr ar noteikumu, ka starpbanku komisijas maksu summa maksājumu karšu shēmā nav lielāka par 0,2 % no kopējās debitkaršu iekšzemes darījumu ikgadējās darījumu vērtības katrā maksājumu karšu shēmā.
3. Līdz 2020. gada 9. decembrim attiecībā uz debitkaršu iekšzemes darījumiem dalībvalstis var atļaut maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemērot vidējo svērto starpbanku komisijas maksu, kas nav lielāka par vērtību, kura ir līdzvērtīga 0,2 % no visu debitkaršu iekšzemes darījumu vidējās ikgadējās darījumu vērtības katrā maksājumu karšu shēmā. Dalībvalstis var noteikt zemāku vidējo svērto starpbanku komisijas maksas maksimālo robežvērtību, kas piemērojama visiem debitkaršu iekšzemes darījumiem.
4. Šā panta 2. un 3. punktā minēto ikgadējo darījumu vērtības aprēķina par gadu – sākot no 1. janvāra un beidzot 31. decembrī – un to piemēro, sākot no nākamā gada 1. aprīļa. Atsauces laikposms pirmajam šādas vērtības aprēķinam sākas 15 kalendāros mēnešus pirms 2. un 3. punkta piemērošanas dienas un beidzas trīs kalendāros mēnešus pirms minētās dienas.

5. Kompetentās iestādes, kas minētas 13. pantā, ar rakstisku pieprasījumu pieprasa, lai maksājumu karšu shēmas un/ vai maksājumu pakalpojumu sniedzēji sniegtu visu informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu, vai šā panta 3. un 4. punkts tiek pareizi piemērots. Šādu informāciju kompetentajai iestādei nosūta pirms 1. marta tajā gadā, kas seko 4. punkta pirmajā teikumā minētajam atsauces laikposmam. Jebkura cita informācija, kas vajadzīga, lai kompetentās iestādes varētu pārbaudīt atbilstību šīs nodaļas noteikumiem, ir jānosūta kompetentajām iestādēm pēc to rakstiska pieprasījuma un to noteiktajā termiņā. Kompetentās iestādes var pieprasīt, lai šo informāciju būtu apstiprinājis neatkarīgs revidents.

4. pants

Starpbanku komisijas maksas par patērētāju kredītkaršu darījumiem

Maksājumu pakalpojumu sniedzēji par jebkuru kredītkaršu darījumu nepiedāvā vai nepieprasa tādu starpbanku komisijas maksu par darījumu, kura ir lielāka par 0,3 % no darījuma vērtības. Kredītkaršu iekšzemes darījumiem dalībvalstis var noteikt zemāku katra darījuma starpbanku komisijas maksas maksimālo robežvērtību.

5. pants

Noteikumu apiešanas aizliegums

Regulas 3. un 4. pantā minēto maksimālo robežvērtību piemērošanas nolūkā jebkādu saskaņotu atlīdzību, tostarp neto kompensāciju, kam ir starpbanku komisijas maksai līdzvērtīgs mērķis vai ietekme un ko izdevējs attiecībā uz maksājumu darījumiem vai saistītām darbībām saņem no maksājumu karšu shēmas, pieņemēja vai jebkāda cita starpnieka, uzskata par daļu no starpbanku komisijas maksas.

III NODAĻA

DARĪJUMDARBĪBAS NOTEIKUMI

6. pants

Licencēšana

1. Licencēšanas nolīgumos vai maksājumu karšu shēmu noteikumos par maksājumu karšu izdošanu vai par kartēm piesaistītu maksājumu darījumu pieņemšanu ir aizliegti jebkādi teritoriāli ierobežojumi Savienībā vai noteikumi ar līdzvērtīgu ietekmi.
2. Licencēšanas nolīgumos vai maksājumu karšu shēmu noteikumos par maksājumu karšu izdošanu vai par kartēm piesaistītu maksājumu darījumu pieņemšanu ir aizliegtas jebkādas prasības vai pienākumi saņemt konkrētas valsts licenci vai atļauju darboties pārrobežu mērogā vai noteikumi ar līdzvērtīgu ietekmi.

7. pants

Maksājumu karšu shēmas un apstrādes struktūru nodalīšana

1. Maksājumu karšu shēmas un apstrādes struktūras:
 - a) ir neatkarīgas grāmatvedības, organizācijas un lēmumu pieņemšanas procesu ziņā;
 - b) cenas par maksājumu karšu shēmu un apstrādes darbībām nenorāda kopā un šādām darbībām neizmanto šķērssubsīdijas;
 - c) vienlīdzīgi izturas pret saviem meitasuzņēmumiem vai akcionāriem, no vienas puses, un maksājumu karšu shēmu lietotājiem un citiem līgumpartneriem, no otras puses, un jo īpaši jebkāda to piedāvātā pakalpojuma sniegšanu nekādā veidā nepadara atkarīgu no tā, vai līgumpartneris pieņem citus to piedāvātos pakalpojumus.
2. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā ir shēmas juridiskā adrese, var prasīt, lai maksājumu karšu shēma iesniegtu neatkarīgu ziņojumu, kas apstiprinātu to atbilstību 1. punkta prasībām.
3. Maksājumu karšu shēmas nodrošina iespēju, ka atsevišķu kartēm piesaistītu maksājumu darījumu autorizēšanas un tirvērtes ziņas var nodalīt un apstrādāt dažādas apstrādes struktūras.
4. Maksājumu karšu shēmu apstrādes noteikumos ir aizliegta jebkāda veida teritoriāla diskriminācija.

5. Apstrādes struktūras Savienībā, izmantojot starptautisko vai Eiropas standartizācijas organizāciju izstrādātus standartus, nodrošina, ka to sistēma ir tehniski sadarbaspējīga ar citām apstrādes struktūru sistēmām Savienībā. Turklāt maksājumu karšu shēmas nepieņem vai nepiemēro tādas darbīdardarbības noteikumus, kas ierobežo sadarbspēju starp citām apstrādes struktūrām Savienībā.

6. Eiropas Banku iestāde (EBI) pēc apspriešanās ar konsultatīvo darba grupu, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ 41. pantā, var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu, ar ko nosaka prasības, kas maksājumu karšu shēmām un apstrādes struktūrām ir jāievēro, lai nodrošinātu šā panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu.

EBI līdz 2015. gada 9. decembrim minēto regulatīvu tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

8. pants

Maksājumu zīmolu koplietošana un maksājuma zīmola vai maksājuma lietojumprogrammas izvēle

1. Ir aizliegti jebkādi maksājuma karšu shēmu noteikumi un licencēšanas nolīgumu noteikumi vai pasākumi ar līdzvērtīgām sekām, kas izdevējam attiecībā uz kartei piesaistītiem maksājuma instrumentiem traucē vai neļauj koplietot divus vai vairākus atšķirīgus maksājumu zīmolus vai maksājumu lietojumprogrammas.

2. Patērētājs, slēdzot līgumisku vienošanos ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, var lūgt, lai kartei piesaistītā maksājumā būtu divi vai vairāki atšķirīgi maksājumu zīmoli, ar noteikumu, ka maksājuma pakalpojuma sniedzējs piedāvā šādu pakalpojumu. Pietiekami ilgu laiku pirms līguma parakstīšanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs patērētājam nodrošina skaidru un objektīvu informāciju par visiem pieejamajiem maksājumu zīmoliem un par to raksturīgajām īpašībām, tostarp par to funkcionalitāti, izmaksām un drošību.

3. Jebkuras atšķirības attieksmē pret izdevējiem vai pieņēmējiem shēmu noteikumos un licencēšanas nolīgumu noteikumos par atšķirīgu maksājumu zīmolu vai maksājumu lietojumprogrammu koplietošanu attiecībā uz kartei piesaistītu maksājuma instrumentu ir objektīvi pamatotas un nediskriminējošas.

4. Maksājumu karšu shēmas kartes izdodošajiem un pieņemošajiem maksājumu pakalpojuma sniedzējiem attiecībā uz darījumiem, kas veikti ar jebkādu ierīci, uz kuras attēlots viņu maksājuma zīmols, taču kas neizmanto minēto shēmu, neuzliek prasības par ziņošanu, pienākumus segt komisijas maksas vai līdzīgus pienākumus ar tādu pašu mērķi vai ietekmi.

5. Maršrutēšanas principi vai līdzvērtīgi pasākumi, kuru mērķis ir vadīt darījumus, izmantojot īpašu kanālu vai procesu, un citi tehniski un drošības standarti un prasības par apiešanos ar kartē piesaistītiem maksājuma instrumentiem, uz kurām attiecas divi vai vairāki atšķirīgi maksājumu instrumentu zīmoli un maksājuma lietojumprogrammas, ir nediskriminējoši un tos piemēro nediskriminējošā veidā.

6. Maksājumu karšu shēmas, izdevēji, pieņēmēji, apstrādes struktūras un citi tehnisko pakalpojumu sniedzēji maksājumu instrumentā vai aprīkojumā, ko izmanto tirdzniecības vietā, neievieto automātiskus mehānismus, programmatūru vai iekārtas, kuras ierobežo maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājuma zīmola vai maksājuma lietojumprogrammas, vai abu izvēli, tiem lietojot koplietotu zīmolu maksājumu instrumentu.

Maksājumu saņēmēji saglabā iespēju aprīkojumā, ko izmanto tirdzniecības vietā, instalēt automātiskus mehānismus, kuri prioritāri izvēlas kādu konkrētu maksājuma zīmolu vai maksājuma lietojumprogrammu, bet maksājumu saņēmēji maksātājam neliedz ignorēt šādu automātisku prioritāro izvēli, ko savā iekārtā noteicis maksājuma saņēmējs, attiecībā uz maksājuma saņēmēja pieņemtām karšu kategorijām vai saistītiem maksājumu instrumentiem.

9. pants

Vienotas maksas atcelšana

1. Katrs pieņēmējs savam maksājuma saņēmējam piedāvā un no tā iekasē tirgotāju apkalpošanas maksas, kas ir atsevišķi norādītas dažādām maksājumu karšu kategorijām un dažādu zīmolu maksājumu kartēm ar atšķirīgiem starpbanku komisijas maksas līmeņiem, izņemot gadījumus, kad maksājumu saņēmēji pieņēmējam rakstiski lūdz iekasēt vienotas tirgotāju apkalpošanas maksas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

2. Pieņēmēji savos nolīgumos ar maksājumu saņēmējiem ietver atsevišķi norādītu informāciju par tirgotāja apkalpošanas maksu apmēru, starpbanku komisijas maksām un shēmas komisijas maksām, ko piemēro katrai maksājumu karšu kategorijai un katra zīmola maksājumu kartēm, izņemot gadījumus, kad maksājumu saņēmēji rakstiski lūdz rīkoties citādi.

10. pants

Noteikums par visu karšu pieņemšanu

1. Maksājumu karšu shēmas un maksājumu pakalpojumu sniedzēji nepiemēro noteikumus, ar kuriem maksājumu saņēmējiem, kuri pieņem tādus kartēm piesaistītus maksājumu instrumentus, ko izdevis viens izdevējs, uzliek pienākumu pieņemt arī citu kartei piesaistītu maksājumu instrumentu, kas izdots tajā pašā maksājumu karšu shēmā.

2. Panta 1. punktu nepiemēro patērētāju kartēm piesaistītiem maksājumu instrumentiem, kas pieder pie tā pašā zīmola un tās pašas priekšapmaksas karšu, debetkaršu vai kredītkaršu kategorijas, uz kurām attiecas starpbanku maksājums saskaņā ar šīs regulas II nodaļu.

3. Panta 1. punkts neskar maksājumu karšu shēmu un maksājumu pakalpojumu sniedzēju iespēju paredzēt, ka kartes nevar noraidīt, pamatojoties uz izdevēja vai kartes turētāja identitāti.

4. Maksājumu saņēmēji, kas nolemj nepieņemt visas maksājumu karšu shēmas kartes vai citus maksājumu instrumentus, skaidri un nepārprotami par to informē patērētājus, vienlaikus informējot tos par citām maksājumu karšu shēmas kartēm un maksājumu instrumentiem, kas tiek pieņemti. Šādu informāciju uzskatāmi izvieto pie veikala ieejas un pie kases.

Distances pārdošanas gadījumā šo informāciju izvieto maksājuma saņēmēja tīmekļa vietnē vai uz cita attiecīga elektroniska vai mobila līdzekļa. Informāciju maksātājam sniedz pietiekami ilgu laiku un pirms tam, kad maksātājs ar maksājuma saņēmēju noslēdz pirkuma līgumu.

5. Izdevēji nodrošina, ka to maksājumu instrumenti ir identificējami elektroniski un, ja tie ir no jauna izdevuši kartēm piesaistītus maksājumu instrumentus, – identificējami arī vizuāli, ļaujot maksājumu saņēmējiem un maksātājiem nepārprotami noteikt, kuru zīmolu un kategoriju priekšapmaksas kartes, debetkartes, kredītkartes vai komerc kartes maksātājs izvēlas.

11. pants

Noteikumi par novirzīšanu

1. Ir aizliegti jebkādi noteikumi licencēšanas nolīgumos, maksājumu karšu shēmu piemērotajos shēmu noteikumos un nolīgumos, kas noslēgti starp pieņēmējiem un maksājumu saņēmējiem, kuri maksājumu saņēmējiem liedz patērētājus novirzīt uz tāda maksājumu instrumenta izmantošanu, kam maksājuma saņēmējs dod priekšroku. Šis aizliegums attiecas arī uz noteikumiem, kas maksājuma saņēmējam aizliedz pret noteiktas maksājumu karšu shēmas kartei piesaistītiem maksājuma instrumentiem izturēties labvēlīgāk vai mazāk labvēlīgi nekā pret citu maksājumu karšu shēmu ierīcēm.

2. Ir aizliegti jebkādi noteikumi licencēšanas nolīgumos, maksājumu karšu shēmu piemērotajos shēmu noteikumos un nolīgumos, kas noslēgti starp pieņēmējiem un maksājumu saņēmējiem, kuri maksājumu saņēmējiem liedz patērētājus informēt par starpbanku komisijas maksām un tirgotāja apkalpošanas maksām.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar noteikumus par maksām, atlaidēm vai citiem novirzīšanas paņēmieniem, kas izklāstīti Direktīvā 2007/64/EK un Direktīvā 2011/83/ES.

12. pants

Informācija maksājuma saņēmējam par atsevišķiem kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem

1. Pēc atsevišķa kartei piesaistīta maksājuma darījuma izpildes maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma saņēmējam nodrošina šādu informāciju:

- atsauce, kas maksājuma saņēmējam ļauj identificēt kartei piesaistītu maksājuma darījumu;
- maksājuma darījuma summa valūtā, kādā ir kredīts maksājuma saņēmēja maksājuma konts;
- summa, ko veido maksas, kuras piemēro kartei piesaistītam maksājuma darījumam, atsevišķi norādot tirgotāju apkalpošanas maksu un starpbanku komisijas maksas summu.

Ar maksājuma saņēmēja iepriekšēju un nepārprotamu piekrišanu pirmajā daļā minēto informāciju var apkopot pa zīmoliem, pēc izmantošanas, pa maksājumu instrumentu kategorijām un pēc darījumam piemērojamajām starpbanku komisijas maksu likmēm.

2. Starp pieņēmējiem un maksājumu saņēmējiem noslēgtajos līgumos var iekļaut noteikumu, ka 1. punkta pirmajā daļā minēto informāciju sniedz vai dara pieejamu periodiski vismaz reizi mēnesī un tādā veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj maksājuma saņēmējam saglabāt un pavairot informāciju, nemainot to.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, kuras ir pilnvarotas nodrošināt šīs regulas izpildi un kurām ir piešķirtas izmeklēšanas un izpildes pilnvaras.
2. Dalībvalstis par kompetentajām iestādēm var norīkot jau esošās struktūras.
3. Dalībvalstis var norīkot vienu vai vairākas kompetentās iestādes.
4. Par minētajām kompetentajām iestādēm dalībvalstis Komisijai paziņo līdz 2016. gada 9. jūnijam. Tās nekavējoties informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz minētajām iestādēm.
5. Norīkotajām kompetentajām iestādēm, kas minētas 1. punktā, ir pietiekami resursi, lai veiktu savus pienākumus.
6. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes efektīvi uzraudzītu atbilstību šīs regulas prasībām, tostarp novērstu jebkādas maksājumu pakalpojumu sniedzēju mēģinājumus apiet šo regulu, un veiktu visus pasākumus, kas nepieciešami, lai šādu atbilstību nodrošinātu.

14. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tās tiek piemērotas.
2. Dalībvalstis līdz 2016. gada 9. jūnijam minētos noteikumus paziņo Komisijai un nekavējoties tai paziņo par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

15. pants

Izlīgums, ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras

1. Dalībvalstis nodrošina un veicina atbilstīgas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras vai veic līdzvērtīgus pasākumus, lai izšķirtu saistībā ar šo regulu radušos strīdus starp maksājumu saņēmējiem un to maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Minētajā nolūkā dalībvalstis attiecīgā gadījumā norīko jau esošas struktūras vai izveido jaunas struktūras. Struktūras ir neatkarīgas no pusēm.
2. Dalībvalstis līdz 2017. gada 9. jūnijam par minētajām struktūrām paziņo Komisijai. Tās nekavējoties informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz minētajām struktūrām.

16. pants

Universālās kartes

1. Šajā regulā saistībā ar iekšzemes maksājumu darījumiem, ko maksājumu karšu shēma nevar nošķirt kā debetkaršu vai kredītkaršu darījumus, piemēro noteikumus par debetkartēm vai debetkaršu darījumiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis līdz 2016. gada 9. decembrim var noteikt daļu, kas nav lielāka par 30 % no šā panta 1. punktā minētajiem iekšzemes maksājumu darījumiem, kurus uzskata par līdzvērtīgiem kredītkaršu darījumiem, kam piemēro 4. pantā noteikto starpbanku komisijas maksas maksimālo robežvērtību.

17. pants

Pārskatīšanas klauzula

Līdz 2019. gada 9. jūnijam Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Komisija ziņojumā jo īpaši izvērtē to, cik atbilstīgi ir starpbanku komisijas maksu līmeņi un novirzīšanas mehānismi, piemēram, maksas, ņemot vērā dažādo maksājumu līdzekļu izmantojumu un izmaksas un jaunu dalībnieku, jaunu tehnoloģiju un inovatīvu darījumdarbības modeļu tirgū ienākšanas līmeni. Izvērtējumā jo īpaši izskata šādus jautājumus:

- a) maksātāju maksu attīstība;
- b) maksājumu karšu nodrošinātāju un maksājumu karšu shēmu savstarpējās konkurences līmenis;
- c) ietekme uz maksātāju un maksājuma saņēmēju izmaksām;
- d) daļa, ko tirgotājs no starpbanku komisijas maksu līmeņu samazinājuma nodod tālāk;
- e) tehniskās prasības un to ietekme uz visām iesaistītajām pusēm;
- f) maksājumu zīmolu koplietošanas ietekme uz lietošanas vienkāršību, jo īpaši attiecībā uz gados vecākiem un citiem neaizsargātiem lietotājiem;
- g) sekas, ko tirgū izraisa komercdarbu izslēgšana no II nodaļas darbības jomas, salīdzinot situāciju dalībvalstīs, kurās papildmaksas piemērošana ir aizliegta, un dalībvalstīs, kurās tā ir atļauta;
- h) sekas, ko tirgū izraisa īpašie noteikumi par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro debetkaršu iekšzemes darījumiem;
- i) tas, kā attīstās darījumu pieņemšana pārrobežu mērogā, un tā ietekme uz vienoto tirgu, salīdzinot situāciju, kādā ir kartes, kuru maksām ir noteikta maksimālā robežvērtība, un kartes, kuru maksām šāda robežvērtība nav noteikta, lai apsvērtu iespēju precizēt, kura starpbanku komisijas maksa tiek piemērota pieņemšanai pārrobežu mērogā;
- j) noteikumu par maksājumu karšu shēmas un apstrādes nodalīšanu praktiskā piemērošana un nepieciešamība vēlreiz apsvērt juridisku nošķiršanu;
- k) iespējama nepieciešamība – atkarībā no tā, kā 3. panta 1. punkts ietekmē to starpbanku komisijas maksu faktisko vērtību, kas tiek iekasētas par debetkaršu darījumiem, kuriem ir vidēji liela un liela vērtība – pārskatīt minēto punktu, paredzot noteikumu, ka šī robežvērtība būtu jānosaka zemākās summas apmērā, proti, EUR 0,07 vai 0,2 % no darījuma vērtības.

Komisijas ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu, kurā var ietvert ierosinātu starpbanku komisijas maksas maksimālās robežvērtības maksimuma grozījumu.

18. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro no 2015. gada 8. jūnija, izņemot 3., 4., 6. un 12. pantu, ko piemēro no 2015. gada 9. decembra, un 7., 8., 9. un 10. pantu, ko piemēro no 2016. gada 9. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/752**(2015. gada 29. aprīlis)****par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses****(kodificēta redakcija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EK) Nr. 140/2008 ⁽³⁾ ir būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku apsvērumu dēļ minētā regula būtu jākodificē.
- (2) Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses ⁽⁵⁾ ("SAN"), tika parakstīts 2007. gada 15. oktobrī un stājās spēkā 2010. gada 1. maijā.
- (3) Ir jānosaka procedūras, lai piemērotu konkrētus SAN noteikumus.
- (4) SAN paredz, ka zivsaimniecības produktus, kuru izcelsme ir Melnkalnē, atbilstīgi tarifa kvotu limitam var ievest Savienībā, piemērojot pazeminātu muitas nodokļa likmi. Tāpēc ir nepieciešams paredzēt noteikumus, kas reglamentē minēto tarifa kvotu pārvaldīšanu.
- (5) Ja ir nepieciešami tirdzniecības aizsardzības pasākumi, tie būtu jāpieņem atbilstīgi vispārīgiem noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/478 ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/479 ⁽⁷⁾, Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 ⁽⁸⁾ vai attiecīgi Padomes Regulā (EK) Nr. 597/2009 ⁽⁹⁾.
- (6) Ja dalībvalsts sniedz informāciju Komisijai par iespējamu krāpšanu vai nespēju nodrošināt administratīvu sadarbību, piemēro attiecīgos Savienības tiesību aktus, jo īpaši Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ 2014. gada 10. decembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 140/2008 (2007. gada 19. novembris) par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses, kā arī lai piemērotu Pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienām, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses (OV L 43, 19.2.2008., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. I pielikumu.

⁽⁵⁾ OV L 108, 29.4.2010., 3. lpp.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/478 (2015. gada 11. marts) par kopīgiem importa noteikumiem (OV L 83, 27.3.2015., 16. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/479 (2015. gada 11. marts) par kopīgiem eksporta noteikumiem (OV L 83, 27.3.2015., 34. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 597/2009 (2009. gada 11. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

- (7) Šīs regulas atbilstīgo noteikumu īstenošanas nolūkā Muitas kodeksa komitejai, ko izveidoja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁾ 285. pantu, būtu jāpalīdz Komisijai.
- (8) SAN divpusējo drošības klauzulu īstenošanai ir vajadzīgi vienoti nosacījumi aizsardzības un citu pasākumu pieņemšanai. Minētie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (9) Komisijai būtu jāpieņem nekavējoties piemērojami īstenošanas akti, ja tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ pienācīgi pamatotos gadījumos, kas saistīti ar ārkārtējiem un kritiskiem apstākļiem SAN 41. panta 5. punkta b) apakšpunkta un 42. panta 4. punkta nozīmē,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka dažas procedūras, lai pieņemtu sīki izstrādātas normas Stabilizācijas un asociācijas nolīguma starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses ("SAN").

2. pants

Koncesijas zivīm un zivsaimniecības produktiem

Komisija saskaņā ar šīs regulas 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā attiecībā uz zivju un zivsaimniecības produktu tarifu kvotām īstenot SAN 29. pantu.

3. pants

Tarifu pazeminājumi

- Ņemot vērā 2. punktu, preferenciālā nodokļa likmes noapaļo uz leju līdz pirmajai zīmei aiz komata.
- Ja saskaņā ar 1. punktu veiktā preferenciālā nodokļa likmes aprēķina rezultāts atbilst kādam no šiem, preferenciālā likme ir uzskatāma par pilnīgu atbrīvojumu:
 - attiecībā uz *ad valorem* nodevām – 1 % vai mazāk; vai
 - attiecībā uz specifiskajiem nodokļiem – EUR 1 vai mazāk attiecībā uz katru atsevišķu daudzumu.

4. pants

Tehniski pielāgojumi

Grozījumus un to noteikumu tehniskos pielāgojumus, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, kuri ir vajadzīgi sakarā ar izmaiņām kombinētās nomenklatūras kodos vai *Taric* apakšgrupās vai sakarā ar to, ka noslēgti jauni vai mainīti nolīgumi, protokoli, veiktas vēstuļu apmaiņas vai citas darbības starp Savienību un Melnkalni, pieņem saskaņā ar 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

*5. pants***Vispārīga aizsardzības pasākumu klauzula**

Ja Savienībai ir jāveic pasākums, kas paredzēts SAN 41. pantā, minēto pasākumu pieņem atbilstīgi pārbaudes procedūrai, kura minēta šīs regulas 9. panta 3. punktā, ja SAN 41. pantā nav paredzēts citādi.

*6. pants***Deficīta klauzula**

Ja Savienībai ir jāveic pasākums, kas paredzēts SAN 42. pantā, minēto pasākumu pieņem saskaņā ar šīs regulas 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

*7. pants***Ārkārtēji un kritiski apstākļi**

Ja SAN 41. panta 5. punkta b) apakšpunkta un 42. panta 4. punkta nozīmē iestājas ārkārtēji un kritiski apstākļi, Komisija var veikt tūlītējus pasākumus, kā paredzēts SAN 41. un 42. pantā.

Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā pieņem par to lēmumu piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Komisija pirmajā daļā minētos pasākumus pieņem saskaņā ar šīs regulas 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Steidzamos gadījumos piemēro šīs regulas 9. panta 4. punktu.

*8. pants***Drošības klauzula par lauksaimniecības un zivsaimniecības produktiem**

1. Neatkarīgi no šīs regulas 5. un 6. pantā paredzētajām procedūrām, ja Savienībai jāveic drošības pasākums, kā paredzēts SAN 41. pantā attiecībā uz lauksaimniecības un zivsaimniecības produktiem, Komisija pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pati pēc savas iniciatīvas lemj par vajadzīgajiem pasākumiem pēc tam, kad attiecīgā gadījumā lieta nodota izskatīšanai, kā paredzēts SAN 41. pantā.

Ja Komisija saņem pieprasījumu no dalībvalsts, tā pieņem par to lēmumu:

- a) trīs darbdienu laikā kopš pieprasījuma saņemšanas, ja nepiemēro SAN 41. pantā paredzēto procedūru par lietas nodošanu izskatīšanai; vai
- b) trīs dienu laikā kopš SAN 41. panta 5. punkta a) apakšpunktā paredzētā trīsdesmit dienu laikposma beigām, ja piemēro SAN 41. pantā paredzēto procedūru par lietas nodošanu izskatīšanai.

Komisija ziņo Padomei par pasākumiem, par kuriem tā pieņēmusi lēmumu.

2. Komisija šādus pasākumus pieņem saskaņā ar 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Steidzamos gadījumos piemēro 9. panta 4. punktu.

*9. pants***Komiteju procedūra**

1. Piemērojot šīs regulas 4. pantu, Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 285. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Piemērojot šīs regulas 5. līdz 8. pantu, Komisijai palīdz Aizsardzības pasākumu komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 2015/478 3. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

10. pants

Dempings un subsidēšana

Ja tiek īstenota prakse, kurai Savienība var pamatoti piemērot SAN 40. panta 2. punktā paredzētos pasākumus, lēmumu par antidempinga un/vai kompensācijas pasākumu ieviešanu pieņem saskaņā ar attiecīgi Regulā (EK) Nr. 1225/2009 un/ vai Regulā (EK) Nr. 597/2009 izklāstītajiem noteikumiem.

11. pants

Konkurence

1. Ja tiek īstenota prakse, kas var dot Savienībai pamatu piemērot SAN 73. pantā paredzētos pasākumus, tad Komisija, pēc savas iniciatīvas vai dalībvalsts pieprasījuma izskatījusi konkrēto gadījumu, pieņem lēmumu, vai šāda prakse ir saderīga ar SAN.

Pasākumus, kas paredzēti SAN 73. panta 10. punktā, pieņem atbalsta gadījumos atbilstīgi procedūrām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 597/2009, bet pārējos gadījumos – saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Līguma 207. pantā.

2. Ja tiek īstenota prakse, kas var būt par iemeslu tam, ka Melnkalne, pamatojoties uz SAN 73. pantu, piemēro pasākumus Savienībai, Komisija pēc gadījuma izskatīšanas nolemj, vai tāda prakse ir saderīga ar SAN principiem. Vajadzības gadījumā Komisija pieņem attiecīgus lēmumus, pamatojoties uz kritērijiem, kas izriet no Līguma 101., 102. un 107. panta piemērošanas.

12. pants

Krāpšana vai administratīvas sadarbības nenodrošināšana

Ja Komisija, pamatojoties uz dalībvalsts iesniegto informāciju vai pēc savas iniciatīvas, konstatē, ka SAN 46. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, Komisija nekavējoties:

- a) informē Padomi; un
- b) par konstatējumu un objektīvo informāciju paziņo Stabilizācijas un asociācijas komitejai un sāk apspriedes ar Stabilizācijas un asociācijas komiteju.

Publicēšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, kas paredzēta SAN 46. panta 5. punktā, veic Komisija.

Komisija var saskaņā ar šīs regulas 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru nolemt pagaidu kārtā apturēt attiecīgo preferenciālo režīmu produktiem, kā paredzēts SAN 46. panta 4. punktā.

13. pants

Paziņojums

Komisija, kas rīkojas Savienības vārdā, atbild par paziņojumiem Stabilizācijas un asociācijas padomei un Stabilizācijas un asociācijas komitejai atbilstīgi SAN prasībām.

14. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 140/2008 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

*I PIELIKUMS***Atceltā regula ar tajā veikto grozījumu**

Padomes Regula (EK) Nr. 140/2008
(OV L 43, 19.2.2008., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014
(OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.).

Tikai pielikuma 15. punkts

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 140/2008	Šī regula
1. līdz 8. pants	1. līdz 8. pants
8.a pants	9. pants
9. pants	10. pants
10. pants	11. pants
11. pants	12. pants
13. pants	13. pants
—	14. pants
14. pants	15. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/753
(2015. gada 29. aprīlis)
par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā
(kodificēta redakcija)

EIROPAS PARLAMENS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EK) Nr. 779/98 ⁽³⁾ ir būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku apsvērumu dēļ minētā regula būtu jākodificē.
- (2) EK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmums Nr. 1/98 ⁽⁵⁾ izveido preferenču sistēmu, kas piemērojama Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importam Savienībā.
- (3) Produktiem, attiecībā uz kuriem Savienības noteikumi paredz prasību ievērot noteiktu importa cenu, minētās preferenciālu tarifu sistēmas piemērošana ir atkarīga no šīs cenas ievērošanas.
- (4) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁶⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus, kas vajadzīgi importa režīma piemērošanai attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību I pielikumā uzskaitītajiem Turcijas izcelsmes produktiem, kurus atļauts importēt Savienībā atbilstīgi EK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmumā Nr. 1/98 izklāstītajiem nosacījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. pants

1. Produktiem, attiecībā uz kuriem Savienības noteikumi paredz prasību ievērot noteiktu importa cenu, preferenciālu tarifu sistēmas piemērošana ir atkarīga no šīs cenas ievērošanas.

2. Zvejniecības produktiem, kuriem nosaka salīdzināmo cenu, preferenciālu tarifu piemērošana ir atkarīga no šīs cenas ievērošanas.

⁽¹⁾ 2014. gada 10. decembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 779/98 (1998. gada 7. aprīlis) par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Kopienā, ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 4115/86 un groza Regulu (EK) Nr. 3010/95 (OV L 113, 15.4.1998., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Skatīt I pielikumu.

⁽⁵⁾ EK un Turcijas Asociācijas padomes 1998. gada 25. februāra Lēmums Nr. 1/98 par lauksaimniecības produktu tirdzniecības režīmu (OV L 86, 20.3.1998., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

3. pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Kad komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz bez rezultāta, ja komitejas priekšsēdētājs tā nolemj atzinuma sniegšanas termiņā vai to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

4. pants

Regulu (EK) Nr. 779/98 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

5. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

*I PIELIKUMS***Atceltā regula ar tajā veikto grozījumu**

Padomes Regula (EK) Nr. 779/98
(OV L 113, 15.4.1998., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 255/2014
(OV L 84, 20.3.2014., 57. lpp.).

Tikai 2. pants

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 779/98	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta pirmā daļa	2. panta 1. punkts
2. panta otrā daļa	2. panta 2. punkts
2.a pants	3. pants
3. pants	—
4. pants	—
—	4. pants
5. pants	5. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/754**(2015. gada 29. aprīlis),****ar ko atver dažas Savienības tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, māļputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi****(kodificēta redakcija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, un it īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Regula (EK) Nr. 774/94 ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku apsverumu dēļ minētā regula būtu jākodificē.
- (2) Savienība saskaņā ar Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (VVT) XXVIII pantu un daudzpusējās tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtu organizēja sarunas par tarifu koncesijām. Šo sarunu rezultātā tika noslēgtas vienošanās, kas ar Padomes Lēmumu 94/87/EK ⁽⁵⁾ un Padomes Lēmumu 94/800/EK ⁽⁶⁾ tika apstiprinātas.
- (3) Minētās vienošanās paredz, ka ievērojot dažus nosacījumus, tiek atvērtas ikgadējās tarifu kvotas augstākā labuma liellopu gaļai, kas atbilst KN 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 un 0206 29 91 kodam, cūkgaļai, kas atbilst KN 0203 19 13 un 0203 29 15 kodam, māļputnu gaļai, kas atbilst KN 0207 14 10, 0207 14 50, 0207 14 70, 0207 27 10, 0207 27 20 un 0207 27 80 kodam, kviešiem un kviešu un rudzu maisījumam, kas atbilst KN 1001 11 00, 1001 19 00 un 1001 99 00 kodam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem, kas atbilst KN 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 un 2302 40 90 kodam.
- (4) Minētās vienošanās attiecas uz nenoteiktu laikposmu. Racionalizācijas un efektivitātes labad minētās kvotas līdz ar to ir jāatver vairākiem gadiem.
- (5) Sistēma, kas garantē produktu raksturu, izcelšanos un izcelsmi, var izrādīties piemērota. Tādēļ imports apstiprināto tarifu koncesiju ietvaros, attiecīgos gadījumos būtu jāpakļauj autentiskuma sertifikāta uzrādīšanai.
- (6) Minēto importu var būt nepieciešams ieplānot pa daļām visa gada garumā, pamatojoties uz Savienības tirgus vajadzībām. Tādēļ tāda kvotu izmantošanas sistēma, kas pamatota uz importa licences uzrādīšanu, var izrādīties piemērota.
- (7) Lai papildinātu vai grozītu atsevišķus nebūtiskus šīs Regulas elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu attiecībā uz grozījumu pieņemšanu šajā regulā gadījumos, kad tiek pielāgoti apjomi un citi kvotu nosacījumi, jo īpaši tāda Padomes lēmuma rezultātā, kas noslēdz nolīgumu ar vienu vai

⁽¹⁾ 2014. gada 10. decembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 774/94 (1994. gada 29. marts), ar ko atver dažas Kopienas tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, māļputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi (OV L 91, 8.4.1994., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Šk. I pielikumu.

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 94/87/EK (1993. gada 20. decembris) par Nolīgumu noslēgšanu saskaņotā protokola formā starp Eiropas Kopienas un attiecīgi Argentīnu, Brazīliju, Kanādu, Poliju, Zviedriju un Urugvaju atbilstīgi Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (VVT) XXVIII pantam attiecībā uz dažiem eļļas sēkļu augiem (OV L 47, 18.2.1994., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.).

vairākām trešām valstīm. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (8) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz noteikumiem, kas vajadzīgi šajā regulā minēto kvotu nosacījumu pārvaldīšanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUŠAS ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Savienības ikgadējo tarifu kvotu 20 000 tonnu apmērā, ko izsaka pēc produktu svara, atver augstas kvalitātes svaigai, atdzesētai vai saldētai liellopu gaļai, uz ko attiecas KN kodi 0201 un 0202, un produktiem, uz ko attiecas KN kodi 0206 10 95 un 0206 29 91.

Minētajai kvotai piemērojamais kopējā muitas tarifa nodoklis ir 20 %.

2. pants

Ar šo Savienības ikgadējo tarifu kvotu 7 000 tonnu apmērā atver svaigai, atdzesētai vai saldētai cūkgaļai, uz ko attiecas KN kodi 0203 19 13 un 0203 29 15.

Minētajai kvotai piemērojamais kopējā muitas tarifa nodoklis ir 0 %.

3. pants

Ar šo Savienības ikgadējo tarifu kvotu 15 500 tonnu apmērā atver putnu gaļai, uz ko attiecas KN kodi 0207 14 10, 0207 14 50 un 0207 14 70.

Minētajai kvotai piemērojamais kopējā muitas tarifa nodoklis ir 0 %.

4. pants

Ar šo Savienības ikgadējo tarifu kvotu 2 500 tonnu apmērā atver tītara gaļai, uz ko attiecas KN kodi 0207 27 10, 0207 27 20 un 0207 27 80.

Minētajai kvotai piemērojamais kopējā muitas tarifa nodoklis ir 0 %.

5. pants

Ar šo Savienības ikgadējo tarifu kvotu 300 000 tonnu apmērā atver augstas kvalitātes kviešiem, uz ko attiecas KN kodi 1001 11 00, 1001 19 00 un 1001 99 00.

Minētajai kvotai piemērojamais kopējā muitas tarifa nodoklis ir 0 %.

6. pants

Ar šo Savienības ikgadējo tarifu kvotu 475 000 tonnu apmērā ar šo atver klijām, atsijām un citiem kviešu un graudu atlikumiem, kas nav kukurūza un rīsi, uz ko attiecas KN kodi 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 un 2302 40 90.

Minētajai kvotai piemērojamais kopējā muitas tarifa nodoklis ir EUR 30,60 par tonnu produktu, uz ko attiecas KN kodi 2302 30 10 un 2302 40 10, un EUR 62,25 par tonnu produktu, uz ko attiecas KN kodi 2302 30 90 un 2302 40 90.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

7. pants

Lai ievērotu starptautiskās saistības un gadījumos, kad apjomus un citus kvotu nosacījumus, kas minēti šajā regulā, pielāgo Eiropas Parlaments un Padome vai tikai Padome, jo īpaši pieņemot Padomes lēmumu, ar ko tiek noslēgts nolīgums ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 9. pantu attiecībā uz no tā izrietošajiem grozījumiem šajā regulā.

8. pants

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šajā regulā minēto kvotu nosacījumu pārvaldīšanai, un vajadzības gadījumā paredz noteikumus:

- a) kas garantē attiecīgā produkta raksturu, izcelšanos un izcelsmi;
- b) par tā dokumenta atzīšanu, kas ļauj pārbaudīt a) punktā minētās garantijas; un
- c) par importa licenču izdošanu un to derīguma ilgumu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 7. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 9. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 7. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

10. pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja komitejas atzinums ir jāsāņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

11. pants

Regulu (EK) Nr. 774/94 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

12. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

M. SCHULZ

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

*I PIELIKUMS***Atceltā regula ar tajā secīgi veikto grozījumu sarakstu**

Padomes Regula (EK) Nr. 774/94
(OV L 91, 8.4.1994., 1. lpp.).

Komisijas Regula (EK) Nr. 2198/95
(OV L 221, 19.9.1995., 3. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 252/2014
(OV L 84, 20.3.2014., 35. lpp.).

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 774/94	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta pirmā daļa
1. panta 2. punkts	1. panta otrā daļa
2. panta 1. punkts	2. panta pirmā daļa
2. panta 2. punkts	2. panta otrā daļa
3. panta 1. punkts	3. panta pirmā daļa
3. panta 2. punkts	3. panta otrā daļa
4. panta 1. punkts	4. panta pirmā daļa
4. panta 2. punkts	4. panta otrā daļa
5. panta 1. punkts	5. panta pirmā daļa
5. panta 2. punkts	5. panta otrā daļa
6. panta 1. punkts	6. panta pirmā daļa
6. panta 2. punkts	6. panta otrā daļa
7. pants	8. pants
8. pants	7. pants
8.a pants	9. pants
8.b pants	10. pants
9. pants	—
10. pants	12. pants
—	11. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/755**(2015. gada 29. aprīlis)****par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm****(pārstrādāta redakcija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EK) Nr. 625/2009 ⁽³⁾ ir vairākkārt būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Tā kā ir jāizdara turpmāki grozījumi, skaidrības labad minētā regula būtu jāpārstrādā.
- (2) Kopējās tirdzniecības politikas pamatā vajadzētu būt vienādiem principiem.
- (3) Vienādība attiecībā uz importa kārtību, cik vien tas iespējams, ņemot vērā attiecīgo trešo valstu ekonomiskās sistēmas īpatnības, būtu jānodrošina, izstrādājot noteikumus, kas līdzīgi tiem, ko saskaņā ar kopējiem noteikumiem piemēro citām trešām valstīm.
- (4) Kopējos importa noteikumus piemēro arī ogļu un tērauda ražojumiem, neskarot pasākumus, ar kuriem īsteno nolīgumu, kas attiecas konkrēti uz šādiem ražojumiem.
- (5) Importa liberalizācijai, proti, jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu atcelšanai vai atlikšanai, būtu jāklūst par Savienības noteikumu aizsākumu.
- (6) Attiecībā uz dažiem ražojumiem Komisijai būtu jāpārbauda importa noteikumi importa tendences, dažādie ekonomikas un tirgus stāvokļa aspekti un vajadzības gadījumā veicamie pasākumi.
- (7) Attiecībā uz minētajiem ražojumiem var izrādīties, ka Savienībai būtu jāuzrauga konkrētais imports.
- (8) Komisijai, pienācīgi ņemot vērā pastāvošās starptautiskās saistības, ir jāpieņem attiecīgi aizsargpasākumi, kas ir nepieciešami Kopienas interesēm.
- (9) Varētu izrādīties, ka piemērotāki ir uzraudzības pasākumi vai aizsargpasākumi, kas īstenojami tikai vienā vai vairākos reģionos, nevis visā Savienībā. Šādi pasākumi tomēr būtu jāpieļauj tikai izņēmuma kārtā un tad, ja nav citu iespēju. Ir jānodrošina, lai šādi pasākumi būtu īslaicīgi un lai tie pēc iespējas mazāk traucētu iekšējā tirgus darbību.
- (10) Ja tiek piemērota Savienības uzraudzība, tad uzraudzīto ražojumu laišana brīvā apgrozībā būtu jāatļauj tikai tad, ja tiek uzrādīts vienādiem kritērijiem atbilstošs uzraudzības dokuments. Dalībvalstu iestādēm minētais dokuments būtu jāizdod noteiktā laikā, pamatojoties uz importētāja vienkāršu iesniegumu, mportētājam šādi negūstot nekādas tiesības importēt. Tādēļ uzraudzības dokumentam vajadzētu būt spēkā tikai tik ilgi, kamēr nemainās importa noteikumi.

⁽¹⁾ 2014. gada 10. decembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 625/2009 (2009. gada 7. jūlijs) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (OV L 185, 17.7.2009., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Skatīt III pielikumu.

- (11) Sakārtotas administratīvās vadības interesēs, kā arī, lai atbalstītu Savienības uzņēmējus, uzraudzības dokumentu saturs un izkātojums – ievērojot uzraudzības dokumenta tehniskās iezīmes – pēc iespējas būtu jāsaskaņo ar importa licenču veidlapām, kuras paredzētas Komisijas Regulā (EK) Nr. 738/94 ⁽¹⁾, Komisijas Regulā (EK) Nr. 3168/94 ⁽²⁾ un Komisijas Regulā (EK) Nr. 3169/94 ⁽³⁾.
- (12) Savienības interesēs ir, lai dalībvalstis un Komisija pēc iespējas pilnīgāk apmainītos ar informāciju, kas gūta no Savienības uzraudzības.
- (13) Ir jāpieņem precīzi kritēriji iespējamā kaitējuma izvērtēšanai un ir jādod iespēja sākt izmeklēšanu, saglabājot Komisijai tiesības ieviest piemērotus pasākumus ārkārtas gadījumos.
- (14) Šajā nolūkā būtu jāievieš sīki izstrādāti noteikumi par izmeklēšanas sākšanu, nepieciešamajām pārbaudēm un inspekcijām, iesaistīto personu uzklausišanu, iegūtās informācijas apstrādi un kaitējuma novērtēšanas kritērijiem.
- (15) Šajā regulā noteiktie noteikumi par izmeklēšanu neskar Savienības vai valstu noteikumus par dienesta noslēpumu.
- (16) Tāpat ir jānosaka termiņi, cik drīz jāsāk izmeklēšana un cik drīz jāpieņem lēmums par to, vai pasākumi ir piemēroti vai ne, lai nodrošinātu to, ka šādus lēmumus pieņem ātri un lai palielinātu juridisko noteiktību attiecīgajiem uzņēmējiem.
- (17) Importa noteikumu vienādības labad formalitātēm, kas jāpilda importētājiem, vajadzētu būt vienkāršām un vienādām neatkarīgi no tā, kur preces mūto. Tādēļ ir vēlams nodrošināt to, ka visas formalitātes tiktu pildītas, izmantojot veidlapas, kas atbilst šai regulai pievienotajam paraugam.
- (18) Uzraudzības dokumentiem, kas izdoti sakarā ar Savienības veiktiem uzraudzības pasākumiem, vajadzētu būt spēkā visā Savienībā neatkarīgi no tā, kura dalībvalsts tos izdevusi.
- (19) Uz tekstilizstrādājumiem, ko reglamentē Padomes Regula (EK) Nr. 517/94 ⁽⁴⁾, Savienības un starptautiskajā līmenī attiecas īpaši noteikumi. Tāpēc tie būtu pilnīgi jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (20) Pilnvaras grozīt Regulas (EK) Nr. 625/2009 I pielikumā esošo trešo valstu sarakstu tika iekļautas Padomes Regulā (EK) Nr. 427/2003 ⁽⁵⁾. Ņemot vērā to, ka Regulas (EK) Nr. 427/2003 I sadaļas noteikumu par atsevišķiem ražojumiem piemērojamiem aizsardzības mehānismiem spēkā esamības laikposms beidzās 2013. gada 11. decembrī un minētās regulas II sadaļas noteikumi ir novecojuši, saskaņotības, skaidrības un praktisku iemeslu dēļ, ir nepieciešams inkorporēt minētās regulas 14.a un 14.b pantu šajā regulā. Tāpēc Regula (EK) Nr. 427/2003 būtu jāatceļ.
- (21) Komisijai būtu jāpiesūst pilnvaras pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības Darbību (LESD) 290. pantu, lai grozītu šīs regulas I pielikumu, lai valstis, kad tās kļūst par Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) dalībniecēm, svītrotu no trešo valstu saraksta, kas iekļauts minētajā pielikumā.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 738/94 (1994. gada 30. marts), ar kuru paredz konkrētus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 520/94, ar ko ievieš Kopienas procedūru kvantitātes kvotu pārvaldībai (OV L 87, 31.3.1994., 47. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 3168/94 (1994. gada 21. decembris), ar kuru tiek ieviesta Kopienas importa licence, ko izmanto, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 517/94 par kopīgiem noteikumiem tekstilizstrādājumu importam no dažām trešām valstīm, uz kurām neattiecas divpusēji nolīgumi, protokoli vai citas vienošanās, vai arī citi īpaši noteikumi par importu Kopienā, un ar kuru groza dažus minētās regulas noteikumus (OV L 335, 23.12.1994., 23. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 3169/94 (1994. gada 21. decembris), ar ko groza Padomes Regulas (EEK) Nr. 3030/93 par kopīgiem noteikumiem konkrētu tekstilizstrādājumu importam no trešām valstīm III pielikumu un ar kuru tiek ieviesta Kopienas importa licence, ko izmanto, piemērojot minēto regulu (OV L 335, 23.12.1994., 33. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 517/94 (1994. gada 7. marts) par kopīgiem noteikumiem tekstilizstrādājumu importam no dažām trešām valstīm, uz kurām neattiecas divpusēji nolīgumi, protokoli vai citas vienošanās, vai arī citi īpaši noteikumi par importu Kopienā (OV L 67, 10.3.1994., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 427/2003 (2003. gada 3. marts), ar ko paredz pagaidu aizsardzības mehānismu attiecībā uz konkrētu preču importu no Ķīnas Tautas Republikas un ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 519/94 par kopīgiem noteikumiem importam no trešām valstīm (OV L 65, 8.3.2003., 1. lpp.).

- (22) Šīs regulas īstenošanai ir vajadzīgi vienādi nosacījumi, lai pieņemtu pagaidu un galīgos aizsargpasākumus un lai noteiktu iepriekšējas uzraudzības pasākumus. Komisijai minētie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Uzraudzības un pagaidu pasākumu pieņemšanai būtu jāpiemēro konsultēšanās procedūra, ņemot vērā šādu pasākumu ietekmi un to loģisko saistību ar galīgo aizsargpasākumu pieņemšanu. Ja pasākumu piemērošanas kavēšanās varētu radīt grūti labojamu kaitējumu, jāļauj Komisijai pieņemt tādus pagaidu pasākumus, kurus piemēro nekavējoties.
- (24) Kad tika grozīta Regula (EK) Nr. 625/2009, 18. panta 2. punkta otrā daļa tika svītrotā kļūdas dēļ. Minētais noteikums būtu atkārtoti jāiekļauj.
- (25) Ņemot vērā to, ka Armēnija, Krievija, Tadžikistāna un Vjetnama ir kļuvušas par PTO dalībniecēm, minētās trešās valstis ar Komisijas deleģēto aktu ir jāsvītrot no Regulas (EK) Nr. 625/2009 I pielikuma. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ tās nav iekļautas to trešo valstu sarakstā, kas ir izklāstīts šīs regulas I pielikumā,

IR PIEŅĒMUŠAS ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI

1. pants

1. Šo regulu piemēro tādu ražojumu importam, kuru izcelsme ir kādā no I pielikumā minētajām trešām valstīm, izņemot tekstilizstrādājumus, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 517/94.
2. Šā panta 1. punktā minētos ražojumus brīvi importē Savienībā, un attiecīgi uz tiem neattiecas nekādi kvantitatīvie ierobežojumi, neskarot aizsargpasākumus, kurus var veikt saskaņā ar V nodaļu.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS UN KONSULTĀCIJU PROCEDŪRAS SAVIENĪBĀ

2. pants

Ja importa attīstības tendences prasa ieviest uzraudzības pasākumus vai aizsargpasākumus, dalībvalstis par to informē Komisiju. Šī informācija ietver pieejamos pierādījumus, kas noteikti, pamatojoties uz 6. pantā minētajiem kritērijiem. Komisija nekavējoties nodod šo informāciju visām dalībvalstīm.

III NODAĻA

IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRA SAVIENĪBĀ

3. pants

1. Ja Komisijai ir skaidrs, ka pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanu, Komisija sāk izmeklēšanu mēneša laikā pēc dienas, kad no dalībvalsts saņemta informācija, un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētajā paziņojumā:

- a) sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nosaka, ka visa svarīgā informācija jādara zināma Komisijai;
- b) nosaka termiņu, kurā ieinteresētās personas var rakstiski darīt zināmus savus viedokļus un sniegt informāciju, ja šie viedokļi un informācija izmeklēšanā jāņem vērā;
- c) nosaka termiņu, kurā ieinteresētās personas var pieteikties, lai Komisija tās mutiski uzklāstītu saskaņā ar 4. punktu.

Komisija sāk izmeklēšanu, sadarbojoties ar dalībvalstīm.

Parasti 21 dienas laikā pēc dienas, kad Komisija ir saņēmusi informāciju, Komisija nodrošina dalībvalstīm informāciju par saņemtās informācijas analīzi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. Komisija pieprasa visu informāciju, ko tā atzīst par vajadzīgu, un, ja uzskata to par lietderīgu, cenšas pārbaudīt minēto informāciju, vēršoties pie importētājiem, tirgotājiem, aģentiem, ražotājiem, tirdzniecības apvienībām un organizācijām.

Šo uzdevumu Komisijai palīdz veikt tās dalībvalsts personāls, kuras teritorijā notiek minētās pārbaudes, ar noteikumu, ka minētā dalībvalsts to vēlas.

Ieinteresētās personas, kas pieteikušās saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji var pārbaudīt visu informāciju, kas Komisijai darīta zināma izmeklēšanas sakarā, izņemot iekšējo dokumentāciju, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ar noteikumu, ka šī informācija ir būtiska viņu interešu aizstāvībai un nav konfidenciāla 5. panta nozīmē, kā arī, ja Komisija to izmanto izmeklēšanā. Šajā nolūkā tās nosūta Komisijai rakstisku lūgumu, kurā norāda, kāda informācija ir vajadzīga.

3. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma un saskaņā ar tās noteiktām procedūrām sniedz Komisijai to rīcībā esošu informāciju par tā ražojuma tirgus attīstību, kuru izmeklē.

4. Komisija var uzklaut ieinteresētās personas. Šādas personas jāuzklaut, ja tās termiņā, kas noteikts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā, iesniegušas rakstisku pieteikumu ar norādi, ka izmeklēšanas iznākums šīs personas var faktiski ietekmēt un ka pastāv īpaši iemesli to mutiskai uzklautīšanai.

5. Ja informācija nav sniegta šajā regulā noteiktajā termiņā vai termiņā, ko Komisija noteikusi saskaņā ar šo regulu, vai, ja izmeklēšana ir stipri traucēta, secinājumus var izdarīt, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem. Ja Komisija konstatē, ka kāda ieinteresētā persona vai trešā persona tai sniegusi nepareizu vai maldinošu informāciju, tā neņem vērā minēto informāciju un var izmantot pieejamos faktus.

6. Ja Komisijai rodas iespaids, ka trūkst pierādījumu, kas pamatotu izmeklēšanu, tā mēneša laikā pēc dienas, kad no dalībvalstīm saņemta informācija, par savu lēmumu informē dalībvalstis.

4. pants

1. Izmeklēšanas beigās Komisija iesniedz 22. panta 1. punktā minētajai komitejai ("komiteja") ziņojumu par izmeklēšanas rezultātiem.

2. Ja Komisija deviņu mēnešu laikā no izmeklēšanas sākuma atzīst, ka Savienības uzraudzības pasākumi vai aizsargpasākumi nav vajadzīgi, izmeklēšanu mēneša laikā pārtrauc. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22. panta 2. punktā. Lēmumu izbeigt izmeklēšanu, norādot izmeklēšanas galvenos secinājumus un īsi minot tās iemeslus, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Ja Komisija atzīst, ka ir vajadzīgi Savienības uzraudzības pasākumi vai aizsargpasākumi, tā saskaņā ar IV un V nodaļu pieņem vajadzīgos lēmumus ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc izmeklēšanas sākuma. Ārkārtas apstākļos minēto termiņu var pagarināt par ne vairāk kā diviem mēnešiem. Komisija publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, norādot pagarinājuma ilgumu un īsi minot tā iemeslus.

4. Šis nodaļas noteikumi neliedz jebkurā laikā veikt uzraudzības pasākumus saskaņā ar 7. līdz 12. pantu vai, ja ir kritisks stāvoklis, kad jebkāda vilcināšanās radītu grūti labojamu kaitējumu un kas prasa tūlītēju rīcību, aizsargpasākumus saskaņā ar 13., 14. un 15. pantu.

Komisija nekavējoties sāk izmeklēšanas pasākumus, kurus tā joprojām uzskata par vajadzīgiem. Izmeklēšanas rezultātus izmanto, lai vēlreiz pārbaudītu veiktos pasākumus.

5. pants

1. Informāciju, ko saņem, ievērojot šo regulu, izmanto tikai tam mērķim, kam tā pieprasīta.

2. Komisija un dalībvalstis, ietverot to abu ierēdņus, neizpauž jebkādu konfidenciālu informāciju, ko tās saņēmušas, ievērojot šo regulu, vai jebkādu konfidenciāli sniegtu informāciju bez informācijas sniedzēja īpašas atļaujas.

3. Katrā pieprasījumā ievērot konfidencialitāti norāda iemeslus, kāpēc informācija ir konfidenciāla.

Tomēr, ja tiek uzskatīts, ka pieprasījums ievērot konfidencialitāti nav pamatots, un ja informācijas sniedzējs nedz vēlas to publiskot, nedz arī atļauj to izpaust tiklab vispārīgi, kā arī kopsavilkumā, tad attiecīgo informāciju var atstāt bez ievērības.

4. Informāciju katrā ziņā uzskata par konfidenciālu, ja tās izpaušana varētu būtiski negatīvi iespaidot informācijas sniedzēju vai avotu.

5. Šā panta 1. līdz 4. punkts neliedz Savienības iestādēm atsaukties uz vispārpieejamu informāciju un jo īpaši uz iemesliem, kuru dēļ pieņemti lēmumi saskaņā ar šo regulu. Tomēr šīs iestādes ņem vērā attiecīgo juridisko un fizisko personu likumīgās intereses, lai netiktu izpausti to komercnoslēpumi.

6. pants

1. Pārbaudot importa tendences, apstākļus, kādos tas notiek, kā arī nopietno kaitējumu vai nopietnā kaitējuma iespēju, ko ražotājiem Savienībā rada šāds imports, īpaši ņem vērā šādus faktorus:

- a) importēto preču apjomu, jo īpaši – ja tas ievērojami palielinājis absolūtā izteiksmē vai attiecībā pret ražošanas vai patēriņa līmeni Savienībā;
- b) importēto preču cenas, jo īpaši – ja cenas ir ievērojami pazeminātas salīdzinājumā ar līdzīgu ražojumu cenām Savienībā;
- c) līdzīgu vai tieši konkurētspējīgu ražojumu paredzamo iespaidu uz ražotājiem Savienībā, par ko liecina dažu ekonomisko faktoru tendences, piemēram:
 - ražošanas apjoms,
 - ražošanas jaudu izmantojums,
 - preču krājumi,
 - noiets,
 - tirgus daļa,
 - cenas (t. i., cenu pazeminājums vai novērsta cenu celšanās, kas citādi būtu notikusi),
 - peļņa,
 - ieguldītā kapitāla atdeve,
 - naudas plūsma,
 - nodarbinātība.

2. Veicot izmeklēšanu, Komisija ņem vērā I pielikumā minēto valstu īpašo ekonomisko sistēmu.

3. Ja pastāv nopietna kaitējuma iespēja, tad Komisija pārbauda arī to, cik liela ir varbūtība, ka šāda iespēja varētu izvērsties faktiskā kaitējumā. Šajā ziņā var ņemt vērā šādus faktorus:

- a) eksporta uz Savienību pieauguma tempu;
- b) izcelsmes valsts vai eksportētājvalsts eksporta jaudu vai eksportu konkrētā brīdī vai tuvākajā nākotnē, un iespējamību, ka no tā izrietošais eksports būs uz Savienību.

IV NODAĻA

UZRAUDZĪBA

7. pants

1. Ja tas ir Savienības interesēs, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var:

- a) pieņemt lēmumu attiecīgu importu pakļaut retrospektīvai Savienības uzraudzībai saskaņā ar procedūru, ko nosaka Komisija;
- b) pieņemt lēmumu šā importa attīstības tendenču pārraudzības nolūkā, ka attiecīgajam importam piemēro iepriekšēju Savienības uzraudzību saskaņā ar 8. pantu.

2. Lēmumus, ko pieņem atbilstīgi 1. punktam, Komisija pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.
3. Uzraudzības pasākumi ir spēkā ierobežotu laiku. Ja vien nav paredzēts citādi, tie zaudē spēku, beidzoties otrajam sešu mēnešu laikposmam pēc sešiem mēnešiem, kuru laikā pasākumi tika ieviesti.

8. pants

1. Ražojumus, kam piemēro iepriekšēju Savienības uzraudzību, brīvā apgrozībā var laist vienīgi tad, ja uzrādīts uzraudzības dokuments. Dalībvalstu norīkotās kompetentās iestādes izdod minēto dokumentu par jebkuru prasīto apjomu bez maksas ilgākais piecās darbdienās no dienas, kad kompetentā attiecīgās valsts iestāde saņēmusi kāda Savienības importētāja pieteikumu, neatkarīgi no viņa darījumdarbības vietas Savienībā. Šādu pieteikumu uzskata par saņemtu attiecīgās valsts kompetentajā iestādē ne vēlāk kā trīs darbdienas pēc tā iesniegšanas, ja vien nav pierādīts pretējais.

2. Uzraudzības dokumentu izdod, izmantojot veidlapu, kas atbilst paraugam II pielikumā.

Ja vien attiecīgais lēmums noteikt uzraudzību neparedz citādi, importētāja uzraudzības dokumenta pieteikumā ir vienīgi šādi dati:

- a) pieteikuma iesniedzēja pilns vārds un adrese (tostarp tālruna un faksa numurs un varbūtējs valsts kompetentajā iestādē reģistrēts iesniedzēja identifikācijas numurs), kā arī PVN reģistrācijas numurs, ja pieteikuma iesniedzējs ir PVN maksātājs;
- b) vajadzības gadījumā pieteikuma deklarētāja vai iesniedzēja izraudzīta pārstāvja pilns vārds un adrese (tostarp tālruna un faksa numurs);
- c) preču apraksts, norādot to:
 - tirdzniecības nosaukumu,
 - kombinētās nomenklatūras kodu,
 - izcelsmes vietu un nosūtīšanas vietu;
- d) deklarētais daudzums, kas izteikts kilogramos un vajadzības gadījumā jebkādas citās papildu vienībās (pāros, gabalos utt.);
- e) preču CIF vērtība pie Savienības robežas, kas izteikta euro;
- f) turpmāk norādītais paziņojums, ko pieteikuma iesniedzējs datējis un parakstījis, savu vārdu norādot ar lielajiem burtiem:

“Es ar savu parakstu apliecinu, ka šajā pieteikumā sniegtā informācija ir patiesa un godprātīga un ka es veicu uzņēmējdarbību Savienībā.”

3. Uzraudzības dokumenti ir spēkā visā Savienībā neatkarīgi no tā, kura dalībvalsts tos izdevusi.

4. Ja konstatē, ka darījumā iekļauto ražojumu vienības cena pārsniedz uzraudzības dokumentā uzrādīto cenu mazāk nekā par 5 % vai ka importam paredzēto ražojumu kopvērtība vai kopapjoms uzraudzības dokumentā uzrādīto kopvērtību vai kopapjomu pārsniedz mazāk nekā par 5 %, tas neliedz šos ražojumus laist brīvā apgrozībā. Komisija, uzklaušījusi komitejā paustos viedokļus, kā arī ņemot vērā ražojumu veidu un citas attiecīgo darījumu īpašās iezīmes, var noteikt citus procentus, kas parastos apstākļos tomēr nepārsniedz 10 %.

5. Uzraudzības dokumentus var izmantot tikai tikmēr, kamēr importa liberalizācijas noteikumi ir spēkā attiecībā uz konkrētajiem darījumiem. Šādus uzraudzības dokumentus nekādā gadījumā nedrīkst izmantot pēc tam, kad beidzies termiņš, kuru nosaka vienlaikus un saskaņā ar to pašu procedūru kā uzraudzības sākšanai un noteikšanā ņem vērā ražojumu veidu un citas attiecīgo darījumu īpašās iezīmes.

6. Ja atbilstīgi 7. pantam pieņemtais lēmums to prasa, ar ražojumu izcelsmes sertifikātiem jāpierāda to ražojumu izcelsme, kuri ir Savienības uzraudzībā. Šis punkts neskar citus noteikumus, kas attiecas uz jebkāda šāda sertifikāta uzrādīšanu.

7. Ja ražojumiem, kas ir iepriekšējā Savienības uzraudzībā, kādā dalībvalstī piemēro reģionālus aizsargpasākumus, tad minētās dalībvalsts piešķirta importa atļauja var aizstāt uzraudzības dokumentu.

8. Uzraudzības dokumentu veidlapas un to izrakstus sagatavo divos eksemplāros, no kuriem vienu, ko marķē "Pieteikuma iesniedzēja eksemplārs" un numurē ar 1, izsniedz pieteikuma iesniedzējam, bet otru, ko marķē "Kompetentās iestādes eksemplārs" un numurē ar 2, patur iestāde, kas izdod attiecīgo dokumentu. Administratīviem mērķiem kompetentās iestādes 2. veidlapai var pievienot papildu kopijas.

9. Veidlapas drukā uz balta papīra bez koka šķiedrvielām, kas sagatavots rakstīšanai un sver 55 līdz 65 g kvadrātmetrā. Veidlapu izmērs ir 210 × 297 mm. Rindstarpām jābūt 4,24 mm (viena sestā daļa collas). Precīzi ievēro veidlapas izkārtojumu. Pirmā eksemplāra, t. i., paša uzraudzības dokumenta abām pusēm fonā ir dzeltens drukāts gijošs raksts, kas atklāj jebkādas mehāniskus vai ķīmiskus viltojumus.

10. Par veidlapu drukāšanu atbild dalībvalstis. Veidlapas var drukāt arī iespaidēji, ko izraudzījusies dalībvalsts, kurā tie veic uzņēmējdarbību. Pēdējā gadījumā uz katras veidlapas jābūt norādei par dalībvalsts norikojumu. Uz katras veidlapas ir norāde par iespaidēja nosaukumu un adresi vai marķējums, pēc kura iespaidēju var identificēt.

9. pants

Ja tas ir Savienības interesēs un ja var izveidoties 13. panta 1. punktā paredzētais stāvoklis, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var:

- ierobežot jebkura prasītā uzraudzības dokumenta derīguma termiņu,
- uz minētā dokumenta izsniegšanu attiecināt konkrētus nosacījumus un kā ārkārtas pasākumu paredzēt atcelšanas klauzulas iekļaušanu.

10. pants

Ja uz kāda ražojuma importu neattiecas iepriekšēja Savienības uzraudzība, Komisija ar īstenošanas aktiem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru un saskaņā ar 15. pantu var ieviest importa uzraudzību vienā vai vairākos Savienības reģionos.

11. pants

1. Ražojumus, kam piemēro reģionālu uzraudzību, attiecīgajā reģionā var laist brīvā apgrozībā vienīgi tad, ja uzrādīts uzraudzības dokuments. Attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) norīkota kompetentā iestāde izdod šādu dokumentu par jebkuru vajadzīgo apjomu bez maksas ilgākais piecās darbdienās no dienas, kad attiecīgās valsts kompetentā iestāde saņēmusi kāda Savienības importētāja pieteikumu, neatkarīgi no tā, kurā vietā viņa darbījumdarbības vietas Savienībā. Šādu pieteikumu uzskata par saņemtu attiecīgās valsts kompetentajā iestādē ne vēlāk kā trīs darbdienas pēc tā iesniegšanas, ja vien nav pierādīts pretējais. Uzraudzības dokumentus var izmantot tikai tikmēr, kamēr importa liberalizācijas noteikumi ir spēkā attiecībā uz konkrētajiem darījumiem.

2. Piemēro 8. panta 2. punktu.

12. pants

1. Savienības vai reģionālas uzraudzības gadījumā dalībvalstis katra mēneša pirmajās 10 dienās dara Komisijai zināmas:

- a) iepriekšējas uzraudzības gadījumā – sīkas ziņas par naudas summām (ko aprēķina no CIF cenas) un preču apjomu, par ko iepriekšējā laikposmā izdoti uzraudzības dokumenti;
- b) jebkurā gadījumā – sīkas ziņas par importu laikposmā pirms a) apakšpunktā minētā laikposma.

Dalībvalstu sniegto informāciju klasificē pēc ražojumiem un pēc valstīm.

Citākus noteikumus var noteikt vienlaikus un saskaņā ar to pašu procedūru kā uzraudzības pasākumus.

2. Ražojumu veida vai īpašu apstākļu dēļ Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pati pēc savas ierosmes var grozīt šīs informācijas sniegšanas grafikus.

3. Komisija informē dalībvalstis.

V NODAĻA

AIZSARGPASĀKUMI

13. pants

1. Kad kādu ražojumu importē Savienībā tiktāl palielinātā daudzumā vai saskaņā ar tādiem noteikumiem, ka tiek nodarīts vai var tikt nodarīts nopietns kaitējums līdzīgu vai tieši konkurējošu ražojumu ražotājiem Savienībā, Komisija Savienības interešu aizsardzības nolūkā var pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes mainīt importa noteikumus attiecībā uz minēto ražojumu, nosakot, ka to var laist brīvā apgrozībā vienīgi pēc tam, kad uzrādīta importa atļauja, ko izdod saskaņā ar tādiem noteikumiem un ievērojot tādus ierobežojumus, kādus nosaka Komisija.

2. Pieņemtos pasākumus tūlīt dara zināmus dalībvalstīm, un tie stājas spēkā nekavējoties.

3. Šajā pantā minētos pasākumus piemēro visiem ražojumiem, kas laisti brīvā apgrozībā pēc šo pasākumu stāšanās spēkā. Saskaņā ar 15. pantu tos var attiecināt tikai uz vienu vai vairākiem Savienības reģioniem.

Šādi pasākumi tomēr neliedz laist brīvā apgrozībā ražojumus, kuri jau ir ceļā uz Savienību, ar noteikumu, ka šādu ražojumu galamērķi nevar mainīt un ka ražojumiem, ko saskaņā ar 8. un 11. pantu brīvā apgrozībā drīkst laist, tikai uzrādot uzraudzības dokumentu, faktiski ir pievienots šāds dokuments.

4. Ja Komisijas iekaušanos lūgusi dalībvalsts, Komisija, rīkojoties saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru vai steidzamos gadījumos saskaņā ar 22. panta 4. punktu, pieņem lēmumu ilgākais piecās darba dienās pēc šāda lūguma saņemšanas.

14. pants

1. Komisija jo īpaši 13. panta 1. punktā minētajā situācijā var pieņemt piemērotus aizsargpasākumus saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Piemēro 13. panta 3. punktu.

15. pants

Ja, pamatojoties jo īpaši uz 6. pantā minētajiem faktoriem, izrādās, ka vienā vai vairākos Savienības reģionos stāvoklis atbilst nosacījumiem, kas pieņemti, lai varētu veikt pasākumus saskaņā ar IV nodaļu un 13. pantu, Komisija, izvērtējusi alternatīvus risinājumus, izņēmuma kārtā var atļaut piemērot uzraudzības pasākumus vai aizsargpasākumus attiecīgajā reģionā vai reģionos, ja tā uzskata, ka šādi minētajā līmenī īstenoti pasākumi ir piemērotāki nekā visā Savienībā īstenoti pasākumi.

Minētajiem pasākumiem jābūt īslaicīgiem un pēc iespējas mazāk jātraucē iekšējā tirgus darbība.

Minētos pasākumus pieņem saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas attiecīgi 7. un 13. pantā.

16. pants

1. Ja darbojas kāds uzraudzības pasākums vai aizsargpasākums, ko piemēro saskaņā ar IV un V nodaļu, Komisija var vai nu pēc kādas dalībvalsts lūguma, vai pēc savas iniciatīvas:

- a) pārbaudīt pasākuma ietekmi;
- b) pārliecināties par to, vai pasākuma piemērošana vēl ir vajadzīga.

Ja Komisija uzskata, ka pasākuma piemērošana vēl ir vajadzīga, tā attiecīgi informē dalībvalstis.

2. Ja Komisija uzskata, ka jāatceļ vai jāgroza kāds IV un V nodaļā minētais uzraudzības pasākums vai aizsargpasākums, tā saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru atceļ vai groza pasākumu.

Ja šāds lēmums attiecas uz reģionāliem uzraudzības pasākumiem, to piemēro no sestās dienas pēc tam, kad tas publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

1. Šī regula neliedz pildīt saistības, ko uzliek īpaši noteikumi starp Savienību un trešām valstīm noslēgtos nolīgumos.
2. Neskarot citus Savienības noteikumus, šī regula neliedz dalībvalstīm pieņemt vai piemērot:
 - a) aizliegumus, kvantitatīvus ierobežojumus vai uzraudzības pasākumus, pamatojoties uz sabiedrības morāli, sabiedrības politiku vai sabiedrības drošību, cilvēku, dzīvnieku vai augu veselības vai dzīvības aizsardzību, valsts kultūras mantojuma ar māksliniecisku, vēsturisku vai arheoloģisku vērtību aizsardzību vai rūpnieciska un komerciāla īpašuma aizsardzību;
 - b) īpašas formalitātes attiecībā uz ārvalstu valūtām;
 - c) formalitātes, kas ieviestas atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem saskaņā ar LESD.

Dalībvalstis informē Komisiju par pasākumiem vai formalitātēm, ko tās paredz ieviest vai grozīt saskaņā ar pirmo daļu.

Ārkārtējas steidzamības gadījumā attiecīgos valstu pasākumus vai formalitātes dara zināmas Komisijai tūlīt pēc to pieņemšanas.

18. pants

Komisija informāciju par šīs regulas īstenošanu iekļauj gada ziņojumā par tirdzniecības aizsardzības pasākumu piemērošanu iekļauj gada ziņojumā, ko tā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ 22.a pantu.

19. pants

1. Šī regula neskar lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas izveides instrumentus vai Savienības vai valstu administratīvos noteikumus, kuru pamatā ir minētie instrumenti, vai arī ar īpašos instrumentus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 352. pantu un ko piemēro precēm, kas rodas, apstrādājot lauksaimniecības produktus. Šī regula papildina minētos instrumentus.
 2. Ja uz ražojumiem attiecas šā panta 1. punktā minētie instrumenti, tad 7. līdz 12. pants un 16. pants neattiecas uz ražojumiem, par kuriem Savienības noteikumi par tirdzniecību ar trešām valstīm prasa licences vai citus importa dokumentus.
- Šīs regulas 13., 15. un 16. pants neattiecas uz ražojumiem, kuriem šādi noteikumi paredz piemērot importa kvantitatīvos ierobežojumus.

20. pants

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 21. pantu attiecībā uz I pielikuma grozījumu pieņemšanu, lai valstis, kad tās kļūst par PTO dalībniecēm, svītrotu no trešo valstu saraksta, kas iekļauts minētajā pielikumā.

21. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 20. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 20. februāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris), par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.).

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 20. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 20. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

22. pants

1. Komisijai palīdz Aizsardzības pasākumu komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/478 ⁽¹⁾. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

23. pants

Regulas (EK) Nr. 427/2003 un (EK) Nr. 625/2009 atceļ.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā.

24. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/478 (2015. gada 11. marts) par kopīgiem importa noteikumiem (OV L 83, 27.3.2015., 16. lpp.).

*I PIELIKUMS***Trešo valstu saraksts**

Azerbaidžāna

Baltkrievija

Kazahstāna

Turkmenistāna

Uzbekistāna

Ziemeļkoreja

II PIELIKUMS

EIROPAS SAVIENĪBA		UZRAUDZĪBAS DOKUMENTS	
1	1. Kravas saņēmējs (vārds/nosaukums, pilna adrese, PVN reģistrācijas numurs)	2. Reģistrācijas numurs	
		3. Paredzamā ieviešanas vieta un diena	
		4. Kompetentā izdevējiestāde (nosaukums, adrese un telefona numurs)	
		5. Deklarētājs/pārstāvis saskaņā ar gadījumu (vārds/nosaukums un adrese)	
	Pieteikuma iesniedzēja eksemplārs	6. Izcelsmes valsts (un ģeonomenklatūras kods)	7. Saņēmējvalsts (un ģeonomenklatūras kods)
8. Derīguma termiņa beigu datums			
1			
9. Preču apraksts		10. KN preču kods un kategorija	
		11. Daudzums kilogramos (neto svars) vai papildu vienībās	
		12. Euro vērtība, CIF Savienības robežās	
13. Parējās ziņas			
14. Kompetento iestāžu apstiprinājums			
Datums:			
Paraksts: (Zīmogs)			

15. PIEŠĶĪRUMI Norādīt 17. slejas 1. daļā pieejamo daudzumu un daudzumu, kas piešķirts tās 2. daļā			
16. Neto daudzums (neto masa vai cita mērvienība, kas norāda vienību)		19. Muitas dokuments (veids un numurs) vai izraksta numurs un piešķiršanas datums	20. Nosaukums, dalībvalsts, zīmogs un kompetentās piešķirējiestādes paraksts
17. Skaitļos	18. Piešķirtais daudzums vārdos		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Šim dokumentam pievienojamās paplašinājuma lapas.

EIROPAS SAVIENĪBA		UZRAUDZĪBAS DOKUMENTS	
2	1. Kravas saņēmējs (vārds/nosaukums, pilna adrese, PVN reģistrācijas numurs)	2. Reģistrācijas numurs	
		3. Paredzamā ieviešanas vieta un diena	
		4. Kompetentā izdevējiestāde (nosaukums, adrese un telefona numurs)	
		5. Deklarētājs/pārstāvis saskaņā ar gadījumu (vārds/nosaukums un adrese)	
	Kompetentās iestādes eksemplārs	6. Izcelsmes valsts (un ģeonomenklatūras kods)	7. Saņēmējvalsts (un ģeonomenklatūras kods)
8. Derīguma termiņa beigu datums			
9. Preču apraksts			
2	10. KN preču kods un kategorija		11. Daudzums kilogramos (neto svars) vai papildu vienībās
	12. Euro vērtība, CIF Savienības robežās		
13. Parējās ziņas			
14. Kompetento iestāžu apstiprinājums			
Datums:			
Paraksts: (Zīmogs)			

15. PIEŠĶĪRUMI Norādīt 17. slejas 1. daļā pieejamo daudzumu un daudzumu, kas piešķirts tās 2. daļā			
16. Neto daudzums (neto masa vai cita mērvienība, kas norāda vienību)		19. Muitas dokuments (veids un numurs) vai izraksta numurs un piešķiršanas datums	20. Nosaukums, dalībvalsts, zīmogs un kompetentās piešķirējiestādes paraksts
17. Skaitļos	18. Piešķirtais daudzums vārdos		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Šim dokumentam pievienojamās paplašinājuma lapas.

III PIELIKUMS

Atceltā regula ar tajā veikto grozījumu sarakstu

Padomes Regula (EK) Nr. 625/2009
(OV L 185, 17.7.2009., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014
(OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.).

Tikai pielikuma 20. punkts

Padomes Regula (EK) Nr. 427/2003
(OV L 65, 8.3.2003., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK) Nr. 1985/2003
(OV L 295, 13.11.2003., 43. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014
(OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.).

Tikai pielikuma 9. punkts

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 625/2009	Regula (EK) Nr. 427/2003	Šī regula
1. pants		1. pants
2. pants		2. pants
4. pants		22. pants
5. pants		3. pants
6. pants		4. pants
7. pants		5. pants
8. pants		6. pants
9. panta 1. punkts		7. panta 1. punkts
9. panta 1.a punkts		7. panta 2. punkts
9. panta 2. punkts		7. panta 3. punkts
10. pants		8. pants
11. pants		9. pants
12. pants		10. pants
13. pants		11. pants
14. pants		12. pants
15. pants		13. pants
16. pants		14. pants
17. pants		15. pants
18. pants		16. pants
19. pants		17. pants
19.a pants		18. pants
20. pants		19. pants
	1. līdz 14. pants	—
	14.a pants	20. pants
	14.b pants	21. pants
	15. līdz 24. pants	—
21. pants		23. pants
22. pants		24. pants
I pielikums		I pielikums
II pielikums		II pielikums
III pielikums		III pielikums
IV pielikums		IV pielikums
	I pielikums	—
	II pielikums	—

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/756**(2015. gada 29. aprīlis),****ar ko tiek atceltas dažas koncesijas attiecībā uz Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā****(kodificēta redakcija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EK) Nr. 1506/98 ⁽³⁾ ir būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku apsvērumu dēļ minētā regula būtu jākodificē.
- (2) Saskaņā ar Līgumu par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju ⁽⁵⁾ ("Līgums") minētajai valstij tika piešķirtas koncesijas attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem.
- (3) EK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmumā Nr. 1/98 ⁽⁶⁾ ir paredzēts uzlabot un konsolidēt tirdzniecības preferences saistībā ar Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā un ir ieviestas vairākas preferenču koncesijas saistībā ar Savienības veiktu gaļas un dzīvū dzīvnieku eksportu uz Turciju.
- (4) Turcija kopš 1996. gada piemēro aizliegumu importēt dzīvus liellopus (KN kods 0102) un ierobežojumus liellopu gaļas (KN kodi 0201–0202) importam. Tā kā minētie pasākumi uzskatāmi par kvantitatīviem ierobežojumiem, kas nav samērojami ar Līgumu un liedz Savienībai izmantot koncesijas, kas tai piešķirtas ar Lēmumu Nr. 1/98. Neskatoties uz sarunām, kas rīkotas nolūkā vienoties ar Turciju par šīs problēmas risināšanu, kvantitatīvie ierobežojumi joprojām vēl pastāv.
- (5) Minēto pasākumu iznākumā ir bloķēts attiecīgo Savienības izcelsmes produktu eksports uz Turciju. Lai aizargātu Savienības tirdzniecības intereses, stāvoklis būtu jālīdzsvaro, veicot līdzvērtīgus pasākumus. Tādēļ būtu jāatceļ šīs regulas I pielikumā noteiktās koncesijas.
- (6) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁷⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Tiek atceltas divas I pielikumā izklāstītās tarifu kvotas.

⁽¹⁾ 2014. gada 10. decembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa lēmums.⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1506/98 (1998. gada 13. jūlijs), ar ko Turcijai 1998. gadā tiek piešķirta Kopienas tarifu kvotu koncesija attiecībā uz lazdu riekstiem un ar ko tiek atceltas dažas koncesijas (OV L 200, 16.7.1998., 1. lpp.).⁽⁴⁾ Skatīt II pielikumu.⁽⁵⁾ OV 217, 29.12.1964., 3687./64. lpp.⁽⁶⁾ EK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmums Nr. 1/98 (1998. gada 25. februāris) par lauksaimniecības produktu tirdzniecības režīmu (OV L 86, 20.3.1998., 1. lpp.).⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. pants

Komisija ar īstenošanas aktiem izbeidz 1. pantā minēto atcelšanu, ja ir atceltas barjeras preferenciālam režīmam attiecībā uz Savienības eksportu uz Turciju. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 3. panta 2. punktā.

3. pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

4. pants

Regulu (EK) Nr. 1506/98 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

5. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

I PIELIKUMS

Sērijas Nr.	KN kods	Preču apraksts	Kvotas apmērs gadā vai citā norādītā termiņā (tonnās)	Piemērojamā nodokļa likme
09.0217	ex 0807 11 00	Arbūzi, svaigi:	14 000	Atbrīvojums
		no 16. jūnija līdz 31. martam		
09.0207	2002 90 31	Tomāti, sagatavoti vai konservēti bez etiķa vai etiķskābes, izņemot veselus vai gabalos, ar sausas saturu 12 vai vairāk svara %	30 000 ar sausas saturu 28–30 svara %	Atbrīvojums
09.0209	2002 90 39			
	2002 90 91			
	2002 90 99			

II PIELIKUMS

Atceltā regula ar tajā veikto grozījumu

Padomes Regula (EK) Nr. 1506/98
(OV L 200, 16.7.1998., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 255/2014
(OV L 84, 20.3.2014., 57. lpp.).

Tikai 3. pants

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1506/98	Šī regula
1. pants	—
2. pants	1. pants
3. pants	2. pants
3.a pants	3. pants
—	4. pants
4. pants	5. pants
I pielikums	—
II pielikums	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/757**(2015. gada 29. aprīlis)****par jūras transporta oglekļa dioksīda emisiju monitoringu, ziņošanu un verifikāciju un ar ko groza Direktīvu 2009/16/EK****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/29/EK ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 406/2009/EK ⁽⁴⁾, kas aicina visas ekonomikas nozares, tostarp starptautiskās jūras kuģniecības nozari, sniegt ieguldījumu emisiju samazināšanas mērķu sasniegšanā, paredz, ka gadījumā, ja dalībvalstis līdz 2011. gada 31. decembrim neapstiprina saistībā ar Starptautiskās Jūrniecības organizāciju (SJO) noslēgtu starptautisku nolīgumu, kura emisiju samazināšanas mērķos iekļautas starptautiskā jūras transporta emisijas, vai Kopiena neapstiprina līdzīgu nolīgumu saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām, Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikums par starptautisko jūras pārvadājumu emisiju iekļaušanu Kopienas emisiju samazināšanas saistībās, lai ierosinātais tiesību akts stātos spēkā līdz 2013. gadam. Ņemot vērā iespējamo labvēlīgo ietekmi uz vidi, šādam priekšlikumam būtu jāmazina jebkāda nelabvēlīga ietekme uz Kopienas konkurētspēju.
- (2) Jūras transports ietekmē pasaules klimatu un gaisa kvalitāti, jo tiek radītas oglekļa dioksīda (CO₂) emisijas un citas emisijas, piemēram, slāpekļa oksīdi (NO_x), sēra oksīdi (SO_x), metāns (CH₄), cietās daļiņas (PM) un sodrēji (BC).
- (3) Starptautiskā jūras kuģniecība joprojām ir vienīgais transporta veids, uz ko nav attiecinātas Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas saistības. Kā teikts šīs regulas priekšlikumā pievienotajā ietekmes novērtējumā, ar Savienību saistītās CO₂ emisijas no starptautiskās kuģniecības laikposmā no 1990. līdz 2007. gadam ir palielinājušās par 48 %.
- (4) Ņemot vērā to, ka strauji attīstās zinātniskā izpratne par tādu jūras transporta emisiju ietekmi uz pasaules klimatu, kas nav saistīta ar CO₂ emisijām, saistībā ar šo regulu regulāri būtu jāveic atjaunināts minētās ietekmes novērtējums. Balstoties uz saviem novērtējumiem, Komisijai būtu jāanalizē ietekme uz politiku un pasākumi minēto emisiju samazināšanas nolūkā.
- (5) Eiropas Parlamenta 2014. gada 5. februāra rezolūcijā par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam aicināja Komisiju un dalībvalstis izvirzīt saistošu ES mērķi 2030. gadam, paredzot valstu siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināt vismaz par 40 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Eiropas Parlaments norādīja arī to, ka visām ekonomikas nozarēm būtu jāsniedz ieguldījums siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā, lai Savienība nodrošinātu savu taisnīgo daļu pasaules mēroga centienos.

⁽¹⁾ OVC 67, 6.3.2014., 170. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 5. marta nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2015. gada 28. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis), ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (OV L 140, 5.6.2009., 63. lpp.).⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 406/2009/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

- (6) Eiropadome 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos apstiprināja saistošu ES mērķi līdz 2030. gadam iekšēji samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Eiropadome minēja arī to, ka ir svarīgi transporta nozarē samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un riskus, kas saistīti ar atkarību no fosilā kurināmā, un aicināja Komisiju turpināt izskatīt instrumentus un pasākumus attiecībā uz visaptverošu un tehnoloģiski neitrālu pieeju *inter alia* transporta radīto emisiju samazināšanas un energoefektivitātes sekmēšanai.
- (7) 7. vides rīcības programmā (VRP) ⁽¹⁾ ir uzsvērts, ka visām ekonomikas nozarēm būs jāsniedz ieguldījums siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā, lai Savienība nodrošinātu savu taisnīgo daļu pasaules mēroga centienos. Šajā sakarā 7. VRP ir izcelts tas, ka 2011. gada Baltajai grāmatai par transportu ir jābalstās uz stingru politikas satvaru.
- (8) 2011. gada jūlijā SJO pieņēma tehniskus un operatīvus pasākumus, proti, projektētās energoefektivitātes indeksu (EEDI) jauniem kuģiem un kuģu energoefektivitātes pārvaldības plānu (SEEMP), kas palīdzēs iegrožot prognozēto siltumnīcefekta gāzu emisiju pieaugumu, taču ar to vien nepietiek, lai panāktu starptautiskās kuģniecības radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu absolūtos skaitļos, kas vajadzīgs, lai izdotos sasniegt starptautisko mērķi – panākt, ka globālās temperatūras pieaugums nepārsniedz 2 °C.
- (9) SJO sniegtie dati liecina, ka, piemērojot operatīvos pasākumus un izmantojot esošās tehnoloģijas, kuģu īpatnējo enerģijas patēriņu un CO₂ emisijas varētu samazināt pat par 75 %; ievērojamu daļu no minētajiem pasākumiem var uzskatīt par izmaksu ziņā lietderīgiem un par tādiem, kas varētu nodrošināt neto ieguvumus nozarei – jo jebkādas darbību vai ieguldījumu izmaksas atmaksājas, pateicoties mazākām degvielas izmaksām.
- (10) Lai Savienības līmenī samazinātu CO₂ emisijas no kuģniecības, vislabākais pieejamais variants ir izveidot CO₂ emisiju monitoringa, ziņošanas un verifikācijas sistēmu (MZV sistēma), kas balstīta uz kuģu degvielas patēriņu; tas būtu pirmais solis pakāpeniskā pieejā, lai jūras transporta emisijas iekļautu Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas saistībās līdztekus emisijām no citām nozarēm, kas jau dod ieguldījumu minēto saistību izpildē. Emisijas datu publiska pieejamība palīdzēs novērst tirgus šķēršļus, kas kavē daudzu tādu izmaksas nesadārdzinošu pasākumu ieviešanu, kuri samazinātu jūras transporta radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas.
- (11) Siltumnīcefekta gāzu emisiju un degvielas patēriņa samazināšanas pasākumu pieņemšanu kavē tas, ka pastāv tirgus šķēršļi, piemēram, trūkst ticamas informācijas par kuģu degvielas patēriņa efektivitāti vai pieejamām kuģu modernizēšanas tehnoloģijām, trūkst piekļuves finansējumam, lai varētu investēt kuģu efektivitātē, un pastāv pretrunīgas intereses, jo kuģu īpašniekiem investēšana kuģu efektivitātē labumu nedotu, ja par degvielu maksā kuģa operators.
- (12) Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un diskusijas ar starptautiskajiem partneriem liecina, ka jūras transporta emisiju iekļaušanai Savienības siltumnīcefekta gāzu samazināšanas saistībās būtu jānotiek pakāpeniski, proti, vispirms jāievieš stabila jūras transporta CO₂ emisiju MZV sistēma un vēlākā posmā jānosaka minēto emisiju cena. Šāda pieeja starptautiskā līmenī sekmē ievērojamu progresu attiecībā uz vienošanos par siltumnīcefekta gāzu samazināšanas mērķiem un citiem pasākumiem, lai minētos samazinājumus panāktu ar minimālām izmaksām.
- (13) Paredzams, ka Savienības MZV sistēmas ieviešana ļaus līdz 2030. gadam panākt emisiju samazinājumu līdz 2 % apmērā salīdzinājumā ar *status quo* scenāriju, kā arī samazināt kopējās neto izmaksas pat par EUR 1,2 miljardiem, jo tā varētu palīdzēt novērst tirgus šķēršļus, jo īpaši tos, kas saistīti ar nepietiekamu informāciju par kuģu efektivitāti, attiecīgajiem tirgiem sniedzot salīdzināmu un uzticamu informāciju par degvielas patēriņu. Šādam transporta izmaksu samazinājumam būtu jāsekmē starptautiskā tirdzniecība. Turklāt spēcīga MZV sistēma ir priekšnoteikums jebkādam tirgus instrumentam, efektivitātes standartam vai citam pasākumam, ko piemēro Savienības vai pasaules mērogā. Tā arī nodrošina ticamus datus, lai varētu noteikt precīzus emisiju samazināšanas mērķus un izvērtēt, kā jūras transports sekmē mērķa sasniegšanu – veidot oglekļa mazietilpīgu ekonomiku. Tā kā kuģniecības nozarei ir starptautisks raksturs, ieteicamākā un efektīvākā metode, lai samazinātu starptautiskās kuģniecības radīto emisiju daudzumu, būtu pasaules mēroga vienošanās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1386/2013/ES (2013. gada 20. novembris) par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

- (14) Monitorings būtu jāattiecina uz visiem Savienības iekšējiem reisiem, uz visiem ienākošajiem reisiem no pēdējās ostas aiz Savienības robežām uz pirmo ienākšanas ostu Savienībā un uz visiem izejošajiem reisiem no Savienības ostas uz nākamo ienākšanas ostu aiz Savienības robežām, tostarp balasta reisiem. Būtu jāaptver arī CO₂ emisijas Savienības ostās, ietverot emisijas, ko rada kuģi, kuri atrodas pie piestātnes vai pārvietojas ostā, īpaši tāpēc, ka ir pieejami konkrēti pasākumi, lai šādas emisijas samazinātu vai no tām izvairītos. Šie noteikumi būtu bez diskriminācijas jāpiemēro visiem kuģiem neatkarīgi no to karoga valsts. Tomēr, ņemot vērā to, ka šajā regulā uzmanība tiek veltīta jūras transportam, ar to nebūtu jāparedz monitoringa, ziņošanas un verifikācijas prasības attiecībā uz kuģu kustību un darbībām, kas netiek veiktas, lai komerciālā nolūkā pārvadātu kravu vai pasažierus, piemēram, bagarēšanai, ledus laušanai, cauruļvadu likšanai vai jūrā nostiprinātu iekārtu darbībām.
- (15) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus kuģiem, kas darbojas mazāk labvēlīgos klimata apstākļos, būtu jāparedz iespēja tajos datos, ko monitorē, pamatojoties uz šo regulu, ietvert konkrētu informāciju saistībā ar kuģa ledus klasi un tā navigāciju ledus apstākļos.
- (16) Ierosināto MZV sistēmu vajadzētu pieņemt kā regulu, tāpēc ka jaunie noteikumi ir sarežģīti un ļoti tehniski un tāpēc ka ir nepieciešami vienveidīgi, visā Savienībā piemērojami noteikumi, lai atspoguļotu jūras transporta starptautisko būtību, jo paredzams, ka dažādu dalībvalstu ostās ienāks liels daudzums kuģu, un lai atvieglotu īstenošanu visā Savienībā.
- (17) Pamatīgas, katram kuģim piemērotas Savienības MZV sistēmas pamatā vajadzētu būt aprēķinam par emisijām no degvielas, kas patērēta reisos uz Savienības ostām un no tām, jo, tā kā kuģu degvielas tilpnes ir ļoti ietilpīgas, degvielas pārdošanas dati nevar sniegt pietiekami precīzas aplēses par degvielas patēriņu konkrētajā kuģošanas rajonā.
- (18) Savienības MZV sistēmai vajadzētu aptvert arī citu attiecīgu informāciju, kas ļautu noteikt kuģa efektivitāti vai sīkāk analizēt emisiju veidošanās cēloņus, vienlaikus saglabājot komerciālas vai rūpnieciskas informācijas konfidencialitāti. Tādējādi Savienības MZV sistēma tiktu salāgota ar starptautiskajām iniciatīvām ieviest efektivitātes standartus esošajiem kuģiem, tostarp operatīvajiem pasākumiem, un sekmētu ar informācijas trūkumu saistīto tirgus šķēršļu izskaušanu.
- (19) Lai mazinātu kuģu īpašniekiem un operatoriem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, uzlikto administratīvo slogu un optimizētu MZV sistēmas izmaksu un ieguvumu attiecību, tajā pašā laikā neapdraudot mērķi aptvert lielāko daļu no jūras transporta radītajām siltumnīcefekta gāzu emisijām, MZV noteikumus vajadzētu piemērot tikai lieliem emitētājiem. Pēc sīkas un objektīvas analīzes par Savienības ostās ienākošo un no tām izejošo kuģu lielumu un emisijām tika izvēlēts robežlielums: bruto tonnāža 5 000 t apmērā. Kuģi ar bruto tonnāžu virs 5 000 t veido aptuveni 55 % no kuģiem, kas ienāk Savienības ostās, un tie rada aptuveni 90 % no attiecīgajām emisijām. Šāds nediskriminējošs robežlielums nodrošinātu, ka sistēma aptver pašus nozīmīgākos emitētājus. Zemāks robežlielums radītu lielāku administratīvo slogu, savukārt augstāks robežlielums ierobežotu aptvertās emisijas un līdz ar to MZV sistēmas efektivitāti no vides viedokļa.
- (20) Lai vēl vairāk samazinātu kuģu īpašnieku un operatoru administratīvo slogu, monitoringa noteikumiem būtu jāorientējas uz CO₂ kā visnozīmīgāko jūras transporta emitēto siltumnīcefekta gāzi.
- (21) Noteikumos būtu jāņem vērā esošās prasības un uz kuģiem jau pieejamie dati; tas nozīmē, ka uzņēmumiem būtu jādod iespēja izvēlēties vienu no šādiem četriem monitoringa paņēmieniem: degvielas piegādes pavaddokumenti, degvielas tilpnes monitorings uz kuģa, caurplūduma mērītāji attiecīgos degšanas procesos vai tieši emisiju mērījumi. Katram kuģim īpaši izveidotā monitoringa plānā būtu jādokumentē izvēlētais paņmiens un jāsniedz sīkākas ziņas par izvēlēta paņēmiena izmantošanu.
- (22) Ikviens uzņēmums, kas visā ziņošanas laikposmā ir atbildīgs par kuģi, kas iesaistīts kuģošanā, būtu jāuzskata par atbildīgu par visiem monitoringa un ziņošanas pienākumiem, kuri rodas saistībā ar minēto ziņošanas laikposmu, tostarp par pienācīgi verificēta emisiju ziņojuma iesniegšanu. Ja uzņēmums mainās, jaunajam uzņēmumam vajadzētu būt atbildīgam tikai par to monitoringa un ziņošanas pienākumu izpildi, kas saistās ar ziņošanas laikposmu, kurā notikusi uzņēmuma maiņa. Lai atvieglotu šo pienākumu izpildi, jaunajam uzņēmumam vajadzētu saņemt pēdējā monitoringa plāna eksemplāru un attiecīgā gadījumā arī atbilstības dokumentu.

- (23) Pašreizējā posmā Savienības MZV sistēmai nevajadzētu aptvert citas siltumnīcefekta gāzes, klimata pārmaiņu veicinātājus vai gaisa piesārņotājus, lai nevajadzētu izvirzīt prasības uzstādīt mērierīces, kas vēl nav pietiekami uzticamas vai komerciāli pieejamas, jo tas varētu traucēt Savienības MZV sistēmas ieviešanai.
- (24) SJO Starptautiskā konvencija par kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu (MARPOL) paredz EEDI obligātu piemērošanu jauniem kuģiem un SEEMP izmantošanu visā pasaules flotē.
- (25) Lai mazinātu kuģu īpašnieku un operatoru administratīvo slogu, ziņošanai un paziņotās informācijas publiskošanai vajadzētu notikt reizi gadā. Ja informāciju par emisijām, degvielas patēriņu un efektivitāti publiskotu tikai kā gada vidējos rādītājus un apkopotus rādītājus, būtu atrisinātas konfidencialitātes problēmas. Lai nodrošinātu to, ka netiek apdraudētas leģitīmas ekonomiskas intereses, kas ir svarīgākas par sabiedrības interesēm attiecībā uz informācijas izpaušanu, izņēmuma gadījumos pēc uzņēmuma lūguma būtu jāpiemēro cits datu apkopojuma līmenis. Komisijai paziņotie dati būtu jāintegrē statistikā, ciktāl minētie dati ir svarīgi Eiropas statistikas izstrādei, sagatavošanai un izplatīšanai saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2012/504/ES ⁽¹⁾.
- (26) Akreditētu verificētāju veikta verificācijai būtu jānodrošina, ka monitoringa plāni un emisiju ziņojumi ir pareizi un atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām. Verifikācijas vienkāršošanas labad būtu svarīgi, ka verificētāji pārbauda datu ticamību, paziņotos datus salīdzinādami ar datiem, kas aplēsti, pamatojoties uz kuģa izsekošanas datiem un parametriem. Šādas aplēses varētu nodrošināt Komisija. Lai nodrošinātu objektivitāti, verificētājiem vajadzētu būt neatkarīgiem un kompetentiem tiesību subjektiem, kurus akreditējušas valsts akreditācijas struktūras, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ⁽²⁾.
- (27) Verificētāja izdots atbilstības dokuments būtu glabājams uz kuģa, lai pierādītu, ka ir izpildīti monitoringa, ziņošanas un verificācijas pienākumi. Verificētājiem vajadzētu Komisiju informēt par šādu dokumentu izdošanu.
- (28) Eiropas Jūras drošības aģentūra (EMSA), veidama līdzīgus uzdevumus saistībā ar kuģošanas drošību, ir uzkrājusi pieredzi, tāpēc tai saskaņā ar savām pilnvarām būtu jāpalīdz Komisijai, pildot noteiktus uzdevumus.
- (29) Ar MZV sistēmu saistīto pienākumu izpildes pamatā vajadzētu būt esošajiem instrumentiem, proti, tiem, kas izveidoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/16/EK ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/21/EK ⁽⁴⁾, un informācijai par atbilstības dokumentu izdošanu. Dokuments, kas apliecina kuģa atbilstību monitoringa un ziņošanas pienākumiem, būtu jāiekļauj to sertifikātu un dokumentu sarakstā, kas minēti Direktīvas 2009/16/EK IV pielikumā.
- (30) Dalībvalstīm būtu jācenšas inspicēt kuģus, kuri ienāk to jurisdikcijā esošās ostās un par kuriem nav pieejama ar atbilstības dokumentu saistīta konkrēta informācija.
- (31) Ja šīs regulas noteikumi netiek pildīti, par to būtu jāpiemēro sankcijas. Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par minētajām sankcijām. Minētajām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (32) Ir lietderīgi paredzēt iespēju kuģi izraidīt tad, ja tas nav izpildījis monitoringa un ziņošanas prasības vairāk nekā divos vai vairākos secīgos ziņošanas laikposmos, un gadījumos, kad ar citiem izpildes pasākumiem nav izdevies panākt atbilstību. Šāds pasākums būtu jāpiemēro tā, lai dotu iespēju saprātīgā laikposmā labot neizpildes stāvokli.
- (33) Dalībvalstīm, kuru teritorijā nav jūras ostu un kurām nav kuģu, kas kuģo ar to karogu un ietilpst šīs regulas darbības jomā, vai kuras ir slēgušas savus valsts kuģu reģistrus, vajadzētu būt iespējai atkāpties no tiem šīs regulas noteikumiem, kas skar sankcijas, kamēr vien nav šāda kuģu, kas kuģotu ar to karogu.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2012/504/ES (2012. gada 17. septembris) par Eurostat (OV L 251, 18.9.2012., 49. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/16/EK (2009. gada 23. aprīlis) par ostas valsts kontroli (OV L 131, 28.5.2009., 57. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/21/EK (2009. gada 23. aprīlis) par karaļa valstij noteikto prasību ievērošanu (OV L 131, 28.5.2009., 132. lpp.).

- (34) Savienības MZV sistēmai būtu jākalpo par paraugu, lai varētu ieviest globālu MZV sistēmu. Priekšroka būtu dodama globālai MZV sistēmai, tāpēc ka to varētu uzskatīt par efektīvāku, jo tās tvērums ir plašāks. Šajā kontekstā un lai sekmētu, ka SJO tiek izstrādāti starptautiski noteikumi par jūras transporta radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu, ziņošanu un verifikāciju, Komisijai būtu regulāri jāsniedz SJO un citām attiecīgām starptautiskām struktūrām attiecīga informācija par šīs regulas īstenošanu un būtu jāiesniedz SJO attiecīgi priekšlikumi. Kad būs panākta vienošanās par globālu MZV sistēmu, Komisijai būtu jāpārskata Savienības MZV sistēma, lai to salāgotu ar globālo MZV sistēmu.
- (35) Lai ņemtu vērā attiecīgus starptautiskus noteikumus un starptautiskus un Eiropas standartus, kā arī tehnoloģijas un zinātnes attīstības norises, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz to, lai pārskatītu kuģu CO₂ emisiju monitoringa un ziņošanas zināmus tehniskus aspektus un sīkāk precizētu noteikumus par emisiju ziņojumu verificēšanas darbībām un verificētāju akreditēšanas metodēm. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētus aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (36) Lai nodrošinātu, ka tiek paredzēti vienveidīgi nosacījumi standartizētu veidlapu izmantošanai CO₂ emisiju monitoringam un citai attiecīgai informācijai, automatizēto sistēmu izmantošanai un standartizētu elektronisku veidlapu izmantošanai, lai saskanīgi ziņotu par CO₂ emisijām un citu attiecīgu informāciju Komisijai un attiecīgajām karoga valstu iestādēm un lai noteiktu tehniskos noteikumus, ar kuriem paredz piemērojamos parametrus kuģu kategorijām, kas nav pasažieru kuģi, ro-ro un konteinerkuģi, un šo parametru pārskatīšanai, īstenošanas pilnvaras vajadzētu uzticēt Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (37) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, CO₂ emisiju no kuģiem monitoringu, ziņošanu un verificēšanu, kas būtu pirmais solis pakāpeniskā siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas procesā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo jūras transports pēc būtības ir starptautisks, bet tā mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (38) MZV sistēmas izveidošanas noteikumiem vajadzētu būt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽³⁾.
- (39) Šai regulai būtu jāstājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā, lai nodrošinātu, ka dalībvalstīm un ieinteresētajām pusēm ir pietiekami daudz laika, lai veiktu pasākumus, kas nepieciešami šīs regulas efektīvai piemērošanai, pirms 2018. gada 1. janvārī sācies pirmais ziņošanas laikposms,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Lai veicinātu jūras transporta radīto oglekļa dioksīda (CO₂) emisiju rentablu samazināšanu, ar šo regulu paredz noteikumus par precīzu monitoringu, ziņošanu un verifikāciju par CO₂ emisijām un citu attiecīgu informāciju no kuģiem, kas ienāk dalībvalstu jurisdikcijā esošās ostās, uzturas tajās un iziet no tām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

2. pants

Darbības joma

1. Regulu piemēro kuģiem ar bruto tonnāžu virs 5 000 t attiecībā uz CO₂ emisijām, kas radušās minēto kuģu reisos no to pēdējās ienākšanas ostas uz dalībvalsts jurisdikcijā esošu ienākšanas ostu, reisos no dalībvalsts jurisdikcijā esošas ienākšanas ostas uz nākamo ienākšanas ostu, kā arī dalībvalsts jurisdikcijā esošās ienākšanas ostās.
2. Šo regulu nepiemēro karakuģiem, jūras spēku palīguģiem, zvejas un zivju apstrādes kuģiem, vienkāršas konstrukcijas koka kuģiem, kuģiem, kuru kustību nenodrošina mehāniski līdzekļi, vai nekomerciāli izmantotiem valsts dienesta kuģiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "CO₂ emisijas" ir CO₂ izplūde atmosfērā no kuģiem;
- b) "ienākšanas osta" ir osta, kurā kuģis ienāk, lai iekrautu vai izkrautu kravu vai uzņemtu vai izsēdinātu pasažierus, tātad ienāk vienīgi ar mērķi uzpildīt degvielu, papildināt krājumus, mainīt apkalpi, ieiet dokā vai veikt remontu kuģim un/vai tā iekārtām, ienāk ostā, jo kuģim ir vajadzīga palīdzība vai tas ir briesmās, ienāk, lai veiktu pārkraušanu no kuģa uz kuģi ārpus ostām, un ienāk ar vienīgo mērķi patverties no nelabvēlīgiem laika apstākļiem, vai ja tas nepieciešams saistībā ar meklēšanas un glābšanas darbībām;
- c) "reiss" ir jebkura kuģa kustība, kura sākas vai beidzas ienākšanas ostā un kuras mērķis ir komerciālos nolūkos pārvadāt pasažierus vai kravu;
- d) "uzņēmums" ir kuģa īpašnieks vai jebkura cita organizācija vai persona, piemēram, pārvaldnieks vai bezapkalpes kuģa fraktētājs, kas no kuģa īpašnieka pārņēmis atbildību par kuģa darbību;
- e) "bruto tonnāža" (BT) ir bruto tonnāža, kuru aprēķina saskaņā ar tonnāžas mērīšanas noteikumiem, kas ir iekļauti Starptautiskās konvencijas par kuģu tilpības mērīšanu, kuru Starptautiskā Jūrniecības organizācija (SJO) pieņēma 1969. gada 23. jūnijā Londonā, I pielikumā vai jebkurā konvencijā, kas to aizstāj;
- f) "verificētājs" ir tiesību subjekts, kas veic verifikāciju un ko akreditējusi valsts akreditācijas struktūra saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008 un šo regulu;
- g) "verifikācija" ir verificētāja veiktas darbības, lai izvērtētu, vai uzņēmuma iesniegtie dokumenti atbilst šīs regulas prasībām;
- h) "atbilstības dokuments" ir ar konkrētu kuģi saistīts dokuments, ko verificētājs ir izdevis uzņēmumam un ar ko apliecina, ka minētais kuģis konkrētā ziņošanas laikposmā ir ievērojis šajā regulā noteiktās prasības;
- i) "cita attiecīga informācija" ir informācija, kas saistīta ar CO₂ emisijām, kuras rada degvielas patēriņš, un ar kuģu pārvadāšanas darbu un energoefektivitāti un kas dod iespēju analizēt emisiju tendences un novērtēt kuģu veiktspēju;
- j) "emisijas faktors" ir siltumnīcefekta gāzu vidējā emisijas intensitāte attiecībā pret avota plūsmas darbības datiem, pieņemot, ka degšanā notiek pilnīga oksidācija un visās citās ķīmiskajās reakcijās notiek pilnīga konversija;
- k) "nenoteiktība" ir parametrs, kas saistīts ar daudzuma noteikšanas rezultātu un kas raksturo vērtību izkliedi, kuru pamatoti varētu attiecināt uz konkrēto daudzumu, ņemot vērā sistemātisku un nejaušu faktoru ietekmi, kuru izsaka procentos, un kas apraksta vidējās vērtības ticamības intervālu ar 95 % varbūtību, ņemot vērā vērtību sadalījuma asimetriju;
- l) "konservatīvs" nozīmē, ka ir definēts pieņēmumu kopums, lai nodrošinātu, ka ikgadējās emisijas netiek novērtētas par zemu vai attālums vai pārvadātās kravas apjoms netiek novērtēts par augstu;
- m) "ziņošanas laikposms" ir viens kalendārais gads, kura laikā ir jāveic CO₂ emisiju monitorings un par tām jāziņo. Attiecībā uz reisiem, kas sākas un beidzas divos dažādos kalendārajos gados, monitoringa un ziņošanas datus uzskaita attiecīgajā pirmajā kalendārajā gadā;

- n) "kuģis pie piestātnes" ir dalībvalsts jurisdikcijā esošā ostā droši pietauvots vai noenkurots kuģis, kamēr tajā tiek iekrauta vai izkrauta krava vai tas tiek izmantots par viesnīcu, ietverot laiku, kas nav saistīts ar kravas darbībām;
- o) "ledus klase" ir apzīmējums, ko kuģim piešķir karoga valsts kompetentās valsts iestādes vai attiecīgās valsts atzīta organizācija, norādot, ka kuģis ir piemērots navigācijai ledus apstākļos.

II NODAĻA

MONITORINGS UN ZIŅOŠANA

1. IEDAĻA

Monitoringa un ziņošanas principi un metodes

4. pants

Monitoringa un ziņošanas vispārīgie principi

1. Saskaņā ar 8. līdz 12. pantu uzņēmumi attiecībā uz katru no to kuģiem veic monitoringu un ziņošanas laikposmā ziņo par attiecīgajiem parametriem. Minēto monitoringu un ziņošanu tie veic visās kādas dalībvalsts jurisdikcijā esošās ostās un par jebkuriem reisiem uz kādas dalībvalsts jurisdikcijā esošu ostu vai no tās.
2. Monitorings un ziņošana ir pilnīgi un aptver degvielas sadedzināšanā radušās CO₂ emisijas, kamēr kuģi ir jūrā, kā arī pie piestātnes. Uzņēmumi veic atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu, ka ziņošanas laikposmā rodas kādi datu iztrūkumi.
3. Monitorings un ziņošana ir konsekventa un laika gaitā salīdzināma. Minētajā nolūkā uzņēmumi izmanto tās pašas monitoringa metodoloģijas un datu kopumus, ņemot vērā verificētāja izvērtētas izmaiņas.
4. Uzņēmumi monitoringa datus, tostarp pieņēmumus, atsaucis, emisijas faktorus un darbības datus, iegūst, reģistrē, apkopo, analizē un dokumentē pārredzami, lai verificētājam būtu iespējams reproducēt CO₂ emisiju noteikšanu.
5. Uzņēmumi nodrošina, ka CO₂ emisiju noteikšana nav ne sistemātiski, ne apzināti nepareiza. Tie apzina un samazina nepareizību avotus.
6. Uzņēmumi iespēju robežās nodrošina monitorējamo un ziņojamo CO₂ emisiju datu integritāti.
7. Ieteikumus, kas ir ietverti verificācijas ziņojumos, kuri sagatavoti, ievērojot 13. panta 3. vai 4. punktu, uzņēmumi cenšas ņemt vērā, pēc tam veicot monitoringu un ziņošanu.

5. pants

Monitoringa metodes attiecībā uz CO₂ emisijām un cita attiecīga informācija

1. Šīs regulas 4. panta 1., 2. un 3. punkta nolūkā uzņēmumi par katru savu kuģi nosaka CO₂ emisijas saskaņā ar jebkuru no I pielikumā izklāstītajām metodēm un monitorē citu attiecīgu informāciju saskaņā ar II pielikumā izklāstītajiem noteikumiem vai kas pieņemti, ievērojot to.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai grozītu I pielikumā izklāstītās metodes un II pielikumā izklāstītos noteikumus nolūkā ņemt vērā attiecīgus starptautiskus noteikumus un starptautiskus un Eiropas standartus. Komisija tiek arī pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai grozītu I un II pielikumu nolūkā precizēt tajos iekļautos monitoringa metožu elementus, ņemot vērā tehnoloģijas un zinātnes attīstības norises.

2. IEDAĻA

Monitoringa plāns

6. pants

Monitoringa plāna saturs un iesniegšana

1. Līdz 2017. gada 31. augustam uzņēmumi verificētājiem iesniedz monitoringa plānu par katru uzņēmuma kuģi, kurā norādīta izvēlēta CO₂ emisiju monitoringa un ziņošanas metode un cita attiecīga informācija.

2. Neatkarīgi no 1. punkta par kuģiem, uz kuriem šī regula pirmo reizi attiecināma pēc 2017. gada 31. augusta, uzņēmums iesniedz monitoringa plānu verificētajam bez liekas kavēšanās un ne vēlāk kā divus mēnešus pēc katra kuģa pirmās ienākšanas kādas dalībvalsts jurisdikcijā esošā ostā.
3. Monitoringa plāns sastāv no pilnīgas un pārredzamas dokumentācijas par attiecīgā kuģa monitoringa metodi, un tajā ir ietverti vismaz turpmāk norādītie elementi:
 - a) kuģa identifikācijas dati un tips, ietverot kuģa vārdu, tā SJO identifikācijas numuru, pieraksta ostu vai piederības ostu un kuģa īpašnieka nosaukumu;
 - b) uzņēmuma nosaukums un kontaktpersonas adrese, tālruņa numurs un e-pasta adrese;
 - c) apraksts par šādiem uz kuģa esošajiem CO₂ emisijas avotiem: galvenajiem dzinējiem, palīgdzinējiem, gāzes turbīnām, katliem un inertās gāzes ģeneratoriem, un par izmantotajiem degvielas veidiem;
 - d) to procedūru, sistēmu un pienākumu apraksts, kas izmantoti CO₂ emisiju avotu saraksta atjaunināšanai ziņošanas laikposmā;
 - e) procedūru apraksts, ko izmanto, lai uzraudzītu, vai reisu saraksts ir pilnīgs;
 - f) apraksts par kuģa degvielas patēriņa monitoringa procedūrām, tostarp:
 - i) metode, kas izvēlēta no tām, kas izklāstītas I pielikumā, lai aprēķinātu katra CO₂ emisijas avota degvielas patēriņu, tostarp attiecīgā gadījumā izmantoto mērinstrumentu apraksts;
 - ii) procedūras uzpildītās degvielas un tilpnēs jau esošās degvielas daudzuma mērīšanai, izmantoto mērinstrumentu apraksts un attiecīgā gadījumā procedūras, ko izmanto ar mērījumiem saistītās informācijas reģistrēšanai, izguvei, nosūtīšanai un glabāšanai;
 - iii) metode, kas izvēlēta, lai attiecīgā gadījumā noteiktu blīvumu;
 - iv) procedūra, lai nodrošinātu, ka degvielas mērījumu kopējā nenoteiktība atbilst šīs regulas prasībām, ja iespējams, atsaucoties uz valsts tiesību aktiem, punktiem līgumos ar klientiem vai degvielas piegādātāju precizitātes standartiem;
 - g) atsevišķi emisijas faktori, ko izmanto katram degvielas tipam, vai – ja izmanto alternatīvas degvielas – metodoloģijas emisijas faktoru noteikšanai, tostarp paraugu ņemšanas metodoloģija, analīžu metodes un izmantoto laboratoriju apraksts ar ISO 17025 akreditāciju, ja tāda ir;
 - h) procedūru apraksts, ko izmanto darbības datu noteikšanai katram reisam, tostarp:
 - i) procedūras, pienākumi un datu avoti attāluma noteikšanai un reģistrēšanai;
 - ii) procedūras, pienākumi, formulas un datu avoti pārvadātās kravas un attiecīgā gadījumā – pasažieru skaita noteikšanai un reģistrēšanai;
 - iii) procedūras, pienākumi, formulas un datu avoti jūrā pavadītā laika (starp iziešanas ostu un pienākšanas ostu) noteikšanai un reģistrēšanai;
 - i) metodes apraksts, ko izmanto aizstājējdatu noteikšanai, lai novērstu datu nepilnības;
 - j) pārskata diagramma, kurā detalizēti reģistrēt pilnīgu pārskata vēsturi.
4. Monitoringa plānā var ietvert arī informāciju par kuģa ledus klasi un/vai procedūrām, pienākumiem, formulām un datu avotiem noietā attāluma un jūrā pavadītā laika noteikšanai un reģistrēšanai, kuģojot ledus apstākļos.
5. Uzņēmumi izmanto standartizētus monitoringa plānus, kuru pamatā ir veidlapas. Minētās veidlapas, tostarp tehniskos noteikumus to vienādei piemērošanai, nosaka Komisija, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

7. pants

Izmaiņas monitoringa plānā

1. Uzņēmumi regulāri un vismaz reizi gadā pārbauda, vai kuģa monitoringa plāns atspoguļo kuģa raksturlielumus un funkcionēšanu un vai monitoringa metodoloģiju varētu pilnveidot.

2. Uzņēmumi izmaina monitoringa plānu jebkurā no šādām situācijām:
 - a) ja mainās uzņēmums;
 - b) ja rodas jaunas CO₂ emisijas, ko izraisa jauni emisijas avoti vai jaunas degvielas izmantošana, kas vēl nav ietverti monitoringa plānā;
 - c) ja mainās datu pieejamība, jo tiek izmantoti jauni mērinstrumentu tipi, jaunas paraugu ņemšanas metodes vai analīzes metodes, vai citu iemeslu dēļ, un tas var ietekmēt CO₂ emisiju noteikšanas precizitāti;
 - d) ja dati, kas iegūti ar izmantoto monitoringa metodi, ir atzīti par nepareiziem;
 - e) ja jebkura monitoringa plāna daļa ir identificēta kā tāda, kas neatbilst šīs regulas prasībām un uzņēmumam tā ir jāpārskata, ievērojot 13. panta 1. punktu.
3. Uzņēmumi verificētajiem bez liekas kavēšanās paziņo jebkurus priekšlikumus monitoringa plāna izmaiņai.
4. Izmaiņas monitoringa plānā saskaņā ar šā panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktu izvērtē verificētais saskaņā ar 13. panta 1. punktu. Pēc izvērtējuma verificētais paziņo uzņēmumam, vai minētās izmaiņas ir atbilstīgas.

3. IEDAĻA

CO₂ emisiju un citas attiecīgas informācijas monitorings

8. pants

Darbību monitorings ziņošanas laikposmā

No 2018. gada 1. janvāra uzņēmumi, pamatojoties uz monitoringa plānu, kas ir izvērtēts saskaņā ar 13. panta 1. punktu, veic katra kuģa CO₂ emisiju monitoringu gan par katru reisu, gan par gadu, izmantojot attiecīgu metodi CO₂ emisiju noteikšanai, kas ir viena no I pielikuma B daļā noteiktajām metodēm, un aprēķinot CO₂ emisijas saskaņā ar I pielikuma A daļu.

9. pants

Monitorings par katru reisu

1. Pamatojoties uz monitoringa plānu, kas izvērtēts saskaņā ar 13. panta 1. punktu, par katru kuģi, kas ienāk dalībvalsts jurisdikcijā esošā ostā vai iziet no tās, un par katru reisu uz vai no tās uzņēmumi saskaņā ar I pielikuma A daļu un II pielikuma A daļu veic monitoringu attiecībā uz šādiem parametriem:

- a) iznākšanas osta un ienākšanas osta, ietverot iznākšanas un ienākšanas datumu un laiku;
- b) katra patērētā degvielas veida daudzums un emisijas faktors kopā;
- c) emitētais CO₂;
- d) noietais attālums;
- e) jūrā pavadītais laiks;
- f) pārvadātā krava;
- g) pārvadāšanas darbs.

Uzņēmumi attiecīgā gadījumā var veikt monitoringu saistībā ar informāciju par kuģa ledus klasi un navigāciju ledus apstākļos.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta un neskarot 10. pantu, kompāniju atbrīvo no pienākuma par katru reisu veikt monitoringu attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto informāciju saistībā ar konkrētu kuģi, ja:

- a) visi kuģa reisi ziņošanas laikposmā vai nu sākas, vai beidzas dalībvalsts jurisdikcijā esošā ostā; vai
- b) kuģis saskaņā ar tā grafiku ziņošanas laikposmā veic vairāk nekā 300 reisu.

10. pants

Monitorings par gadu

Pamatojoties uz monitoringa plānu, kas izvērtēts saskaņā ar 13. panta 1. punktu, katram kuģim par katru kalendāro gadu uzņēmumi veic monitoringu saskaņā ar I pielikuma A daļu un II pielikuma B daļu attiecībā uz šādiem parametriem:

- a) katra patērētā degvielas veida kopējais daudzums un emisijas faktors;
- b) šīs regulas darbības jomā ietvertā emitētā CO₂ kopējais daudzums;
- c) CO₂ emisiju kopējais daudzums no visiem reisiem starp dalībvalsts jurisdikcijā esošām ostām;
- d) CO₂ emisiju kopējais daudzums no visiem reisiem, kas sākušies dalībvalsts jurisdikcijā esošās ostās;
- e) CO₂ emisiju kopējais daudzums no visiem reisiem uz dalībvalsts jurisdikcijā esošām ostām;
- f) CO₂ emisijas, kas radušās pie piestātnes dalībvalsts jurisdikcijā esošās ostās;
- g) kopējais noietais attālums;
- h) kopējais jūrā pavadītais laiks;
- i) kopējais pārvadāšanas darbs;
- j) vidējā energoefektivitāte.

Uzņēmumi attiecīgā gadījumā var veikt monitoringu saistībā ar informāciju par kuģa ledus klasi un navigāciju ledus apstākļos.

Uzņēmumi var arī veikt monitoringu par patērēto degvielu un emitēto CO₂, diferencējot uz citu monitoringa *plānā* definētu kritēriju pamata.

4. IEDAĻA

Ziņošana

11. pants

Emisiju ziņojuma saturs

1. No 2019. gada uzņēmumi Komisijai un attiecīgo karoga valstu iestādēm līdz katra gada 30. aprīlim par katru to pārziņā esošo kuģi iesniedz emisiju ziņojumu par CO₂ emisijām un citu attiecīgo informāciju attiecībā uz visu ziņošanas laikposmu, kuru verificētājs verificējis kā apmierinošu saskaņā ar 13. pantu.

2. Ja tiek mainīts uzņēmums, jaunais uzņēmums nodrošina, ka katrs tā pārziņā esošais kuģis atbilst šīs regulas prasībām par visu ziņošanas laikposmu, kura laikā tas uzņemas atbildību par attiecīgo kuģi.

3. Emisiju ziņojumos uzņēmumi ietver šādu informāciju:

- a) kuģa un uzņēmuma identifikācijas dati, tostarp:
 - i) kuģa vārds;
 - ii) SJO identifikācijas numurs;
 - iii) kuģa pieraksta osta vai piederības osta;
 - iv) kuģa ledus klase, ja tā iekļauta monitoringa plānā;
 - v) kuģa tehniskā efektivitāte (attiecīgā gadījumā projektētās energoefektivitātes indekss (EEDI) vai aplēstā indeksa vērtība (EIV) saskaņā ar SJO Rezolūciju MEPC.215 (63));
 - vi) kuģa īpašnieka nosaukums;
 - vii) kuģa īpašnieka adrese un tā galvenā darbībmācības vieta;

- viii) uzņēmuma nosaukums (ja nav kuģa īpašnieks);
 - ix) uzņēmuma adrese (ja nav kuģa īpašnieks) un galvenā darījumdarbības vieta;
 - x) kontaktpersonas adrese, tālruņa numurs un e-pasta adrese;
- b) tā verificētāja identitāte, kas izvērtējis emisiju ziņojumu;
 - c) informācija par izmantoto monitoringa metodi un attiecīgo nenoteiktības līmeni;
 - d) parametru ikgadējā monitoringa rezultāti saskaņā ar 10. pantu.

12. pants

Emisiju ziņojuma formāts

1. Emisiju ziņojumu iesniedz, izmantojot automatizētas sistēmas un datu apmaiņas formātus, ietverot elektroniskas veidlapas.
2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka tehniskos noteikumus, ar kuriem nosaka datu apmaiņas formātus, elektroniskās veidlapas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III NODAĻA

VERIFIKĀCIJA UN AKREDITĀCIJA

13. pants

Verifikācijas darbību joma un verifikācijas ziņojums

1. Verificētājs izvērtē monitoringa plāna atbilstību 6. un 7. pantā noteiktajām prasībām. Ja verificētāja izvērtējumā tiek atklāta neatbilstība minētajām prasībām, attiecīgais uzņēmums attiecīgi savu monitoringa plānu pārskata un pirms ziņošanas laikposma sākuma iesniedz pārskatīto plānu verificētāja galīgajam izvērtējumam. Uzņēmums ar verificētāju vienojas par termiņu, kas vajadzīgs, lai izdarītu minētās pārskatīšanas. Minētais termiņš nekādā gadījumā nevar būt vēlāk par ziņošanas laikposma sākumu.
 2. Verificētājs izvērtē emisiju ziņojuma atbilstību prasībām, kas noteiktas 8. līdz 12. pantā un I un II pielikumā.
- Jo īpaši verificētājs izvērtē, vai emisiju ziņojumā norādītās CO₂ emisijas un cita attiecīgā informācija ir noteikta saskaņā ar 8., 9. un 10. pantu un monitoringa plānu.
3. Ja verifikācijas izvērtējumā ar verificētāja pienācīgu pārliecību secināts, ka emisiju ziņojumā nav būtisku nepatiesu apgalvojumu, verificētājs izdod verifikācijas ziņojumu, apliecinot, ka emisiju ziņojums ir verificēts kā apmierinošs. Verifikācijas ziņojumā norāda visus jautājumus, kas attiecas uz verificētāja veikto darbu.
 4. Ja verifikācijas izvērtējumā ir secināts, ka emisiju ziņojumā ir nepatiesi apgalvojumi vai neatbilstības šīs regulas prasībām, verificētājs par to savlaicīgi informē uzņēmumu. Uzņēmums tad izlabo nepatiesos apgalvojumus vai novērš neatbilstības, lai verifikācijas procesu varētu laikus pabeigt, un verificētājam iesniedz pārskatīto emisiju ziņojumu un visu citu informāciju, kas bija vajadzīga identificēto neatbilstību novēršanai. Verificētājs savā verifikācijas ziņojumā norāda, vai uzņēmums ir izlabojis verifikācijas izvērtējuma laikā konstatētos nepatiesos apgalvojumus vai neatbilstības. Ja paziņotie nepatiesie apgalvojumi vai neatbilstības nav izlaboti un ja tie atsevišķi vai kopā rada būtiskus nepatiesus apgalvojumus, verificētājs izdod verifikācijas ziņojumu, kurā norāda, ka emisiju ziņojums neatbilst šai regulai.

14. pants

Verificētāju vispārīgie pienākumi un principi

1. Verificētājs ir neatkarīgs no uzņēmuma vai kuģa operatora un sabiedrības interesēs veic darbības, kas prasītas saskaņā ar šo regulu. Minētajā nolūkā ne verificētājs, ne kāda tās pašas juridiskās personas daļa nav uzņēmums vai kuģa operators, vai uzņēmuma īpašnieks, ne tiem pieder, un verificētājam nav tādu sakaru ar uzņēmumu, kas varētu ietekmēt tā neatkarību un objektivitāti.

2. Verificējot emisiju ziņojumu un uzņēmuma izmantotās monitoringa procedūras, verificētājs izvērtē monitoringa sistēmu un paziņoto datu un ar CO₂ emisijām saistītās informācijas uzticamību, ticamību un pareizību, jo īpaši šādus datus:

- a) degvielas patēriņa attiecināšana uz reisiem;
- b) ziņotie degvielas patēriņa dati un attiecīgie mērījumi un aprēķini;
- c) emisijas faktoru izvēle un izmantošana;
- d) kopējo CO₂ emisiju noteikšanā veiktie aprēķini;
- e) energoefektivitātes noteikšanā veiktie aprēķini.

3. Verificētājs saskaņā ar 12. pantu iesniegtos emisiju ziņojumus izskata tikai tad, ja uzticami un ticami dati un informācija dod iespēju CO₂ emisijas noteikt ar pietiekami lielu noteiktības pakāpi un ja ir nodrošināts, ka:

- a) ziņotie dati ir saskanīgi saistībā ar aplēstajiem datiem, kuru pamatā ir kuģu izsekošanas dati un parametri, piemēram, uzstādīto dzinēju jauda;
- b) ziņotie dati nesatur pretrunas, jo īpaši, ja salīdzina gadā iepirktās degvielas kopējo daudzumu katram kuģim un kopējo degvielas patēriņu reisos;
- c) datu vākšana ir notikusi saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem; un
- d) attiecīgie kuģa registri ir pilnīgi un konsekventi.

15. pants

Verifikācijas procedūras

1. Verificētājs identificē iespējamus riskus saistībā ar monitoringa un ziņošanas procesu, ziņotās CO₂ emisijas salīdzinādamas ar aplēstajiem datiem, kuru pamatā ir kuģu izsekošanas dati un parametri, piemēram, uzstādīto dzinēju jauda. Ja konstatē būtiskas novirzes, verificētājs veic sīkāku analīzi.

2. Verificētājs identificē iespējamus riskus saistībā ar dažādiem aprēķināšanas posmiem, izvērtēdams visus datu avotus un izmantotās metodoloģijas.

3. Verificētājs ņem vērā visas efektīvās riska kontroles metodes, ko uzņēmums izmantojis, lai samazinātu nenoteiktības līmeni, kas saistīts ar pareizību, kura ir specifiska izmantotajām monitoringa metodēm.

4. Uzņēmums sniedz verificētājam jebkādu papildu informāciju, kas tam ļauj realizēt verifikācijas procedūras. Verificētājs verifikācijas procesa laikā var veikt izlases veida pārbaudes, lai noteiktu ziņoto datu un informācijas uzticamību.

5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai sīkāk precizētu šajā regulā minēto verifikācijas darbību noteikumus. Pieņemot šos aktus, Komisija ņem vērā III pielikuma A daļā izklāstītos elementus. Minētajos deleģētajos aktos ietvertu noteikumu pamatā ir 14. pantā paredzētie verifikācijas principi un attiecīgi starptautiski atzīti standarti.

16. pants

Verificētāju akreditācija

1. Verificētāju, kas izvērtē monitoringa plānus un emisiju ziņojumus un izdod verifikācijas ziņojumus un atbilstības dokumentus, kas minēti šajā regulā, šīs regulas darbības jomā ietilpstošu darbību veikšanai akreditē valsts akreditācijas struktūra saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008.

2. Ja šajā regulā nav paredzēti konkrēti noteikumi par verificētāju akreditāciju, piemēro attiecīgos Regulas (EK) Nr. 765/2008 noteikumus.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai sīkāk precizētu verificētāju akreditācijas metodes. Pieņemot minētos aktus, Komisija ņem vērā III pielikuma B daļā izklāstītos elementus. Minētajos deleģētajos aktos ietvertu metožu pamatā ir 14. pantā paredzētie verifikācijas principi un attiecīgi starptautiski atzīti standarti.

IV NODAĻA

ATBILSTĪBA UN INFORMĀCIJAS PUBLICĒŠANA

17. pants

Atbilstības dokuments

1. Ja emisiju ziņojums atbilst 11. līdz 15. pantā un I un II pielikumā noteiktajām prasībām, verificētājs, pamatojoties uz verificācijas ziņojumu, attiecīgajam kuģim izdod atbilstības dokumentu.
2. Atbilstības dokuments satur šādu informāciju:
 - a) kuģa identifikācija (vārds, SJO identifikācijas numurs, pieraksta osta vai piederības osta);
 - b) kuģa īpašnieka nosaukums, adrese un galvenā darbījumbūvniecības vieta;
 - c) verificētāja identitāte;
 - d) atbilstības dokumenta izdošanas datums, derīguma laikposms un ziņošanas laikposms, uz kuru tas attiecas.
3. Atbilstības dokumenti ir derīgi 18 mēnešus pēc ziņošanas laikposma beigām.
4. Verificētājs par atbilstības dokumenta izdošanu nekavējoties informē Komisiju un karoga valsts iestādi. Verificētājs pārsūta 2. punktā minēto informāciju, izmantojot automatizētas sistēmas un datu apmaiņas formātus, tostarp elektroniskas veidlapas.
5. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka tehniskos noteikumus datu apmaiņas formātiem, tostarp elektroniskās veidlapas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

18. pants

Pienākums uz kuģa turēt derīgu atbilstības dokumentu

Līdz tā gada 30. jūnijam, kas seko ziņošanas laikposma beigām, uz kuģiem, kas ienāk vai atrodas kādas dalībvalsts jurisdikcijā esošā ostā vai iziet no tās un kas minētajā ziņošanas laikposmā ir devuši reisus, ir derīgs atbilstības dokuments.

19. pants

Monitoringa un ziņošanas prasību pildīšana un inspekcijas

1. Pamatojoties uz informāciju, kas publicēta saskaņā ar 21. panta 1. punktu, katra dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kuģi, kas kuģo ar tās karogu, pilda 8. līdz 12. pantā noteiktās monitoringa un ziņošanas prasības. Dalībvalstis par šādas izpildes apliecinājumu uzskata faktu, ka par attiecīgo kuģi saskaņā ar 17. panta 4. punktu ir izdots atbilstības dokuments.
2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka jebkāda kuģa inspekcija tās jurisdikcijā esošā ostā, kuru veic saskaņā ar Direktīvu 2009/16/EK, ietver pārbaudi, vai uz kuģa ir derīgs atbilstības dokuments.
3. Attiecībā uz katru kuģi, par kuru 21. panta 2. punkta i) un j) apakšpunktā minētā informācija nav pieejama, laikā, kad tas ienāk dalībvalsts jurisdikcijā esošā ostā, attiecīgā dalībvalsts var pārbaudīt, vai uz kuģa ir derīgs atbilstības dokuments.

20. pants

Sankcijas, informācijas apmaiņa un izraidīšanas rīkojums

1. Dalībvalstis izveido sankciju sistēmu par 8. līdz 12. pantā paredzēto monitoringa un ziņošanas pienākumu nepildīšanu un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās sankcijas tiek piemērotas. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis minētos noteikumus paziņo Komisijai līdz 2017. gada 1. jūlijam, kā arī bez kavēšanās paziņo Komisijai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem.

2. Dalībvalstis iedibina efektīvu informācijas apmaiņu un efektīvu sadarbību starp valsts iestādēm, kas atbild par atbilstības nodrošināšanu monitoringa un ziņošanas pienākumiem, vai – attiecīgā gadījumā – iestādēm, kam uzticētas sankciju procedūras. Par jebkādas dalībvalsts sankciju procedūrām pret konkrētu kuģi paziņo Komisijai, Eiropas Jūras drošības aģentūrai (EMSA), pārējām dalībvalstīm un attiecīgajai karoga valstij.
3. Kuģiem, kas monitoringa un ziņošanas prasības nav pildījuši divus vai vairākus secīgus ziņošanas laikposmus, ja ar citiem izpildes pasākumiem nav izdevies panākt atbilstību, ienākšanas ostas dalībvalsts kompetentā iestāde var izdot izraidīšanas rīkojumu, par ko paziņo Komisijai, EMSA, pārējām dalībvalstīm un attiecīgajai karoga valstij. Ja ir izdots šāds izraidīšanas rīkojums, katra dalībvalsts attiecīgajam kuģim liedz ienākt jebkurā savā ostā, līdz uzņēmums ir izpildījis monitoringa un ziņošanas pienākumus saskaņā ar 11. un 18. pantu. Minēto pienākumu izpildi apliecina paziņojums par derīgu atbilstības dokumentu kompetentajai valsts iestādei, kas izdevusi izraidīšanas rīkojumu. Šis punkts neskar starptautiskos jūrniecības noteikumus, ko piemēro briesmās esošu kuģu gadījumā.
4. Kuģa īpašniekam vai operatoram vai tā pārstāvim dalībvalstīs ir tiesības saņemt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret izraidīšanas rīkojumu, un ienākšanas ostas dalībvalsts kompetentā iestāde to pienācīgi informē par minēto. Šim nolūkam dalībvalstis izveido un uztur piemērotas procedūras.
5. Jebkura dalībvalsts, kuras teritorijā nav jūras ostu un kura ir slēgusi savu valsts kuģu reģistru vai tai nav kuģu, kas kuģo ar tās karogu un ietilpst šīs regulas darbības jomā, un kamēr vien nav tādu kuģu, kas kuģotu ar tās karogu, var atkāpties no šā panta noteikumiem. Jebkura dalībvalsts, kas ir iecerējusi izmantot minēto atkāpi, par to paziņo Komisijai vēlākais 2015. gada 1. jūlijā. Komisijai dara zināmas arī jebkādas turpmākās izmaiņas.

21. pants

Informācijas publicēšana un Komisijas ziņojums

1. Līdz katra gada 30. jūnijam Komisija publisko informāciju par CO₂ emisijām, kas paziņota saskaņā ar 11. pantu, kā arī šā panta 2. punktā izklāstīto informāciju.
2. Informācijā, kas jā dara publiski pieejama, Komisija iekļauj:
 - a) kuģa identifikāciju (vārds, SJO identifikācijas numurs, pieraksta osta vai piederības osta);
 - b) kuģa tehnisko efektivitāti (attiecīgā gadījumā EEDI vai EIV);
 - c) gada CO₂ emisijas;
 - d) kopējo gada degvielas patēriņu reisos;
 - e) gada vidējo degvielas patēriņu un CO₂ emisijas attiecībā pret attālumu, kas noiets reisos;
 - f) gada vidējo degvielas patēriņu un CO₂ emisijas attiecībā pret noieto attālumu un pārvadāto kravu reisos;
 - g) gada kopējo jūrā pavadīto laiku;
 - h) monitoringam izmantoto metodi;
 - i) atbilstības dokumenta izdošanas datumu un derīguma termiņu;
 - j) tā verificētāja identitāti, kas izvērtējis emisiju ziņojumu;
 - k) visu citu informāciju, par kuru saskaņā ar 10. pantu brīvprātīgi veikts monitorings un ziņošana.
3. Ja īpašu apstākļu dēļ saskaņā ar 2. punktu veicamā apkopoto datu kategorijas izpaušana, kas nav saistīta ar CO₂ emisijām, izņēmuma kārtā apdraudētu tādu komerciālu interešu aizsardzību, kas jā aizsargā kā leģitīmas ekonomiskas intereses, kuras ir svarīgākas par sabiedrības interesēm attiecībā uz izpaušanu, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1367/2006 ⁽¹⁾, pēc uzņēmuma lūguma piemēro citu konkrēto datu apkopojuma līmeni, lai aizsargātu šādas intereses. Ja nav iespējams piemērot citu apkopojuma līmeni, Komisija nedara minētos datus publiski pieejamus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

4. Komisija publicē gada ziņojumu par jūras transporta CO₂ emisijām un citu attiecīgu informāciju, tostarp apkopotus un izskaidrotus rezultātus, lai informētu sabiedrību un ļautu veikt jūras transporta CO₂ emisiju un energoefektivitātes izvērtējumu attiecībā uz izmēru, kuģu tipu, darbībām vai ikvienu citu kategoriju, ko uzskata par atbilstīgu.
5. Komisija reizi divos gados izvērtē jūras transporta nozares kopējo ietekmi uz globālo klimatu, tostarp attiecībā uz ar CO₂ nesaistītām emisijām vai sekām.
6. Savu pilnvaru satvarā EMSA palīdz Komisijai darbā, lai izpildītu šo pantu un šīs regulas 12. un 17. pantu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ⁽¹⁾.

V NODAĻA

STARPTAUTISKĀ SADARBĪBA

22. pants

Starptautiskā sadarbība

1. Komisija regulāri informē SJO un citas attiecīgas starptautiskas struktūras par šīs regulas īstenošanu, neskarot kompetenču sadalījumu vai lēmumu pieņemšanas procedūras, kā paredzēts Līgumos.
2. Komisija un attiecīgā gadījumā – dalībvalstis uztur tehniska rakstura informācijas apmaiņu ar trešām valstīm, jo īpaši par monitoringa metožu turpmāku pilnveidošanu, ziņošanas organizēšanu un emisiju ziņojumu verifikāciju.
3. Gadījumā, ja ir panākta starptautiska vienošanās par siltumnīcefekta gāzu emisiju globālu monitoringa, ziņošanas un verifikācijas sistēmu vai par globāliem pasākumiem, lai samazinātu jūras transporta siltumnīcefekta gāzu emisijas, Komisija šo regulu pārskata un attiecīgā gadījumā ierosina grozījumus šajā regulā, lai nodrošinātu saskaņošanu ar minēto starptautisko vienošanos.

VI NODAĻA

DELEĢĒTĀS UN ĪSTENOŠANAS PILNVARAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

23. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus. Ir īpaši būtiski, lai Komisija ievērotu praksi un pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas apspriestos ar ekspertiem, tostarp dalībvalstu ekspertiem.
2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 2. punktā, 15. panta 5. punktā un 16. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2015. gada 1. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 2. punktā, 15. panta 5. punktā un 16. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 (2002. gada 27. jūnijs) par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).

5. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu, 15. panta 5. punktu un 16. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisijai par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

24. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 525/2013 ⁽¹⁾ 26. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

25. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/16/EK

Direktīvas 2009/16/EK IV pielikumā sniegtajā sarakstā pievieno šādu punktu:

“50. Atbilstības dokuments, ko izdod saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/757 (2015. gada 29. aprīlis) par jūras transporta oglekļa dioksīda emisiju monitoringu, ziņošanu un verifikāciju un ar ko groza Direktīvu 2009/16/EK (*).

(*) OV L 123, 19.5.2015., 55. lpp.”

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

I PIELIKUMS

CO₂ emisiju monitoringa metodesA. CO₂ EMISIJU APRĒĶINĀŠANA (9. PANTS)

Aprēķinot CO₂ emisijas, uzņēmumi piemēro šādu formulu:

degvielas patēriņš × emisijas faktors

Degvielas patēriņš ietver degvielu, ko patērē galvenie dzinēji, palīgdzinēji, gāzes turbīnas, katli un inertās gāzes generatori.

Degvielas patēriņu ostās pie piestātnes aprēķina atsevišķi.

Principā izmanto degvielu emisijas faktoru standartvērtības, izņemot, ja uzņēmums nolēm izmantot datus par degvielas kvalitāti, kas norādīti degvielas piegādes pavaddokumentos (DPP) un ko izmanto, lai pierādītu atbilstību piemērojamiem noteikumiem par sēra emisijām.

Minētās emisijas faktoru standartvērtības balstās uz jaunākajām pieejamām Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) vērtībām. Minētās vērtības var atvasināt no Komisijas Regulas (ES) Nr. 601/2012 ⁽¹⁾ VI pielikuma.

Attiecīgus emisijas faktorus piemēro attiecībā uz biodegvielām un alternatīvām nefosilām degvielām.

B. CO₂ EMISIJU NOTEIKŠANAS METODES

Monitoringa plānā uzņēmums norāda, kāda monitoringa metode jāizmanto, lai aprēķinātu degvielas patēriņu katram tā pārziņā esošam kuģim, un nodrošina, ka tad, kad metode ir izvēlēta, to piemēro konsekventi.

Izmanto faktisko degvielas patēriņu katrā reisā, ko aprēķina ar vienu no šādām metodēm:

- a) degvielas piegādes pavaddokuments (DPP) un periodiska degvielas tilpņu inventarizācija;
- b) degvielas tilpnes monitorings uz kuģa;
- c) caurplūdes mērītāji attiecīgajiem sadegšanas procesiem;
- d) tieši CO₂ emisiju mērījumi.

Var izmantot jebkādu minēto metožu kombināciju, kad verificētais tās izvērtējis, ja tādējādi tiek uzlabota mērījuma kopējā precizitāte.

1. A metode. DPP un periodiska degvielas tilpņu inventarizācija

Šīs metodes pamatā ir degvielas daudzums un tips, kā definēts DPP, kombinācijā ar periodisku degvielas tilpņu inventarizāciju, pamatojoties uz tilpņu rādījumu nolasījumiem. Laikposmā patērētā degviela ir laikposma sākumā tilpnē esošā degviela plus piegādātā degviela, mīnus laikposma beigās pieejamā degviela un laikā starp laikposma sākumu un beigām no tilpnes izsūkņētā degviela.

Laikposms ir laiks starp divām ienākšanām ostā vai ostā pavadītais laiks. Ir jānorāda šajā laikposmā izmantotās degvielas tips un sēra saturs.

Šo metodi neizmanto, ja uz kuģa nav pieejams DPP, īpaši tad, ja kravu izmanto kā degvielu, piemēram, sašķidrinātas dabasgāzes (SDG) tvaikus.

DPP izmantošana ir obligāta saskaņā ar pašreizējiem MARPOL VI pielikuma noteikumiem, un attiecīgā dokumentācija jāglabā uz kuģa trīs gadus pēc degvielas piegādes, un tai jābūt viegli pieejamai. Periodiska kuģa degvielas tilpņu inventarizācija balstās uz degvielas tilpņu rādījumu nolasījumiem. Attiecībā uz katru tilpni tiek izmantotas tilpņu tabulas, lai noteiktu apjomu degvielas tilpnes nolasījuma brīdī. Ar DPP saistīto nenoteiktību norāda monitoringa plānā. Degvielas tilpņu rādījumus nolasa ar atbilstīgām metodēm, piemēram, automatizētām sistēmām, zondēšanu un iegremdējamām mērļentēm. Tilpnes zondēšanas metodi un ar to saistīto nenoteiktību norāda monitoringa plānā.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 601/2012 (2012. gada 21. jūnijs) par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV L 181, 12.7.2012., 30. lpp.).

Ja iepildītās degvielas daudzums vai degvielas daudzums, kas paliek tilpnēs, ir noteikts tilpuma vienībās, kas izteiktas litros, uzņēmums pārrēķina šo daudzumu no tilpuma uz masu, izmantojot faktiskā blīvuma vērtības. Faktisko blīvumu uzņēmums nosaka ar kādu no šiem paņēmieniem:

- a) izmantojot uz kuģa esošas mērīšanas sistēmas;
- b) izmantojot blīvumu, ko izmērijis degvielas piegādātājs, iepildot degvielu tilpnēs, un kas reģistrēts degvielas rēķinā vai DPP.

Faktisko blīvumu izsaka kilogramos uz litru un nosaka piemērojamai temperatūrai konkrētā mērījumā. Ja faktiskās blīvuma vērtības nav pieejamas, piemēro attiecīgā degvielas tipa standarta blīvuma koeficientu, kad to izvērtējis verificētājs.

2. B metode. Degvielas tilpnes monitorings uz kuģa

Šīs metodes pamatā ir visu uz kuģa esošo degvielas tilpņu rādījumu nolasījumi. Tilpņu rādījumus nolasa katru dienu, kad kuģis atrodas jūrā, un katru reizi, kad kuģa tilpnēs iepilda degvielu vai no tām izsūkņē degvielu.

Laikposmā patērētā degviela ir tilpnes degvielas līmeņa kumulatīvās variācijas starp diviem nolasījumiem.

Laikposms ir laiks starp divām ienākšanām ostā vai ostā pavadītais laiks. Ir jānorāda šajā laikposmā izmantotās degvielas tips un sēra saturs.

Degvielas tilpņu rādījumus nolasa ar atbilstīgām metodēm, piemēram, automatizētām sistēmām, zondēšanu un iegremdējamām mērlentēm. Tilpnes zondēšanas metodi un ar to saistīto nenoteiktību norāda monitoringa plānā.

Ja iepildītās degvielas daudzums vai degvielas daudzums, kas paliek tilpnēs, ir noteikts tilpuma vienībās, kas izteiktas litros, uzņēmums pārrēķina šo daudzumu no tilpuma uz masu, izmantojot faktiskā blīvuma vērtības. Faktisko blīvumu uzņēmums nosaka ar kādu no šiem paņēmieniem:

- a) izmantojot uz kuģa esošas mērīšanas sistēmas;
- b) izmantojot blīvumu, ko izmērijis degvielas piegādātājs, iepildot degvielu tilpnēs, un kas reģistrēts degvielas rēķinā vai DPP;
- c) izmantojot blīvumu, kas izmērīts pārbaudes analīzē akreditētā degvielas pārbaužu laboratorijā – ja dati ir pieejami.

Faktisko blīvumu izsaka kilogramos uz litru un nosaka piemērojamai temperatūrai konkrētā mērījumā. Ja faktiskās blīvuma vērtības nav pieejamas, piemēro attiecīgā degvielas tipa standarta blīvuma koeficientu, kad to izvērtējis verificētājs.

3. C metode. Caurplūdes mērītāji attiecīgajiem sadegšanas procesiem

Metodes pamatā ir degvielas plūsmu mērījumi uz kuģa. Lai noteiktu degvielas patēriņu konkrētā laikposmā, summē datus no visiem caurplūdes mērītājiem, kas piesaistīti attiecīgajiem CO₂ emisijas avotiem.

Laikposms ir laiks starp divām ienākšanām ostā vai ostā pavadītais laiks. Ir jāveic šajā laikposmā izmantotās degvielas tipa un sēra satura monitorings.

Izmantotās kalibrēšanas metodes un ar izmantotiem caurplūdes mērītājiem saistītu nenoteiktību norāda monitoringa plānā.

Ja patērētās degvielas daudzums ir noteikts tilpuma vienībās, kas izteiktas litros, uzņēmums pārrēķina šo daudzumu no tilpuma uz masu, izmantojot faktiskā blīvuma vērtības. Faktisko blīvumu uzņēmums nosaka ar kādu no šiem paņēmieniem:

- a) izmantojot uz kuģa esošas mērīšanas sistēmas;
- b) izmantojot blīvumu, ko izmērijis degvielas piegādātājs, iepildot degvielu tilpnēs, un kas reģistrēts degvielas rēķinā vai DPP.

Faktisko blīvumu izsaka kilogramos uz litru un nosaka piemērojamai temperatūrai konkrētā mērījumā. Ja faktiskās blīvuma vērtības nav pieejamas, piemēro attiecīgā degvielas tipa standarta blīvuma koeficientu, kad to izvērtējis verificētājs.

4. D metode. Tieši CO₂ emisiju mērījumi

Tiešos CO₂ emisiju mērījumus var izmantot reisos un tādu CO₂ emisiju mērīšanai, kas rodas dalībvalstu jurisdikcijā esošās ostās. Emitētais CO₂ ietver CO₂, ko emitējuši galvenie dzinēji, palīgdzinēji, gāzes turbīnas, katli un inertās gāzes ģeneratori. Ja ziņošanai par kuģi izmanto šo metodi, kuģa degvielas patēriņu aprēķina, izmantojot izmērītās CO₂ emisijas un attiecīgajai degvielai piemērojamo emisijas faktoru.

Šīs metodes pamatā ir CO₂ emisiju plūsmas noteikšana izplūdes gāzu dūmeņos, CO₂ koncentrāciju izplūdes gāzē reizinot ar izplūdes gāzes plūsmu.

Izmantotās kalibrēšanas metodes un ar izmantotām ierīcēm saistītu nenoteiktību norāda monitoringa plānā.

II PIELIKUMS

Citas attiecīgās informācijas monitorings

A. MONITORINGS PAR KATRU REISU (9. PANTS)

1. Citas attiecīgās informācijas monitoringu par katru reisu (9. panta 1. punkts) uzņēmumi veic, ievērojot šādus noteikumus:

- a) iziešanas un ienākšanas laiku norāda kā Griničas laiku (GMT). Jūrā pavadīto laiku aprēķina, pamatojoties uz informāciju par iziešanu no ostas un ienākšanu ostā, un tas neietver noenkurošanos;
- b) noietais attālums var būt vai nu taisnākais ceļš starp iziešanas un ienākšanas ostu, vai faktiskais noietais attālums. Ja izmanto taisnāko ceļu starp iziešanas un ienākšanas ostu, ņem vērā konservatīvu korekcijas koeficientu, lai nodrošinātu, ka noietais attālums netiek novērtēts daudz par zemu. Monitoringa plānā norāda, kāds attāluma aprēķins un, ja vajadzīgs, kāds korekcijas koeficients ir izmantots. Noieto attālumu izsaka jūras jūdzes;
- c) pārvadāšanas darbu nosaka, reizinot noieto attālumu ar pārvadātās kravas apjomu;
- d) attiecībā uz pasažieru kuģiem pārvadāto kravu izsaka ar pasažieru skaitu. Attiecībā uz visām citām kuģu kategorijām pārvadātās kravas apjomu attiecīgajā gadījumā izsaka vai nu kravas metriskajās tonnās, vai standarta kubikmetros;
- e) attiecībā uz ro-ro kuģiem pārvadāto kravu definē kā kravas vienību (kravas un vieglo automobiļu u. c.) skaitu vai joslas metrus (*lane-meters*), reizinot ar to svara standartvērtību. Ja krava, ko pārvadā ro-ro kuģi, ir definēta, pamatojoties uz CEN standarta EN 16258 (2012) B pielikumu, kas attiecas uz "Metodoloģiju transporta pakalpojumu (pasažieru un kravu pārvadājumu) enerģijas patēriņa un SEG emisiju aprēķināšanai un deklarēšanai", uzskata, ka minētā definēšana atbilst šai regulai.

Šajā regulā "ro-ro kuģis" ir kuģis, kas paredzēts, lai pārvadātu ro-ro kravas transporta vienības, vai kuģis ar ro-ro kravas telpām;

- f) attiecībā uz konteinerkuģiem pārvadāto kravu definē kā kravas kopējo svaru metriskajās tonnās vai, ja tāds nav nosakāms, divdesmit pēdu ekvivalenta mērvienību (LES) reizinot ar to svara standartvērtību. Ja krava, ko pārvadā konteinerkuģi, ir definēta saskaņā ar piemērojamām SJO pamatnostādnēm vai instrumentiem, ievērojot Konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS konvencija), uzskata, ka minētā definēšana atbilst šai regulai.

Šajā regulā "konteinerkuģis" ir kuģis, kas paredzēts vienīgi, lai pārvadātu konteinerus kravas telpās vai uz klāja;

- g) tās kravas noteikšana, ko pārvadā tādu kategoriju kuģi, kuri nav pasažieru kuģi, ro-ro kuģi un konteinerkuģi, vajadzības gadījumā ļauj ņemt vērā pārvadātās kravas svaru un apjomu un pārvadāto pasažieru skaitu. Minētās kategorijas *inter alia* ietver tankkuģus, beramkravu jūras kuģus, kuģus parasto kravu pārvadāšanai, refrīžeratorkuģus, automašīnu transportkuģus un kombinētos transportlīdzekļus.

2. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 1. punkta g) apakšpunkta piemērošanai, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem tehniskos noteikumus, ar ko paredz parametrus, kurus piemēro katrai minētajā apakšpunktā iekļautajai citai kuģu kategorijai.

Minētos īstenošanas aktus Komisija pieņem ne vēlāk kā 2016. gada 31. decembrī saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, vajadzības gadījumā var pārskatīt 1. punkta g) apakšpunktā minētos piemērojamos parametrus. Vajadzības gadījumā Komisija arī pārskata minētos parametrus, lai ņemtu vērā šā pielikuma grozījumus saskaņā ar 5. panta 2. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Ievērojot 1. un 2. punktā paredzētos noteikumus, uzņēmumi var arī izvēlēties iekļaut specifisku informāciju attiecībā uz kuģa ledus klasi un navigāciju ledus apstākļos.

B. MONITORINGS PAR GADU (10. PANTS)

Citas attiecīgās informācijas monitoringu par gadu uzņēmumi veic, ievērojot šādus noteikumus.

Vērtības, kuru monitorings jāveic saskaņā ar 10. pantu, nosaka, apkopojot attiecīgos datus par katru reisu.

Vidējās energoefektivitātes monitoringu veic, izmantojot vismaz šādus četrus rādītājus: degvielas patēriņš attiecībā pret noieto attālumu, degvielas patēriņš attiecībā pret pārvadāšanas darbu, CO₂ emisijas attiecībā pret noieto attālumu un CO₂ emisijas attiecībā pret pārvadāšanas darbu, kurus aprēķina šādi:

degvielas patēriņš attiecībā pret attālumu = kopējais degvielas patēriņš gadā/kopējais noietais attālums

degvielas patēriņš attiecībā pret pārvadāšanas darbu = kopējais degvielas patēriņš gadā/kopējais pārvadāšanas darbs

CO₂ emisijas attiecībā pret attālumu = kopējās CO₂ emisijas gadā/kopējais noietais attālums

CO₂ emisijas attiecībā pret pārvadāšanas darbu = kopējās CO₂ emisijas gadā/kopējais pārvadāšanas darbs

Ievērojot šos noteikumus, uzņēmumi var arī izvēlēties iekļaut specifisku informāciju attiecībā uz kuģa ledus klasi un navigāciju ledus apstākļos, kā arī citu informāciju attiecībā uz patērēto degvielu un emitēto CO₂, atšķirības noteikšanā pamatojoties uz citiem monitoringa plānā definētiem kritērijiem.

III PIELIKUMS

Elementi, kas jāņem vērā deleģētajos aktos, kas paredzēti 15. un 16. pantā

A. VERIFIKĀCIJAS PROCEDŪRAS

- Verificētāju kompetences,
- dokumenti, kas uzņēmumiem jāiesniedz verificētājiem,
- riska novērtējums, kas jāveic verificētājiem,
- monitoringa plāna atbilstības izvērtējums,
- emisiju ziņojuma verifikācija,
- būtiskuma līmenis,
- verificētāju pienācīga pārlicība,
- nepatiesi apgalvojumi vai neatbilstības,
- emisiju ziņojuma saturs,
- ieteikumi attiecībā uz uzlabojumiem,
- uzņēmumu, verificētāju un Komisijas saziņa.

B. VERIFICĒTĀJU AKREDITĀCIJA

- Kā var pieprasīt kuģniecības darbību akreditāciju,
 - kā valsts akreditācijas struktūras veiks novērtēšanu attiecībā uz verificētājiem nolūkā izsniegt akreditācijas sertifikātu,
 - kā valsts akreditācijas struktūras īsteno uzraudzību, kas nepieciešama, lai apstiprinātu akreditācijas turpināšanu,
 - prasības valsts akreditācijas struktūrām nolūkā būt kompetentām sniegt akreditāciju verificētājiem attiecībā uz kuģniecības darbībām, tostarp atsauce uz saskaņotiem standartiem.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/758**(2015. gada 29. aprīlis)****par tipa apstiprinājuma prasībām transportlīdzekļa eZvana sistēmas izveidošanai uz pakalpojuma “112” bāzes un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK ir izveidota visaptveroša Savienības mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprināšanas sistēma ⁽³⁾.
- (2) Tehniskās prasības mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumam vairāku drošības un vides elementu ziņā ir saskaņotas Savienības līmenī, lai nodrošinātu, ka visā Savienībā ir augsts ceļu satiksmes drošības līmenis.
- (3) Kopš 2003. gada viens no Savienības galvenajiem mērķiem ceļu satiksmes drošības jomā ir bijis nodrošināt, lai eZvana pakalpojums būtu pieejams visos transportlīdzekļos un visās dalībvalstīs. Lai šo mērķi īstenotu, kā daļa no brīvprātīgas ieviešanas pieejas ir sāktas vairākas iniciatīvas, bet tās līdz šim nav bijušas pietiekami sekmīgas.
- (4) Lai ceļu satiksmes drošību uzlabotu vēl vairāk, Komisijas 2009. gada 21. augusta paziņojumā “eCall: Laiks ieviest” tika ierosināti jauni pasākumi, lai Savienībā ieviestu pakalpojumu, ar ko tiek nodrošināts ārkārtas izsaukums no transportlīdzekļa. Viens no ierosinātajiem pasākumiem bija noteikt, ka ar “112” izsaukšanai paredzētām transportlīdzekļa eZvana sistēmām ir obligāti jāapriko visu jauno tipu transportlīdzekļi, sākot ar M₁ un N₁ kategoriju transportlīdzekļiem, kā noteikts Direktīvas 2007/46/EK II pielikumā.
- (5) Eiropas Parlaments 2012. gada 3. jūlijā pieņēma rezolūciju “eCall: jauns tālruņa līnijas” 112 “pakalpojums iedzīvotājiem”, kurā Komisija tika mudināta iesniegt priekšlikumu Direktīvas 2007/46/EK kontekstā, lai līdz 2015. gadam nodrošinātu publiskas, “112” izsaukšanai paredzētas eZvana sistēmas obligātu ieviešanu.
- (6) Joprojām ir jāuzlabo pakalpojuma “112” darbība visā Savienībā, lai ar tā starpniecību palīdzība ārkārtas situācijās tiktu sniegta ātri un efektīvi.
- (7) Paredzams, ka ar Savienības eZvana sistēmas palīdzību tiks samazināts bojāgājušo skaits Savienībā, kā arī ceļu satiksmes negadījumos gūto traumu smagums, jo neatliekamās palīdzības dienesti brīdinājumu saņems ātrāk. Ja tiktu noteikts, ka šādas, “112” izsaukšanai paredzētas transportlīdzekļa eZvana sistēmas ieviešana ir obligāta, vienlaikus nodrošinot koordinēto infrastruktūras modernizāciju publiskos mobilitātes bezvadu sakaru tīklos, lai panāktu eZvana izsaukumu nosūtīšanu un eZvana izsaukumu saņemšanu un apstrādi ārkārtas izsaukumu centrālēs (ĀIC), tad šis pakalpojums būtu pieejams visiem iedzīvotājiem un tādējādi palīdzētu samazināt bojāgājušo un smagus miesas bojājumus guvušo skaitu, ar veselības aprūpi saistītās izmaksas, negadījumu izraisītos sastrēgumus un citas izmaksas.

⁽¹⁾ OVC 341, 21.11.2013., 47. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 26. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 2. marta nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2015. gada 28. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādējiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (“pamatdirektīva”) (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.).

- (8) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 585/2014/ES ⁽¹⁾ 1. panta 1. punktu dalībvalstis savā teritorijā vismaz sešus mēnešus pirms šīs regulas piemērošanas dienas un katrā ziņā ne vēlāk kā 2017. gada 1. oktobrī ievieš eZvana ĀIC infrastruktūru, kas vajadzīga visu eZvana izsaukumu saņemšanai un apstrādei. Saskaņā ar Lēmuma Nr. 585/2014/ES 3. pantu dalībvalstis līdz 2015. gada 24. decembrim ziņo Komisijai par minētā lēmuma īstenošanā paveikto. Ja ziņojumā tiek secināts, ka 2017. gada 1. oktobrī eZvana ĀIC infrastruktūra vēl nedarbosies, Komisijai būtu jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu eZvana ĀIC infrastruktūras ieviešanu.
- (9) Saskaņā ar Komisijas Ieteikuma 2011/750/ES ⁽²⁾ 4. punktu dalībvalstīm līdz 2014. gada 31. decembrim jānodrošina, ka mobilā tīkla operatori īsteno mehānismu “eZvana diskriminatora” apstrādei savos tīklos. Ja pārskatīšanā, ko paredz minētā ieteikuma 6. punkts, tiek secināts, ka “eZvana diskriminators” netiks īstenots līdz 2016. gada 31. martam, Komisijai būtu atbilstoši jārikojas, lai nodrošinātu, ka mobilā tīkla operatori īsteno mehānismu “eZvana diskriminatora” apstrādei.
- (10) Precīzas un uzticamas pozicionēšanas informācijas sniegšana ir būtisks elements, no kura ir atkarīga “112” izsaukšanai paredzētas transportlīdzekļa eZvana sistēmas efektīva darbība. Tādēļ ir lietderīgi pieprasīt tās savietojamību ar pakalpojumiem, ko sniedz *Galileo* un Eiropas Ģeostacionārās navigācijas pārklājuma dienesta (EGNOS) programmas, kā tas izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1285/2013 ⁽³⁾. Sistēma, kas izveidota, īstenojot *Galileo* programmu, ir neatkarīga globāla satelītnavigācijas sistēma, savukārt sistēma, kas izveidota EGNOS programmas satvarā, ir reģionāla satelītnavigācijas sistēma, kas uzlabo globālās pozicionēšanas sistēmas (GPS) signāla kvalitāti.
- (11) Transportlīdzekļu obligātai aprīkošanai ar “112” izsaukšanai paredzētu transportlīdzekļa eZvana sistēmu sākotnēji būtu jāattiecas tikai uz jaunu tipu pasažieru automobiļiem un vieglajiem kravas automobiļiem (M_1 un N_1 kategoriju), kuriem jau ir atbilstošs aktivēšanas mehānisms. Komisijai būtu jāizvērtē iespēja prasību par “112” izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu tuvākajā nākotnē attiecināt arī uz citām transportlīdzekļu kategorijām, piemēram, smagkravas transportlīdzekļiem, vietējās satiksmes un tālsatiksmes autobusiem, kā arī uz divriteņu mehāniskajiem transportlīdzekļiem un lauksaimniecībā izmantojamajiem traktoriem, lai vajadzības gadījumā iesniegtu attiecīgu tiesību akta priekšlikumu.
- (12) Lai veicinātu “112” izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas izplatību, būtu jārosina tās uzstādīšana jau esošo tipu transportlīdzekļos, kas tiks ražoti pēc 2018. gada 31. marta. Transportlīdzekļus, kuru tips apstiprināts pirms 2018. gada 31. marta, ar eZvana sistēmu var aprīkot brīvprātīgi.
- (13) Vienlaikus var pastāvēt gan publisks un sadarbaspējīgs Savienības mēroga eZvana pakalpojums, kas veidots uz vienotā Eiropas neatliekamās palīdzības tālruņa numura “112” bāzes, gan trešās puses pakalpojumu atbalstīti eZvana pakalpojumi (TPP eZvana sistēmas), ar noteikumu, ka tiek pieņemti pasākumi, lai nodrošinātu nepārtrauktu šā pakalpojuma sniegšanu patērētājiem. Lai nodrošinātu publiskā, “112” izsaukšanai paredzētā eZvana pakalpojuma nepārtrauktu sniegšanu visās dalībvalstīs visā transportlīdzekļa ekspluatācijas laikā un lai garantētu, ka publiskais, “112” izsaukšanai paredzētais eZvana pakalpojums ir vienmēr automātiski pieejams, visi transportlīdzekļi būtu jāaprīko ar publisko, “112” izsaukšanai paredzēto eZvana pakalpojumu neatkarīgi no tā, vai transportlīdzekļa īpašnieks izvēlas TPP eZvana pakalpojumu.
- (14) Patērētājiem būtu jāsaņem patiens pārskats par “112” izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu un par TPP eZvana sistēmu, ja transportlīdzeklis ar tādu ir aprīkots, kā arī vispusīga un ticama informācija par jebkādam papildu funkcijām vai pakalpojumiem, kas saistīti ar piedāvātajiem privātajiem neatliekamās palīdzības izsaukuma pakalpojumiem, piedāvātajām transportlīdzeklī integrētajām lietotnēm neatliekamās palīdzības izsaukumu veikšanai un par to, kāda ir sagaidāmā pakalpojuma kvalitāte, iegādājoties trešās puses pakalpojumus, un par attiecīgajām izmaksām. “112” izsaukšanai paredzētais eZvana pakalpojums ir vispārējas nozīmes publisks pakalpojums, un tāpēc tas būtu jāsniedz visiem patērētājiem bez maksas.
- (15) Transportlīdzekļu obligātai aprīkošanai ar “112” izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu nebūtu jāskar visu ieinteresēto personu, piemēram, automašīnu ražotāju un neatkarīgu uzņēmumu, tiesības piedāvāt

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 585/2014/ES (2014. gada 15. maijs) par ES mēroga sadarbispējīgā *eCall* pakalpojuma ieviešanu (OV L 164, 3.6.2014., 6. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Ieteikums 2011/750/ES (2011. gada 8. septembris) par atbalstu visu ES aptverošiem *eCall* pakalpojumiem elektronisko sakaru tīklos neatliekamās palīdzības zvanu pārraidīšanai no transportlīdzekļa, pamatojoties uz 112 zvanu (“*eCall*”) (OV L 303, 22.11.2011., 46. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1285/2013 (2013. gada 11. decembris) par Eiropas satelītu navigācijas sistēmu ieviešanu un ekspluatāciju un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 876/2002 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 683/2008 (OV L 347, 20.12.2013., 1. lpp.).

ārkārtas situāciju un/vai pievienotas vērtības papildu pakalpojumus līdztekus "112" izsaukšanai paredzētajai transportlīdzekļa eZvana sistēmai vai uz tās pamata. Neraugoties uz to, jebkādi papildu pakalpojumi būtu jāveido tā, lai tie vēl vairāk nenovērstu transportlīdzekļa vadītāja uzmanību un lai tie neietekmētu "112" izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas darbību un neatliekamās palīdzības izsaukumu centru efektīvu darbu. "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēma un sistēma privāto vai pievienotās vērtības pakalpojumu sniegšanai būtu jāveido tā, lai personas datu apmaiņa starp tām nebūtu iespējama. Ja šādus pakalpojumus sniedz, tiem būtu jāatbilst piemērojamajiem tiesību aktiem drošuma, drošības un datu aizsardzības jomā, un šiem pakalpojumiem patērētājiem vienmēr vajadzētu palikt fakultatīviem.

- (16) Lai patērētājiem nodrošinātu brīvu izvēli un taisnīgu konkurenci, kā arī veicinātu inovāciju un paaugstinātu Savienības informācijas tehnoloģiju nozares konkurētspēju pasaules tirgū, transportlīdzekļa eZvana sistēmas būtu jāveido uz sadarbspējīgas, standartizētas, drošas un publiski pieejamas platformas, kas paredzēta iespējamām nākotnes lietotnēm vai pakalpojumiem, ar ko aprīko transportlīdzekli. Tā kā tam ir nepieciešams tehnisks un juridisks atbalsts, Komisijai, apspriežoties ar visām ieinteresētajām personām, tostarp transportlīdzekļu ražotājiem un neatkarīgiem operatoriem, būtu nekavējoties jāizvērtē visas iespējas, kā veicināt un nodrošināt šādu publiski pieejamu platformu, un vajadzības gadījumā jānāk klajā ar atbilstīgu likumdošanas iniciatīvu. Turklāt "112" izsaukšanai paredzētajai transportlīdzekļa eZvana sistēmai vajadzētu būt pieejamai – par saprātīgu maksu, kas nepārsniedz nominālu summu, un bez diskriminācijas – visiem neatkarīgajiem tirgus dalībniekiem remonta un tehniskās apkopes nolūkos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 ⁽¹⁾.
- (17) Lai nodrošinātu tipa apstiprināšanas sistēmas integritāti, šīs regulas piemērošanas nolūkā vajadzētu būt pieņemamām tikai tām "112" izsaukšanai paredzētajām transportlīdzekļa eZvana sistēmām, kuras var pilnībā pārbaudīt.
- (18) Tā kā "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēma ir neatliekamās palīdzības sistēma, to jāraksturo augstākajam iespējamajam uzticamības līmenim. Tālab būtu jānodrošina minimālā datu kopuma un balss pārraides precizitāte un kvalitāte, un būtu jāizstrādā vienots testēšanas režīms, lai nodrošinātu "112" izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas ilgmūžību un noturību. Tādēļ būtu periodiski jāveic tehniskās apskates saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/45/ES ⁽²⁾.
- (19) Mazu sēriju transportlīdzekļi un transportlīdzekļi, kuriem apstiprinājums piešķirts atbilstoši Direktīvas 2007/46/EK 24. pantam, saskaņā ar minēto direktīvu ir izslēgti no prasībām par personu aizsardzību frontālās sadursmes un sānu trieciena gadījumā. Tādēļ šie transportlīdzekļi būtu jāatbrīvo no pienākuma ievērot šajā regulā izklāstītās prasības attiecībā uz eZvanu. Turklāt tehnisku iemeslu dēļ dažus M₁ un N₁ kategoriju transportlīdzekļus nevar aprīkot ar piemērotu eZvana aktivēšanas mehānismu.
- (20) Speciālajiem transportlīdzekļiem būtu jāatbilst šajā regulā izklāstītajām prasībām attiecībā uz eZvanu, ja bāzes/nepabeigts transportlīdzeklis ir aprīkots ar vajadzīgo aktivēšanas mehānismu.
- (21) Jebkādam personas datu apstrādei, ko veic, izmantojot "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu, būtu jāatbilst personas datu aizsardzības noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK ⁽⁴⁾, jo īpaši, lai garantētu, ka transportlīdzekļi, kas aprīkoti ar "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu, savas parastās darbības laikā saistībā ar 112 eZvanu nav izsekojami, ka to personas dati nav saglabāti un tiem neveic nekādu pastāvīgu uzraudzību un ka minimālais datu kopums, ko nosūta "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēma, ietver tikai to informācijas minimumu, kas vajadzīgs neatliekamās palīdzības izsaukumu pienācīgai apstrādei. Būtu jāņem vērā ieteikumi, ko sniegusi Darba grupa personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 29. pantu ⁽⁵⁾ (29. panta datu aizsardzības darba grupa), un kas ietverti 2006. gada 26. septembrī pieņemtajā darba dokumentā "Par eZvana iniciatīvas datu aizsardzības un privātuma aspektiem".

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/45/ES (2014. gada 3. aprīlis) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju periodiskajām tehniskajām apskatēm un par Direktīvas 2009/40/EK atcelšanu (OV L 127, 29.4.2014., 51. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

- (22) Saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽¹⁾ 7. un 8. pantu ražotājiem būtu jāīsteno visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem par privātumu un datu aizsardzību.
- (23) Izpildot tehniskās prasības, transportlīdzekļu ražotājiem sistēmās, ar kurām transportlīdzekļus aprīko, būtu jāiestrādā datu aizsardzības tehniskie līdzekļi un būtu jāievēro “integrētas privātuma aizsardzības” princips.
- (24) Ražotājiem kā daļa no tehniskās dokumentācijas, ko izsniedz reizē ar transportlīdzekli, būtu jānodrošina arī informācija par to, ka pastāv bez maksas pieejama, publiska, uz vienotā Eiropas neatliekamās palīdzības tālruņa numura “112” bāzes veidota eZvana sistēma, par transportlīdzekļa īpašnieka tiesībām izvēlēties minēto sistēmu, nevis TPP eZvana sistēmu, kā arī par datu apstrādi, ko veic, izmantojot “112” izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu. Šai informācijai vajadzētu būt pieejamai arī lejupielādei tiešsaistē.
- (25) Ar “112” izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa sistēmas eZvana starpniecību nosūtītos un ĀIC apstrādātos datus neatliekamās palīdzības dienestam un saistītiem pakalpojumu sniedzējiem, kas minēti Lēmumā Nr. 585/2014/ES, var pārsūtīt tikai ar eZvana izsaukumiem saistītu incidentu gadījumā un ar nosacījumiem, kas izklāstīti minētajā lēmumā, un tos var izmantot tikai minētā lēmuma mērķu sasniegšanai. Datus, ko apstrādājuši ĀIC, izmantojot “112” izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu, bez datu subjekta skaidras iepriekšējas piekrišanas nevienai trešai pusei nepārsūta.
- (26) Eiropas standartu organizācijas – Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts (ETSI) un Eiropas standartizācijas komiteja (CEN) – ir izstrādājušas vienotus Eiropas mēroga eZvana pakalpojumu ieviešanas standartus, kuri būtu jāpiemēro arī šīs regulas nolūkos, jo tas veicinās transportlīdzekļa eZvana sistēmas tehnoloģisko attīstību, nodrošinās eZvana pakalpojuma sadarbību un nepārtrauktību visā Savienībā un samazinās īstenošanas izmaksas visā Savienībā.
- (27) Lai nodrošinātu kopīgu tehnisko prasību piemērošanu attiecībā uz “112” izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. panta attiecībā uz M_1 un N_1 kategorijas transportlīdzekļu atbrīvošanu no pienākuma uzstādīt transportlīdzekļa eZvana sistēmas, attiecībā uz sīki izstrādātu tehnisko prasību un testu noteikšanu transportlīdzekļu EK tipa apstiprinājumam attiecībā uz to transportlīdzekļa eZvana sistēmām un EK tipa apstiprinājuma sistēmām, sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, kas konstruētas un izgatavotas šādiem transportlīdzekļiem, un attiecībā uz sīki izstrādātu tehnisko noteikumu un testa procedūru iedibināšanu konkrētu noteikumu piemērošanai attiecībā uz personas datu apstrādi, kā arī lai nodrošinātu, ka starp “112” izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu un trešās puses sistēmām nenotiek personas datu apmaiņa. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī un ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, jo īpaši apspriežoties ar patērētāju aizsardzības organizācijām, kā arī Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju un 29. panta datu aizsardzības darba grupu saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (28) Lai šīs regulas īstenošanai nodrošinātu vienādus nosacījumus, īstenošanas pilnvaras saistībā ar tādiem aspektiem kā praktiskā kārtība, kā izvērtēt, ka netiek pieļauta izsekošana un uzraudzība, lietotājiem domātais informācijas paraugs un administratīvie noteikumi EK tipa apstiprinājumam attiecībā uz to informatīvo dokumentu paraugu, kas ražotājam jāsniedz tipa apstiprinājuma nolūkā, EK tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugs un EK tipa apstiprinājuma zīmes paraugs būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (29) Būtu jānodrošina pietiekami daudz laika transportlīdzekļu ražotājiem, lai tie varētu pielāgoties šīs regulas tehniskajām prasībām.
- (30) Šī regula ir jauna atsevišķa regula saistībā ar EK tipa apstiprināšanas procedūru, kas paredzēta Direktīvā 2007/46/EK, un tāpēc minētās direktīvas I, III, IV un XI pielikums būtu attiecīgi jāgroza.

⁽¹⁾ OVC 326, 26.10.2012., 391. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (31) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, iekšējā tirgus īstenošanu, ieviešot kopīgas tehniskas prasības jauniem tipa apstiprinājumiem transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet nepieciešamās rīcības mēroga dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,
- (32) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš 2013. gada 29. oktobrī sniedza atzinumu ⁽²⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā noteiktas vispārējās prasības transportlīdzekļu EK tipa apstiprināšanai attiecībā uz "112" izsaukšanai paredzētajām transportlīdzekļa eZvana sistēmām un uz "112" izsaukšanai paredzētajām transportlīdzekļa eZvana sistēmām, sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro M_1 un N_1 kategorijas transportlīdzekļiem, kas definēti Direktīvas 2007/46/EK II pielikuma A daļas 1.1.1. un 1.2.1. punktā, un "112" izsaukšanai paredzētajām transportlīdzekļa eZvana sistēmām, sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, kas konstruētas un izgatavotas šādiem transportlīdzekļiem.

To nepiemēro šādiem transportlīdzekļiem:

- a) transportlīdzekļi, kas ražoti mazās sērijās saskaņā ar Direktīvas 2007/46/EK 22. un 23. pantu;
 - b) saskaņā ar Direktīvas 2007/46/EK 24. pantu apstiprinātie transportlīdzekļi;
 - c) transportlīdzekļi, kas tehnisku iemeslu dēļ nevar tikt aprīkoti ar eZvana aktivēšanas mehānismu, kā noteikts saskaņā ar 2. punktu;
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8. pantu, lai noteiktu M_1 un N_1 kategorijas transportlīdzekļus, kas tehnisku iemeslu dēļ nevar tikt aprīkoti ar eZvana aktivēšanas mehānismu, pamatojoties uz pētījumu, kurā izvērtē izmaksas un ieguvumus, ko veikusi vai uzdevusi veikt Komisija, un ņemot vērā visus attiecīgos drošības un tehniskos aspektus.

Pirmos šādus deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 9. jūnijam.

3. pants

Definīcijas

Papildus definīcijām, kas noteiktas Direktīvas 2007/46/EK 3. pantā, šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "112" izsaukšanai paredzēta transportlīdzekļa eZvana sistēma" ir neatliekamās palīdzības sistēma, kas sastāv no transportlīdzekļa aprīkojuma un līdzekļiem, ar ko aktivēt, pārvaldīt un veikt eZvana pārraidi, kuru iedarbina automātiski ar transportlīdzekļi iebūvētiem sensoriem vai manuāli un kura, izmantojot publiskus mobilo bezvadu sakaru tīklus, nosūta minimālo datu kopumu un izveido uz "112" izsaukumu balstītu balss savienojumu starp transportlīdzekļi esošajiem pasažieriem un eZvana ārkārtas izsaukumu centrāli (AIC);

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OVC 38, 8.2.2014., 8. lpp.

- 2) "eZvans" ir numura "112" ārkārtas izsaukums no transportlīdzekļa; šis izsaukums tiek veikts vai nu automātiski, aktivējoties transportlīdzeklī iebūvētiem sensoriem, vai manuāli, un tas ietver minimālā datu kopuma nosūtīšanu un balss savienojuma izveidošanu starp transportlīdzekli un eZvana ĀIC, izmantojot publiskos mobilo bezvadu sakaru tīklus;
- 3) "ārkārtas izsaukumu centrāle" jeb "ĀIC" ir fiziska vieta, kas pirmā saņem ārkārtas palīdzības izsaukumus un ir dalībvalsts atzītas valsts iestādes vai privātas organizācijas pārziņā;
- 4) "vispiemērotākā ĀIC" ir atbildīgo iestāžu iepriekšnoteikta ĀIC ārkārtas palīdzības izsaukumu pieņemšanai no konkrēta apgabala vai konkrēta veida ārkārtas palīdzības izsaukumu pieņemšanai;
- 5) "eZvana ĀIC" ir iestāžu iepriekšnoteikta ĀIC, kas ir vispiemērotākā eZvana izsaukumu pirmā saņemšanas un apstrādes vieta;
- 6) "minimālais datu kopums" jeb "MDK" ir informācija, kas noteikta standartā "Intelektiskās transporta sistēmas – E-drošība – eZvana minimālais datu kopums (MDK)" (EN 15722:2011) un ko nosūta uz eZvana ĀIC;
- 7) "transportlīdzekļa aprīkojums" ir transportlīdzeklī pastāvīgi uzstādīts aprīkojums, kas nodrošina piekļuvi vai kam ir piekļuve transportlīdzekļa datiem, kuri vajadzīgi eZvana transakcijas izdarīšanai, izmantojot publisko mobilo bezvadu sakaru tīklu;
- 8) "eZvana transakcija" ir mobilo bezvadu sakaru sesijas izveide, izmantojot publisko bezvadu sakaru tīklu, un MDK pārraide uz eZvana ĀIC, kā arī balss savienojuma izveide starp transportlīdzekli un to pašu eZvana ĀIC;
- 9) "publiskais mobilo bezvadu sakaru tīkls" ir mobilo bezvadu sakaru tīkls, kas ir pieejams sabiedrībai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2002/21/EK ⁽¹⁾ un 2002/22/EK ⁽²⁾;
- 10) "trešās puses pakalpojumu atbalstīts eZvans" jeb "TPP eZvans" ir ārkārtas palīdzības izsaukums no transportlīdzekļa, kas veikts uz trešās puses pakalpojumu sniedzēju; šis izsaukums tiek veikts vai nu automātiski, aktivējoties transportlīdzeklī iebūvētiem sensoriem, vai manuāli, un tas ietver MDK nosūtīšanu un balss savienojuma izveidošanu starp transportlīdzekli un trešās puses pakalpojumu sniedzēju, izmantojot publiskos mobilo bezvadu sakaru tīklus;
- 11) "trešās puses pakalpojumu sniedzējs" ir organizācija, kuru valsts iestādes ir apstiprinājušas kā TPP eZvana saņēmēju un MDK nosūtītāju uz eZvana ĀIC;
- 12) "trešās puses pakalpojumu transportlīdzekļa eZvana sistēma" jeb "TPP transportlīdzekļa eZvana sistēma" ir vai nu automātiski ar transportlīdzeklī iebūvētiem sensoriem vai manuāli iedarbināma sistēma, kura, izmantojot publiskos mobilo bezvadu sakaru tīklus, nosūta MDK un izveido balss savienojumu starp transportlīdzekli un trešās puses pakalpojumu sniedzēju.

4. pants

Ražotāju vispārīgie pienākumi

Ražotāji apliecina, ka visi jaunie transportlīdzekļu tipi, kas minēti 2. pantā, ir aprīkoti ar pastāvīgi uzstādītu "112" izsaukšanai paredzētu transportlīdzekļa eZvana sistēmu saskaņā ar šo regulu un deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo regulu.

5. pants

Ražotāju īpašie pienākumi

1. Ražotāji nodrošina, ka visi to jaunie transportlīdzekļu tipi un "112" izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas, sastāvdaļas un atsevišķas tehniskās vienības, kas konstruētas un izgatavotas šādiem transportlīdzekļiem, tiek ražotas un apstiprinātas saskaņā ar šo regulu un deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo regulu.

2. Ražotāji apliecina, ka visi jaunie transportlīdzekļu tipi ir konstruēti tā, lai nodrošinātu, ka pēc smaga negadījuma, par ko liecina viena vai vairāku transportlīdzeklī iebūvētu sensoru vai procesoru aktivēšanās un kas notiek Savienības teritorijā, automātiski tiek aktivēts eZvans uz vienoto Eiropas neatliekamās palīdzības dienesta numuru 112.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.).

Ražotāji apliecina, ka jauni transportlīdzekļu tipi ir konstruēti tā, lai nodrošinātu, ka eZvanu uz vienoto Eiropas neatliekamās palīdzības dienesta numuru 112 var aktivēt arī manuāli.

Ražotāji nodrošina to, ka "112" izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas manuāla aktivēšana ir konstruēta tā, lai nepieļautu nepareizu izmantošanu.

3. Panta 2. punkts neskar transportlīdzekļa īpašnieka tiesības papildus "112" izsaukšanai paredzētajai transportlīdzekļa eZvana sistēmai izmantot TPP transportlīdzekļa eZvana sistēmu, kas nodrošina līdzīgu pakalpojumu, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) TPP transportlīdzekļa eZvana sistēma atbilst standartam EN 16102:2011 "Intelektiskās transporta sistēmas – eZvans – Funkcionēšanas prasības trešo pušu sniegtajiem pakalpojumiem";
- b) ražotāji nodrošina to, ka vienlaikus darbojas tikai viena sistēma un ka gadījumā, ja nedarbojas TPP transportlīdzekļa eZvana sistēma, automātiski tiek aktivēta "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēma;
- c) transportlīdzekļa īpašniekam jebkurā laikā ir tiesības izvēlēties lietot "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu, nevis TPP transportlīdzekļa eZvana sistēmu;
- d) ražotāji īpašnieka rokasgrāmatā iekļauj informāciju par c) apakšpunktā minētajām tiesībām.

4. Ražotāji nodrošina, lai "112" izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas uztvērēji būtu savietojami ar pozicionēšanas pakalpojumiem, ko sniedz *Galileo* un *EGNOS* sistēmas. Ražotāji var arī papildus izvēlēties nodrošināt savietojamību ar citām satelītu navigācijas sistēmām.

5. EK tipa apstiprinājuma nolūkos atzīst tikai tās "112" izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas, kuras ir pastāvīgi uzstādītas transportlīdzeklī vai kurām ir atsevišķi piešķirts tipa apstiprinājums un kuras ir iespējams testēt.

6. Ražotāji apliecina, ka sistēmas kritiskas kļūmes gadījumā, kā rezultātā nav iespējams veikt tālruņa līnijas "112" eZvana izsaukumu, transportlīdzeklī esošās personas saņems attiecīgu brīdinājumu.

7. "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēma par samērīgu maksu, kas nepārsniedz nominālo summu, un bez diskriminācijas ir pieejama visiem neatkarīgajiem operatoriem nolūkā veikt remontu un tehnisko apkopi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 715/2007.

8. Komisija saskaņā ar 8. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos tiesību aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātas tehniskas prasības un testus EK tipa apstiprinājumam transportlīdzekļiem attiecībā uz to "112" izsaukšanai paredzētajām transportlīdzekļa eZvana sistēmām un EK tipa apstiprinājumam attiecībā uz "112" izsaukšanai paredzētajām transportlīdzekļa eZvana sistēmām, sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām.

Tehniskās prasības un testi, kas minēti pirmajā daļā, pamatojas uz prasībām, kas noteiktas 2. līdz 7. punktā, un attiecīgā gadījumā uz pieejamajiem standartiem, kas attiecas uz eZvanu, tostarp:

- a) EN 16072:2011 "Intelektiskās transporta sistēmas – E-drošība – Funkcionēšanas prasības Eiropas mēroga eZvana izsaukumam";
- b) EN 16062:2011 "Intelektiskās transporta sistēmas – E-drošība – Augsta līmeņa lietojuma prasības (HLAP) eZvana izsaukumam";
- c) CEN/TS EN 16454:2013 "Intelektiskās transporta sistēmas – E-drošība – eZvana pilna cikla atbilstības testēšana", kas attiecas uz izsaukuma "112" transportlīdzekļa eZvana sistēmas atbilstību Eiropas mēroga eZvanam;
- d) EN 15722:2011 "Intelektiskās transporta sistēmas – E-drošība – eZvana minimālo datu kopums (MDK)";
- e) EN 16102:2011 "Intelektiskās transporta sistēmas – E-drošība – eZvana funkcionēšanas prasības trešo pušu sniegtajiem pakalpojumiem";
- f) visi papildu Eiropas standarti, kas attiecas uz eZvana sistēmu un kas pieņemti atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1025/2012 ⁽¹⁾ noteiktajai procedūrai vai tiem Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas noteikumiem (ANO EEK noteikumi) attiecībā uz eZvana sistēmām, kuriem Savienība ir pievienojusies.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

Pirmos šādus deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 9. jūnijam.

9. Ja tiek pieņemta jauna standartu versija, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8. pantu, lai atjauninātu šā panta 8. punktā minēto standartu versijas.

6. pants

Noteikumi par privātumu un datu aizsardzību

1. Šī regula neskar Direktīvu 95/46/EK un Direktīvu 2002/58/EK. Jebkāda personas datu apstrāde, ko veic izmantojot "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu, atbilst personas datu aizsardzības noteikumiem, kas paredzēti minētajās direktīvās.

2. Saskaņā ar šo regulu apstrādātos personas datus izmanto vienīgi nolūkā risināt 5. panta 2. punkta pirmajā daļā minētās ārkārtas situācijas.

3. Saskaņā ar šo regulu apstrādātos personas datus glabā ne ilgāk, kā tas ir vajadzīgs, lai risinātu 5. panta 2. punkta pirmajā daļā minētās ārkārtas situācijas. Šādus datus pilnībā dzēš, tiklīdz tie vairs nav vajadzīgi minētajam mērķim.

4. Ražotāji nodrošina, ka "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēma nav izsekojama un ka tai neveic nekādu pastāvīgu uzraudzību.

5. Ražotāji nodrošina, ka "112" izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas iekšējā atmiņā datus automātiski un pastāvīgi dzēš. Ir atļauts glabāt datus tikai par trim pēdējām transportlīdzekļa atrašanās vietām, ja tas ir absolūti nepieciešams pašreizējās atrašanās vietas un kustības virziena noteikšanai atgadījuma laikā.

6. Pirms nav aktivēts eZvana izsaukums, minētie dati ārpus transportlīdzekļa sistēmas nav pieejami nevienai vienībai.

7. Privātuma aizsardzības tehnoloģijas iestrādā "112" izsaukšanai paredzētajā transportlīdzekļa eZvana sistēmā, lai nodrošinātu eZvana lietotājiem pienācīgu privātuma aizsardzības līmeni, kā arī nepieciešamos aizsardzības pasākumus nolūkā novērst novērošanu un ļaunprātīgu izmantošanu.

8. MDK, ko nosūta "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēma, ietver tikai minimālo informāciju, kā minēts standartā EN 15722:2011 "Intelektiskās transporta sistēmas – E-drošība – eZvana minimālo datu kopums (MDK)". Ar "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu nenosūta nekādus papildu datus. Minimālo datu kopumu glabā tā, lai būtu iespējams to pilnībā un neatgriezeniski izdzēst.

9. Ražotāji nodrošina, ka īpašnieka rokasgrāmatā tiek sniegta skaidra un visaptveroša informācija par datu apstrādi, kuru veic, izmantojot "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu. Minētajā informācijā ietilpst:

- a) atsauce uz juridisko pamatu apstrādei;
- b) fakts, ka "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēma tiek aktivēta pēc noklusējuma;
- c) tādas datu apstrādes mehānismi, ko veic "112" izsaukšanai paredzētā transportlīdzekļa eZvana sistēmā;
- d) eZvana apstrādes konkrētais nolūks, kas var būt tikai 5. panta 2. punkta pirmajā daļā minētās ārkārtas situācijas;
- e) savākto un apstrādāto datu veidi un šo datu saņēmēji;
- f) datu glabāšanas ilgums "112" izsaukšanai paredzētajā transportlīdzekļa eZvana sistēmā;
- g) fakts, ka netiek veikta transportlīdzekļa pastāvīga uzraudzība;
- h) datu subjekta tiesību īstenošanas mehānismi, kā arī kontaktdienests, kas ir atbildīgs par piekļuves pieprasījumu apstrādi;
- i) jebkura nepieciešamā papildu informācija par izsekojamību, uzraudzību, un personas datu apstrādi saistībā ar TPP eZvanu un/vai citu pievienotās vērtības pakalpojumu sniegšanu, par ko jāsaņem skaidri izteikta īpašnieka piekrišana un kas atbilst Direktīvai 95/46/EK. Īpaši jāņem vērā fakts, ka var pastāvēt atšķirības datu apstrādē, to veicot ar "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu un TPP transportlīdzekļa eZvana sistēmu vai citām pievienotās vērtības pakalpojumu sistēmām.

10. Lai novērstu nesekmīgās saistības ar sasniedzamajiem mērķiem un apstrādes pievienoto vērtību, pirms attiecīgās sistēmas izmantošanas 9. punktā minēto informāciju lietotāja rokasgrāmatā sniedz atsevišķi par "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu un par TPP transportlīdzekļa eZvana sistēmām.

11. Ražotāji nodrošina, ka "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu un jebkuru papildu sistēmu, kas nodrošina TPP eZvanu vai pievienotās vērtības pakalpojumu izveido tā, lai personas datu apmaiņa starp tām nebūtu iespējama. Sistēmas, kas nodrošina TPP eZvanu vai pievienotās vērtības pakalpojumu, neizmantošana vai datu subjekta atteikums dot piekrišanu viņa personas datu apstrādei TPP eZvana pakalpojumam vai pievienotās vērtības pakalpojumam nerada nekādu nelabvēlīgu ietekmi uz "112" izsaukšanai paredzētās transportlīdzekļa eZvana sistēmas lietošanu.

12. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8. pantu, lai izstrādātu:

- a) detalizētas tehniskās prasības un testa procedūras 2. un 3. punktā minēto personas datu apstrādes noteikumu piemērošanai;
- b) detalizētas tehniskās prasības un testa procedūras, lai nodrošinātu, ka starp "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu un 11. punktā minētajām trešās puses sistēmām netiek veikta personas datu apmaiņa.

Pirmos šādus deleģētos aktus pieņem līdz 2016. gada 9. jūnijam.

13. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz:

- a) praktiskos aspektus, lai novērtētu 4., 5. un 6. punktā minētās izsekošanas un uzraudzības neesamību;
- b) paraugu šā panta 9. punktā minētajai lietotāja informācijai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pirmos šādus īstenošanas aktus pieņem līdz 2016. gada 9. jūnijam.

7. pants

Dalībvalstu pienākumi

No 2018. gada 31. marta valsts iestādes piešķir EK tipa apstiprinājumu attiecībā uz "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu tikai jauniem transportlīdzekļu tipiem un jauniem "112" izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību tipiem, kuri projektēti un izgatavoti šādiem transportlīdzekļiem, kas atbilst šai regulai un deleģētiem un īstenošanas aktiem, ko pieņem saskaņā ar šo regulu.

8. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 2. panta 2. punktā, 5. panta 8. un 9. punktā un 6. panta 12. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2015. gada 8. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neieilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 2. punktā, 5. panta 8. un 9. punktā un 6. panta 12. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 2. panta 2. punktā, 5. panta 8. un 9. punktā un 6. panta 12. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

9. pants

Īstenošanas akti

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka administratīvos noteikumus transportlīdzekļu EK tipa apstiprināšanai attiecībā uz 112 izsaukšanai paredzētajām eZvana sistēmām un 112 izsaukšanai paredzētajām eZvana sistēmām, sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, kas projektētas un konstruētas šādiem transportlīdzekļiem, kā noteikts 5. panta 1. punktā, attiecībā uz:

- a) informatīvo dokumentu paraugiem, ko nodrošina ražotāji tipa apstiprināšanas vajadzībām;
- b) EK tipa apstiprinājuma sertifikātu paraugiem;
- c) EK tipa apstiprinājuma zīmes paraugu(-iem).

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pirmos šādus īstenošanas aktus pieņem līdz 2016. gada 9. jūnijam.

10. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Tehniskā komiteja mehānisko transportlīdzekļu jautājumos (TCMV), kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2007/46/EK 40. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

11. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro ražotājiem šīs regulas noteikumu un deleģēto un īstenošanas aktu, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, neievērošanas gadījumā. Tās veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sankciju īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un preventīvas. Dalībvalstis par šiem noteikumiem un pasākumiem paziņo Komisijai un tūlīt ziņo par jebkuriem vēlākiem to grozījumiem.

2. Neievērošanas gadījumi, kam jāpiemēro sankcijas, ir vismaz šādi gadījumi:

- a) nepatiesu ziņu sniegšana tipa apstiprināšanas procedūras laikā vai tādas procedūras laikā, kuras rezultātā notiek atsaukums;
- b) tipa apstiprināšanas testu rezultātu viltošana;
- c) tādu datu vai tehnisko specifikāciju neizpaušana, kas var būt iemesls tipa apstiprinājuma atsaukšanai, atteikšanai vai anulēšanai;
- d) 6. pantā izklāstīto noteikumu pārkāpumi;
- e) rīcība, ar kuru tiek pārkāpti 5. panta 7. punkta noteikumi.

12. pants

Ziņošana un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2021. gada 31. martam sagatavo novērtējuma ziņojumu par paveikto attiecībā uz 112 izsaukšanai paredzēto transportlīdzekļa eZvana sistēmu un šīs sistēmas izplatības rādītājiem, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Komisija izvērtē, vai šīs regulas darbības joma būtu jāpaplašina, attiecinot to arī uz citu kategoriju transportlīdzekļiem, piemēram, smagkravas transportlīdzekļiem, autobusiem un tālsatiksmes autobusiem, divriteņu mehāniskajiem transportlīdzekļiem un lauksaimniecībā izmantojamajiem traktoriem. Šim nolūkam Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

2. Pēc plašām apspriedēm ar visām ieinteresētajām personām un pētījuma, kurā izvērtē izmaksas un ieguvumus, Komisija izvērtē, vai ir vajadzīgas prasības par savietojamu, standartizētu, drošu un publiski pieejamu platformu. Vajadzības gadījumā un ne vēlāk kā 2017. gada 9. jūnijā Komisija iesniedz likumdošanas iniciatīvu, balstoties uz šīm prasībām.

13. pants

Grozījumi Direktīvā 2007/46/EK

Direktīvas 2007/46/EK I, III, IV un XI pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 2. panta 2. punktu, 5. panta 8. un 9. punktu, 6. panta 12. un 13. punktu, 8., 9., 10. un 12. pantu piemēro no 2015. gada 8. jūnija.

Tos pantus, kuri nav minēti šā panta otrajā daļā, piemēro no 2018. gada 31. marta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PIELIKUMS

Grozījumi Direktīvā 2007/46/EK

Direktīvu 2007/46/EK groza šādi:

1) I pielikumā pievieno šādus punktus:

“12.8. eZvana sistēma

12.8.1. uzstādīta: jā/nē ⁽¹⁾

12.8. 2. ierīces tehniskais apraksts vai rasējumi: ...”;

2) direktīvas III pielikuma I daļas A iedaļai pievieno šādus punktus:

“12.8. eZvana sistēma

12.8.1. uzstādīta: jā/nē ⁽¹⁾”;

3) direktīvas IV pielikuma I daļu groza šādi:

a) tabulai pievieno šādu punktu:

Postenis	Priekšmets	Normatīvais akts	Piemērojamība									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
“72.	eZvanasistēma	Regula (ES) 2015/758	X			X						

b) 1. papildinājumu groza šādi:

i) 1. tabulai pievieno šādu punktu:

Postenis	Priekšmets	Normatīvais akts	Konkrēti jautājumi	Piemērojamība un konkrētas prasības
“72.	eZvana sistēma	Regula (ES) 2015/758		N/A”;

ii) 2. tabulai pievieno šādu punktu:

Postenis	Priekšmets	Normatīvais akts	Konkrēti jautājumi	Piemērojamība un konkrētas prasības
“72.	eZvana sistēma	Regula (ES) 2015/758		N/A”;

c) 2. papildinājuma 4. iedaļu “Tehniskās prasības” groza šādi:

i) I daļai “M1 kategorijas transportlīdzekļi” pievieno šādu punktu:

Punkts	Atsauce uz normatīvo aktu	Alternatīvas prasības
“72.	Regula (ES) 2015/758 (eZvana sistēmas)	Minētās regulas noteikumus nepiemēro.”;

ii) II daļai "N1 kategorijas transportlīdzekļi" pievieno šādu punktu:

Punkts	Atsauce uz normatīvo aktu	Alternatīvas prasības
"72.	Regula (ES) 2015/758 (eZvana sistēmas)	Minētās regulas noteikumus nepiemēro.”;

4) direktīvas XI pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. papildinājuma tabulai pievieno šādu punktu:

Punkts	Priekšmets	Atsauce uz norma- tīvo aktu	$M_1 \leq 2\,500$ (*) kg	$M_1 > 2\,500$ (*) kg	M_2	M_3
"72.	eZvana sistēma	Regula (ES) 2015/758	G	G	N/A	N/A”;

b) pielikuma 2. papildinājuma tabulai pievieno šādu punktu:

Punkts	Priekšmets	Atsauce uz norma- tīvo aktu	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
"72.	eZvana sistēma	Regula (ES) 2015/758	G	N/A	N/A	G	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A”;

c) pielikuma 3. papildinājuma tabulai pievieno šādu punktu:

Punkts	Priekšmets	Atsauce uz normatīvo aktu	M_1
"72.	eZvana sistēma	Regula (ES) 2015/758	G”;

d) pielikuma 4. papildinājuma tabulai pievieno šādu punktu:

Punkts	Priekšmets	Atsauce uz norma- tīvo aktu	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
"72.	eZvana sistēma	Regula (ES) 2015/758	N/A	N/A	G	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A”.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/759**(2015. gada 29. aprīlis),****ar ko groza Regulu (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku****(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 338. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Statistikas sistēma ("ESS") kā partnerība kopumā ir veiksmīgi konsolidējusi savas darbības, tostarp uzlabojot ESS pārvaldību, lai nodrošinātu augstvērtīgas Eiropas statistikas izstrādi, sagatavošanu un izplatīšanu.
- (2) Tomēr pēdējā laikā ir konstatēti daži trūkumi, jo īpaši statistikas kvalitātes pārvaldības sistēmā.
- (3) Komisija savā 2011. gada 15. aprīļa paziņojumā "Uzticama kvalitātes pārvaldība Eiropas statistikā" ierosināja rīcību minēto trūkumu novēršanai un ESS pārvaldības stiprināšanai. Jo īpaši tā ierosināja mērķtiecīgus grozījumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 223/2009 ⁽³⁾.
- (4) Padome savos 2011. gada 20. jūnija secinājumos atzinīgi novērtēja Komisijas iniciatīvu un uzsvēra, ka ir būtiski nepārtraukti uzlabot ESS pārvaldību un efektivitāti.
- (5) Būtu jāņem vērā jaunāko notikumu Savienības ekonomikas pārvaldības sistēmā ietekme uz statistikas jomu, jo īpaši tie aspekti, kas saistīti ar profesionālo neatkarību, piemēram, pārredzamas darbā pieņemšanas un atlaišanas procedūras, budžeta piešķirumi un publicēšanas grafiki, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1175/2011 ⁽⁴⁾, kā arī tie aspekti, kas saistīti ar prasību par darbības autonomiju struktūrām, kuras atbildīgas par valsts fiskālo noteikumu īstenošanas uzraudzību, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 473/2013 ⁽⁵⁾.
- (6) Minētie aspekti, kas saistīti ar profesionālo neatkarību, piemēram, pārredzamām darbā pieņemšanas un atlaišanas procedūrām, budžeta piešķirumiem un publicēšanas grafikiem, būtu jāattiecinā ne tikai uz statistiku, kuru sagatavo fiskālās uzraudzības sistēmas un pārmērīga budžeta deficīta procedūras vajadzībām, bet uz visu Eiropas statistiku, ko izstrādā, sagatavo un izplata ESS.

⁽¹⁾ OVC 374, 4.12.2012., 2. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 21. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 5. marta nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2015. gada 28. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts), par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1175/2011 (2011. gada 16. novembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 473/2013 (2013. gada 21. maijs) par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs (OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.).

- (7) Turklāt kārtējam gadam vai vairākiem gadiem piešķirto un statistikas vajadzību nodrošināšanai pieejamo līdzekļu pietiekamība ir viens no nosacījumiem, lai nodrošinātu statistikas iestāžu profesionālo neatkarību un augstu statistikas kvalitāti.
- (8) Šajā nolūkā būtu jāstiprina statistikas iestāžu profesionālā neatkarība un būtu jānodrošina minimālie standarti, kas ir piemērojami visā Savienībā. Valsts statistikas iestāžu (VSI) vadītājiem būtu jāpiešķir īpašas garantijas statistikas uzdevumu izpildes, organizatoriskās vadības un resursu piešķiršanas ziņā. VSI vadītāju darbā pieņemšanas procedūrām vajadzētu būt pārredzamām un balstītām tikai uz profesionāliem kritērijiem. Tām būtu jānodrošina, ka tiek ievērots princips, kas paredz vienlīdzīgas iespējas, jo īpaši attiecībā uz dzimumu.
- (9) Ticamas Eiropas statistikas iegūšanai nepieciešama stingra statistiķu profesionālā neatkarība, un vienlaikus, sagatavojot Eiropas statistiku, būtu jāņem vērā arī politikas vajadzības un būtu jāsniedz atbalsts statistikas veidā jaunām politikas iniciatīvām valsts un Savienības līmenī.
- (10) Savienības statistikas iestādes (*Eurostat*) neatkarība ir jānostiprina un jāgarantē, izmantojot efektīvu parlamentāro pārbaudi un kontroli, un VSI neatkarība ir jānostiprina un jāgarantē, izmantojot demokrātisko pārskatatbildību.
- (11) Turklāt, lai nodrošinātu statistikas pasākumu efektīvāku koordināciju valsts līmenī, tostarp kvalitātes vadību, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) veiktos uzdevumus statistikas jomā, būtu jāprecizē VSI jau piešķirtās koordinatora funkcijas tvērums. Ciktāl Eiropas statistiku var apkopot valstu centrālās bankas (VCB) kā ECBS locekles, VSI un VCB būtu cieši jāsadarbojas saskaņā ar to savstarpējām attiecībām attiecīgajā valstī, lai nodrošinātu pilnīgas un saskanīgas Eiropas statistikas sagatavošanu, vienlaikus nodrošinot nepieciešamo sadarbību starp ESS un ECBS.
- (12) Lai samazinātu slogu statistikas iestādēm un respondentiem, VSI un citām valsts iestādēm būtu jāspēj ātri un bez maksas piekļūt administratīvajiem ierakstiem, tostarp elektroniski veiktajiem ierakstiem, un izmantot tos, kā arī integrēt minētos ierakstus statistikā.
- (13) Eiropas statistikai vajadzētu būt viegli salīdzināmai un pieejamai, un tā būtu nekavējoties un regulāri jāatjaunina, lai nodrošinātu to, ka Savienības politikas jomās un finansēšanas iniciatīvās tiek pilnībā ņemta vērā notikumu attīstība Savienībā.
- (14) Turklāt ar VSI laikus būtu jāapspriežas par tādu jaunu administratīvo ierakstu noformējumu, kuri varētu nodrošināt datus statistikas vajadzībām, un par plānotajām pārmaiņām pastāvošajos administratīvajos avotos vai par šādu avotu likvidēšanu. Tām arī būtu jāsaņem attiecīgi metadati no administratīvo datu īpašniekiem un būtu jākoordinē tādu administratīvo ierakstu standartizācija, kuri ir vajadzīgi statistikas datu sagatavošanai.
- (15) No administratīvajiem ierakstiem iegūto datu konfidencialitāte būtu jāaizsargā saskaņā ar vienotiem principiem un pamatnostādņēm, ko piemēro attiecībā uz visiem Eiropas statistikas sagatavošanā izmantotajiem konfidencialajiem datiem. Būtu arī jāizstrādā un jāpublicē minētajiem datiem piemērojamas kvalitātes novērtēšanas sistēmas, kā arī pārredzamības principi.
- (16) Tiem pašiem datiem vajadzētu būt vienlaikus pieejamiem visiem lietotājiem. VSI būtu jāizstrādā periodisko datu publicēšanas grafiki.
- (17) Eiropas statistikas kvalitāti var stiprināt un lietotāju uzticību paaugstināt, liekot arī valstu valdībām uzņemties atbildību par Eiropas Statistikas prakses kodeksa (Prakses kodekss) piemērošanu. Šajā nolūkā dalībvalsts saistībās par uzticamu statistiku ("saistības"), ņemot vērā valsts īpašās iezīmes, būtu jāiekļauj konkrēti pasākumi, ko minētās dalībvalsts valdība veiks, lai uzlabotu vai ievērotu Prakses kodeksa īstenošanas nosacījumus. Saistības, kuras vajadzības gadījumā būtu jāatjaunina, varētu ietvert valsts augstas kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, tostarp pašnovērtēšanu, uzlabošanas pasākumus un uzraudzības mehānismus.
- (18) Komisijai (*Eurostat*) būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai tīmekļa vietnē būtu viegli pieejamas pilnīgas un lietošanā vienkāršas datu rindas. Ja iespējams, veicot periodisku atjaunināšanu, būtu jānodrošina tāda informācija par katru dalībvalsti, kura atspoguļo gada vai mēneša laikā notikušās izmaiņas.

- (19) Tā kā Eiropas statistika jāsagatavo, pamatojoties uz ilgtermiņa darbības un finanšu plānošanu, lai nodrošinātu augstu neatkarības pakāpi, Eiropas statistikas programmai būtu jāattiecas uz to pašu laikposmu, uz kuru attiecas daudzgadu finanšu shēma.
- (20) Ar Regulu (EK) Nr. 223/2009 Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras īstenot dažus minētās regulas noteikumus saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK⁽¹⁾. Stājoties spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾, ar ko atceļ Lēmumu 1999/468/EK, Komisijai piešķirtās pilnvaras būtu jāsaskaņo ar minēto jauno tiesisko regulējumu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011. Komisijai būtu jānodrošina, lai ar minētajiem īstenošanas aktiem netiktu radīts ievērojams papildu administratīvais slogs dalībvalstīm vai respondentiem.
- (21) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt īstenošanas aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 291. panta 2. punktu, lai nodrošinātu kvalitātes prasību vienādu piemērošanu, nosakot nozaru tiesību aktos paredzēto kvalitātes ziņojumu kārtību, struktūru un periodiskumu, ja tas nav paredzēts nozaru statistiku reglamentējošos tiesību aktos. Komisijai būtu jānodrošina, lai ar minētajiem īstenošanas aktiem netiktu radīts ievērojams papildu administratīvais slogs dalībvalstīm vai respondentiem.
- (22) Nepieciešami vienādi nosacījumi, saskaņā ar kuriem piekļuvi konfidencialiem datiem īsteno zinātnes vajadzībām. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai izstrādātu šādu piekļuvi reglamentējošus pasākumus, noteikumus un nosacījumus Savienības līmenī. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (23) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, stiprināt ESS pārvaldību – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet uzticamu Savienības līmeņa datu prasības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (24) Saskaņā ar LESD 130. un 338. pantu šīs regulas īstenošanā būtu pilnībā jāievēro Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) neatkarība, kad tā veic tai uzticētos uzdevumus, kā aprakstīts Protokolā (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem.
- (25) Ir notikusi apspriešanās ar ESS komiteju.
- (26) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 223/2009,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 223/2009

Regulu (EK) Nr. 223/2009 groza šādi:

1) regulas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) “profesionālā neatkarība” nozīmē, ka statistika ir jāizstrādā, jāsagatavo un jāizplata neatkarīgā veidā, jo īpaši attiecībā uz izmantojamajiem paņēmieniem, definīcijām, metodoloģiju un avotiem, kā arī visu izplatīšanas veidu laiku un saturu, un ka uz minēto uzdevumu veikšanu netiek izdarīts nekāds politisko vai interešu grupu vai Savienības vai valstu iestāžu spiediens;”;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2) regulas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Katra dalībvalsts ieceļ valsts statistikas iestādi (VSI), kura ir atbildīga par visu saskaņā ar 1. pantu Eiropas statistikas programmā noteiktās Eiropas statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas darbību koordinēšanu valsts līmenī un šajā saistībā darbojas kā vienīgais Komisijas (*Eurostat*) kontaktpunkts statistikas jautājumos.

VSI ir atbildīga par visu citu valsts iestāžu koordināciju, kuras veic saskaņā ar 1. pantu Eiropas statistikas programmā noteiktās Eiropas statistikas izstrādi, sagatavošanu un izplatīšanu. Jo īpaši, VSI ir atbildīga par tādu jautājumu koordinēšanu valsts līmenī kā statistikas programmu izstrāde un paziņošana, kvalitātes uzraudzība, metodoloģija, datu nosūtīšana un saziņa par ESS statistikas darbībām. Ciktāl konkrētu minēto Eiropas statistiku var apkopot valstu centrālās bankas (VCB) kā Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) locekles, VSI un VCB cieši sadarbojas saskaņā ar to savstarpējām attiecībām attiecīgajā valstī, lai nodrošinātu pilnīgas un saskanīgas Eiropas statistikas sagatavošanu, vienlaikus nodrošinot nepieciešamo sadarbību starp ESS un ECBS, kā noteikts 9. pantā.”;

3) regulā iekļauj šādu pantu:

“5.a pants

VSI vadītāji un citu valsts iestāžu statistikas pārziņi

1. Dalībvalstis savā valsts statistikas sistēmā nodrošina par šajā regulā izklāstītajiem uzdevumiem atbildīgo ierēdņu profesionālo neatkarību.

2. Šajā nolūkā VSI vadītāji:

- a) ir pilnībā atbildīgi par procesu, statistikas metožu, standartu un procedūru, kā arī statistikas pārskatu satura un termiņu noteikšanu attiecībā uz VSI izstrādāto, sagatavoto un izplatīto Eiropas statistiku;
- b) ir pilnvaroti pieņemt lēmumus attiecībā uz visiem jautājumiem, kas saistīti ar VSI iekšējo pārvaldību;
- c) pildot uzdevumus statistikas jomā, rīkojas neatkarīgi un nelūdz un nepieņem nekādus norādījumus no valstu valdībām vai citām iestādēm, struktūrām, birojiem vai vienībām;
- d) atbild par darbībām statistikas jomā un attiecīgās VSI budžeta izpildi;
- e) publicē gada pārskatu un var sniegt komentārus par budžeta piešķiruma jautājumiem, kas saistīti ar VSI darbībām statistikas jomā;
- f) koordinē visu to valsts iestāžu darbības statistikas jomā, kuras ir atbildīgas par Eiropas statistikas datu izstrādi, sagatavošanu un izplatīšanu, kā noteikts 5. panta 1. punktā;
- g) ja nepieciešams, sagatavo valsts pamatnostādnes, lai savā valsts statistikas sistēmā nodrošinātu kvalitāti Eiropas statistikas izstrādē, sagatavošanā un izplatīšanā, un uzrauga (un pārskata) to īstenošanu, vienlaikus atbildot vienīgi par minēto pamatnostādņu ievērošanu VSI; un
- h) pārstāv savas valsts statistikas sistēmu ESS.

3. Katra dalībvalsts nodrošina, lai citas valsts iestādes, kas ir atbildīgas par Eiropas statistikas izstrādi, sagatavošanu un izplatīšanu, šādus uzdevumus veiktu saskaņā ar VSI vadītāja apstiprinātajām valsts pamatnostādnēm.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai VSI vadītāju un attiecīgā gadījumā citu Eiropas statistiku sagatavojošo valsts iestāžu statistikas pārziņu darbā pieņemšanas un iecelšanas procedūras būtu pārredzamas un pamatotos vienīgi uz profesionāliem kritērijiem. Minētās procedūras nodrošina, ka tiek ievērots princips, kas paredz vienlīdzīgas iespējas, jo īpaši attiecībā uz dzimumu. VSI vadītāju atļaušanas vai pārcelšanas citā amatā iemesli neapdraud profesionālo neatkarību.

5. Katra dalībvalsts var izveidot valsts struktūru Eiropas statistikas sagatavotāju profesionālās neatkarības nodrošināšanai. VSI vadītāji un attiecīgā gadījumā citu Eiropas statistiku sagatavojošo valsts iestāžu statistikas pārziņi var pieņemt šādu struktūru sniegtos padomus. Šādu struktūru locekļu darbā pieņemšanas, pārcelšanas un atlaišanas procedūras ir paredzamas un pamatojas vienīgi uz profesionāliem kritērijiem. Minētās procedūras nodrošina, ka tiek ievērots princips, kas paredz vienlīdzīgas iespējas, jo īpaši attiecībā uz dzimumu.”;

4) regulas 6. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Komisija (*Eurostat*) nodrošina Eiropas statistikas sagatavošanu Savienības līmenī, darbojoties neatkarīgi un saskaņā ar pieņemtajiem noteikumiem un statistikas principiem.

3. Neskarot Protokola (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem 5. pantu, Komisija (*Eurostat*) koordinē Savienības iestāžu un struktūru statistikas darbības, jo īpaši nodrošinot datu konsekveni un kvalitāti un līdz minimumam samazinot slogu saistībā ar datu sniegšanu. Šajā nolūkā Komisija (*Eurostat*) var aicināt jebkuru Savienības iestādi vai struktūru apspriesties ar to vai sadarboties ar to, lai izstrādātu metodes un sistēmas statistikas mērķiem atbilstīgi to kompetencei. Visas minētās iestādes vai struktūras, kas ierosina sagatavot noteiktu statistiku, apspriežas ar Komisiju (*Eurostat*) un ņem vērā visus tās ieteikumus.”;

5) iekļauj šādu pantu:

“6.a pants

Komisijas (*Eurostat*) ģenerāldirektors

1. *Eurostat* ir Savienības statistikas iestāde un Komisijas ģenerāldirektorāts. To vada ģenerāldirektors.

2. Komisija nodrošina, lai *Eurostat* ģenerāldirektora darbā pieņemšanas procedūra būtu pārredzama un pamatots uz profesionāliem kritērijiem. Ar procedūru nodrošina, ka tiek ievērots princips, kas paredz vienlīdzīgas iespējas, jo īpaši attiecībā uz dzimumu.

3. Ģenerāldirektors ir pilnībā atbildīgs par procesu, statistikas metožu, standartu un procedūru, kā arī statistikas pārskatu satura un termiņu noteikšanu attiecībā uz visu *Eurostat* sagatavoto statistiku. Minēto uzdevumu izpildē ģenerāldirektors rīkojas neatkarīgi un nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu vai struktūru, valdību vai citu iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru norādījumus.

4. *Eurostat* ģenerāldirektors ir atbildīgs par *Eurostat* darbībām statistikas jomā. *Eurostat* ģenerāldirektors tūlīt pēc tam, kad Komisija viņu iecēlusi amatā, un vēlāk katru gadu saistībā ar dialogu par statistikas jautājumiem piedalās Eiropas Parlamenta attiecīgās komitejas sanāksmē, lai apspriestu jautājumus, kas attiecas uz statistikas pārvaldību, metodoloģiju un inovācijām statistikas jomā. *Eurostat* ģenerāldirektors publicē gada pārskatu.”;

6) regulas 11. pantam pievieno šādus punktus:

“3. Dalībvalstis un Komisija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai saglabātu uzticību Eiropas statistikai. Šajā nolūkā ar dalībvalstu un Komisijas saistībām par uzticamu statistiku (“saistības”) cenšas sasniegt mērķi nodrošināt sabiedrības uzticēšanos Eiropas statistikai un panākt progresu Prakses kodeksā ietvertu statistikas jomā piemērojamo principu īstenošanā. Saistībās iekļauj īpašas politiskās saistības, lai vajadzības gadījumā uzlabotu vai ievērotu Prakses kodeksa īstenošanas nosacījumus, un šīs saistības tiek publicētas ar sabiedrībai paredzētu kopsavilkumu.

4. Komisija veic dalībvalstu saistību regulāru uzraudzību, pamatojoties uz dalībvalstu iesūtītajiem gada pārskatiem, un šīs saistības tiek vajadzības gadījumā atjauninātas.

Ja līdz 2017. gada 9. jūnijam saistības nav publicētas, dalībvalsts iesniedz Komisijai progresa ziņojumu par Prakses kodeksa īstenošanu un dara to publiski pieejamu, kā arī attiecīgā gadījumā ziņo par to, kas paveikts saistību izveidē. Minētos progresa ziņojumus regulāri atjaunina vismaz reizi divos gados pēc to sākotnējās publicēšanas.

Komisija par publicētajām saistībām un attiecīgā gadījumā par progressa ziņojumiem informē Eiropas Parlamentu un Padomi līdz 2018. gada 9. jūnijam un pēc tam reizi divos gados.

5. Eiropas Statistikas pārvaldības konsultatīvā padome (ESPKP) regulāri uzrauga Komisijas noteiktās saistības. ESPKP novērtējumu par saistību izpildi iekļauj gada ziņojumā, kuru tā sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 235/2008/EK (*). ESPKP informē Eiropas Parlamentu un Padomi par saistību īstenošanu līdz 2018. gada 9. jūnijam.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 235/2008/EK (2008. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas Statistikas pārvaldības konsultatīvo padomi (OV L 73, 15.3.2008., 17. lpp.).”;

7) regulas 12. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Konkrētas kvalitātes prasības, piemēram, mērķa vērtības un minimālos standartus attiecībā uz statistikas sagatavošanu, var noteikt arī nozares tiesību aktos.

Lai nodrošinātu 1. punktā noteikto kvalitātes kritēriju vienādu piemērošanu datiem, uz kuriem attiecas nozares tiesību akti, īpašās statistikas jomās, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka nozares tiesību aktos aptverto kvalitātes ziņojumu sagatavošanas un iesniegšanas kārtību, struktūru un periodiskumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 27. panta 2. punktā.

3. Dalībvalstis Komisijai (*Eurostat*) sniedz ziņojumus par nosūtīto datu kvalitāti, tajos aprakstot arī jebkādas bažas par datu precizitāti. Komisija (*Eurostat*), pamatojoties uz atbilstošu analīzi, novērtē nosūtīto datu kvalitāti un sagatavo un publicē ziņojumus par Eiropas statistikas kvalitāti.”;

b) pievieno šādus punktus:

“4. Pārredzamības labad Komisija (*Eurostat*) attiecīgā gadījumā publisko savu kvalitātes novērtējumu attiecībā uz valstu sniegto ieguldījumu Eiropas statistikas sagatavošanā.

5. Ja nozares tiesību aktos paredzēti naudas sodi gadījumos, kad dalībvalstis iesniedz sagrozītus statistikas datus, Komisija var saskaņā ar Līgumiem un attiecīgajiem nozares tiesību aktiem ierosināt un veikt nepieciešamo izmeklēšanu, tostarp attiecīgā gadījumā pārbaudes uz vietas, lai noteiktu, vai šāda datu sagrozīšana ir bijusi būtiska un vai tā ir veikta apzināti vai rupjas nolaidības dēļ.”;

8) regulas 13. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Eiropas Statistikas programma ir pamats Eiropas statistikas izstrādei, sagatavošanai un izplatīšanai, un tā nosaka galvenās paredzēto darbību jomas un mērķus uz laiku, kas atbilst daudzgadu finanšu shēmas laikposmam. To pieņem Eiropas Parlaments un Padome. Tās ietekmi un izmaksu lietderību novērtē, iesaistot neatkarīgus ekspertus.”;

9) regulas 14. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija ar īstenošanas aktu palīdzību var pieņemt lēmumu par pagaidu tiešu darbību statistikas jomā ar noteikumu, ka:

a) darbība neparedz datu vākšanu, kas ilgst vairāk par trijiem pārskata gadiem;

b) dati jau ir pieejami vai tos var iegūt no atbildīgajām VSI un citām valsts iestādēm vai ievākt tiešā veidā, izmantojot attiecīgas izlases statistikas kopas novērošanai Savienības līmenī, atbilstīgi koordinējot to ar VSI un citām valsts iestādēm; un

- c) Savienība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (*) piešķir finansējumu VSI un citām valsts iestādēm, lai segtu tām radušās papildu izmaksas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 27. panta 2. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).”;

- 10) regulas 17. pantu aizstāj ar šādu:

“17. pants

Gada darba programma

Līdz 30. aprīlim Komisija iesniedz izskatīšanai ESS komitejā savu gada darba programmu nākamajam gadam.

Sagatavojot katru gada darba programmu, Komisija nodrošina efektīvu prioritāšu noteikšanu, tostarp pārskatīšanu, ziņošanu par statistikas prioritātēm un finanšu līdzekļu piešķiršanu. Komisija vislielākajā mērā ievēro ESS komitejas sniegtos komentārus. Katras gada darba programmas pamatā ir Eiropas Statistikas programma, un tajā jo īpaši norāda:

- a) darbības, ko Komisija uzskata par prioritārām, ievērojot Savienības politikas vajadzības, valstu un Savienības finanšu ierobežojumus un slogu saistībā ar datu sniegšanu;
- b) iniciatīvas attiecībā uz prioritāšu, tostarp negatīvo prioritāšu, pārskatīšanu un sloga samazināšanu gan datu sniedzējiem, gan statistikas sagatavotājiem; un
- c) procedūras un visus juridiskos instrumentus, kurus Komisija paredzējusi gada darba programmas īstenošanai.”;

- 11) iekļauj šādu pantu:

“17.a pants

Pieklūve administratīvajiem ierakstiem, to izmantošana un integrēšana

1. Lai samazinātu slogu respondentiem, VSI, citām valsts iestādēm, kas minētas 4. pantā, un Komisijai (*Eurostat*) ir tiesības ātri un bez maksas piekļūt visiem administratīvajiem ierakstiem, izmantot tos un integrēt statistikā, ciktāl tas nepieciešams, lai izstrādātu, sagatavotu un izplatītu Eiropas statistiku, kas saskaņā ar 1. pantu noteikta Eiropas Statistikas programmā.

2. Par citu institūciju izveidotu un uzturētu administratīvo ierakstu sākotnējo izstrādi, turpmāko pilnveidošanu un pārtraukšanu notiek apspriešanās ar VSI un Komisiju (*Eurostat*), un šīs iestādes piedalās minētajās darbībās, tādējādi atvieglojot minēto ierakstu turpmāku izmantošanu Eiropas statistikas sagatavošanas vajadzībām. Minētās iestādes iesaistās tādu administratīvo ierakstu standartizācijā, kuri vajadzīgi Eiropas statistikas sagatavošanai.

3. VSI, citu valsts iestāžu un Komisijas (*Eurostat*) pieklūve un iesaistīšanās, ievērojot 1. un 2. punktu, attiecas tikai uz administratīvajiem ierakstiem attiecīgajā publiskās pārvaldes sistēmā, kurā iestāde ietilpst.

4. Administratīvajiem ierakstiem, kurus to īpašnieki dara pieejamus VSI, citām valsts iestādēm un Komisijai (*Eurostat*), lai tos izmantotu Eiropas statistikas sagatavošanai, pievieno attiecīgus metadatus.

5. VSI un administratīvo ierakstu īpašnieki izveido nepieciešamos sadarbības mehānismus.”;

- 12) regulas 20. panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“VSI, citas valsts iestādes un Komisija (*Eurostat*) veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu principu un pamatnostādņu pielāgošanu attiecībā uz konfidencialu datu fizisku un loģisku aizsardzību. Komisija šādu pielāgošanu nodrošina ar īstenošanas aktu palīdzību, nepapildinot šo regulu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 27. panta 2. punktā.”;

- 13) regulas 23. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka piekļuves kārtību, noteikumus un nosacījumus Savienības līmenī. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 27. panta 2. punktā.”;

- 14) regulas 24. pantu svīturo;

- 15) regulas 26. pantu aizstāj ar šādu:

“26. pants

Statistikas konfidencialitātes pārkāpums

Dalībvalstis un Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai novērstu statistikas konfidencialitātes pārkāpumus un sodītu par tiem. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.”;

- 16) regulas 27. pantu aizstāj ar šādu:

“27. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz ESS komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/760**(2015. gada 29. aprīlis)****par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ilgtermiņa finansējums ir izšķiroši svarīgs instruments, kas ļauj nodrošināt Eiropas ekonomikas gudru, ilgtspējīgu, un integrējošu izaugsmi saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", kā arī augstu nodarbinātības līmeni un konkurētspēju, lai nākotnes ekonomiku veidotu tā, ka tai ir mazāka nosliece uz sistēmiskiem riskiem un ka tā ir noturīgāka. Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondi (*ELTIF*) nodrošina ilgstošu finansējumu dažādiem infrastruktūras projektiem, biržas sarakstā neiekļautām sabiedrībām vai biržas sarakstā iekļautiem maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kas emitē kapitāla vērtspapīrus vai parāda instrumentus, kuriem nav viegli identificējama pircēja. Nodrošinot finansējumu šādiem projektiem, *ELTIF* sniedz ieguldījumu Savienības reālās ekonomikas un tās politikas nostādņu īstenošanas finansēšanā.
- (2) No pieprasījuma viedokļa, *ELTIF* var radīt pastāvīgu ienākumu plūsmu pensiju administratoriem, apdrošināšanas sabiedrībām, nodibinājumiem, pašvaldībām un citiem subjektiem, kuriem ir regulāras un periodiskas saistības un kuri vēlas gūt ilgtermiņa ienesīgumu no ieguldījumiem labi regulētās struktūrās. Lai gan *ELTIF* nodrošina mazāku likviditāti nekā ieguldījumi pārvedamos vērtspapīros, tie var radīt pastāvīgu naudas plūsmu individuāliem ieguldītājiem, kas paļaujas uz *ELTIF* radītu regulāru naudas plūsmu. Turklāt tiem ieguldītājiem, kas nesaņem stabilu ienākumu plūsmu, *ELTIF* var piedāvāt labas kapitāla vērtības pieauguma iespējas laika gaitā.
- (3) Projektiem, kas saistīti, piemēram, ar transporta infrastruktūru, ilgtspējīgas enerģijas ražošanu vai sadali, sociālo infrastruktūru (mājokļiem vai slimnīcām), jaunu tehnoloģiju ieviešanu, resursu un enerģijas izmantojuma samazināšanas sistēmu ieviešanu vai turpmāku MVU izaugsmi, var trūkt finansējuma. Kā novērots finanšu krīzes laikā, bankas finansējuma papildināšana ar plašāka klāsta finansējuma avotiem, kas labāk mobilizē kapitāla tirgus, var palīdzēt novērst finansējuma nepilnības. *ELTIF* var būt izšķiroša nozīme šajā sakarā, un tie var arī mobilizēt kapitālu, piesaistot investorus no trešām valstīm.
- (4) Šīs regulas mērķis ir palielināt Eiropas ilgtermiņa ieguldījumus reālajā ekonomikā. Ilgtermiņa ieguldījumi trešās valstīs īstenotos projektos, šo valstu uzņēmumos un infrastruktūrā arī var piesaistīt kapitālu *ELTIF* un tādējādi stimulēt ES ekonomiku. Tādēļ nevajadzētu liegt šādu ieguldījumu veikšanu.
- (5) Ja nebūtu regulas, kurā izklāstīti noteikumi par *ELTIF*, valstu līmenī varētu tikt pieņemti atšķirīgi pasākumi, kas atšķirīgu ieguldījumu aizsardzības pasākumu rezultātā var radīt konkurences izkropļojumus. Atšķirīgas valstu prasības attiecībā uz portfeļa sastāvu, diversifikāciju un atbilstīgajiem aktīviem, jo īpaši ieguldījumi precēs, rada

⁽¹⁾ OV C 67, 6.3.2014., 71. lpp.

⁽²⁾ OV C 126, 26.4.2014., 8. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa lēmums.

šķēršļus tādu ieguldījumu fondu pārrobežu tirdzniecībai, kas orientējas galvenokārt uz biržas sarakstā neiekļautiem uzņēmumiem un reālajiem aktīviem, tāpēc ka ieguldītāji nevar viegli salīdzināt dažādos ieguldījumu piedāvājumus. Atšķirīgas valstu prasības noved arī pie atšķirīgiem ieguldītāju aizsardzības līmeņiem. Turklāt atšķirīgas valstu prasības attiecībā uz ieguldījumu metodēm, piemēram, pieļaujamais aizņemšanās līmenis, atvasināto finanšu instrumentu izmantošana, noteikumi, ko piemēro šajai pārdošanai vai vērtspapīru finansēšanas darījumiem, izraisa atšķirīgus ieguldītāju aizsardzības līmeņus. Papildus tam atšķirīgas valstu prasības attiecībā uz atpakaļpirkšanas vai turēšanas laikposmu apgrūtinā tādu fondu pārrobežu tirdzniecību, kuri iegulda biržas sarakstā neiekļautos aktīvos. Palielinot juridisko nenoteiktību, minētās atšķirības var mazināt to ieguldītāju uzticību, kuri apsver iespēju ieguldīt šādos fondos, un mazināt ieguldītāju iespējas efektīvi izvēlēties starp dažādiem ilgtermiņa ieguldījumu variantiem. Attiecīgi šīs regulas atbilstošais juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants, kā tas ir interpretēts saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgo judikatūru.

- (6) Lai nodrošinātu, ka *ELTIF* produkta profils ir Savienības mērogā saskaņots un stabils, ir nepieciešami vienoti noteikumi. Konkrētāk – lai nodrošinātu vienmērīgu iekšējā tirgus darbību un augstu ieguldītāju aizsardzības līmeni, ir jāpieņem vienoti *ELTIF* darbības noteikumi, jo īpaši attiecībā uz portfeļa sastāvu un ieguldījumu instrumentiem, kurus tie drīkst izmantot, lai iesaistītos riska darījumos ar ilgtermiņa aktīviem, piemēram, kapitāla vērtspapīriem vai parāda instrumentiem, kurus emitējuši biržas sarakstā iekļauti MVU un biržas sarakstā neiekļauti uzņēmumi, kā arī ar reālajiem aktīviem. Vienoti noteikumi par *ELTIF* portfeli ir nepieciešami arī tāpēc, lai nodrošinātu, ka *ELTIF*, kuru mērķis ir radīt regulārus ienākumus, saglabātu diversificētu ieguldījumu aktīvu portfeli, kas ir piemērots regulāras naudas plūsmas uzturēšanai. *ELTIF* ir pirmais solis tāda integrēta iekšējā tirgus izveidē, kurā varētu piesaistīt kapitālu, ko pēc tam varētu novirzīt uz ilgtermiņa ieguldījumiem Eiropas ekonomikā. Lai nodrošinātu vienmērīgu ilgtermiņa ieguldījumu iekšējā tirgus darbību, Komisijai ir jāturpina analizēt iespējamās šķēršļus, kuri varētu apgrūtināt ilgtermiņa kapitāla piesaistišanu no citām valstīm, tostarp šķēršļus, ko rada šādiem ieguldījumiem piemērojamais nodokļu režīms.
- (7) Ir būtiski nodrošināt, ka noteikumi par *ELTIF* darbību, jo īpaši attiecībā uz to portfeļa sastāvu un ieguldījumu instrumentiem, ko tie drīkst izmantot, ir tieši piemērojami *ELTIF* pārvaldniekiem, un tādēļ šie jaunie noteikumi ir jāpieņem kā regula. Tas nodrošina arī vienādus nosacījumus *ELTIF* nosaukuma izmantošanai, neļaujot rasties atšķirīgām valstu prasībām. *ELTIF* pārvaldniekiem būtu jāievēro vienādi noteikumi visā Savienībā, lai palielinātu ieguldītāju uzticību *ELTIF* un nodrošinātu pastāvīgu apzīmējuma “*ELTIF*” uzticamību. Tajā pašā laikā, pieņemot vienotus noteikumus, tiek samazināta *ELTIF* piemērojamo regulatīvo prasību sarežģītība. Izmantojot vienotus noteikumus, tiek samazinātas arī pārvaldnieku izmaksas, ko rada nepieciešamība nodrošināt atbilstību atšķirīgām valstu prasībām, kas reglamentē fondus, kuri iegulda biržas sarakstā iekļautos un neiekļautos uzņēmumos un salīdzināmās reālo aktīvu kategorijās. Tas jo īpaši attiecas uz *ELTIF* pārvaldniekiem, kas vēlas piesaistīt kapitālu pārrobežu līmenī. Vienotu noteikumu pieņemšana arī veicina konkurences kropļojumu novēršanu.
- (8) Jaunie *ELTIF* noteikumi ir cieši saistīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES⁽¹⁾, jo minētā direktīva ir daļa no tiesiskā regulējuma, kas reglamentē alternatīvo ieguldījumu fondu (AIF) pārvaldību un tirdzniecību Savienībā. Pēc definīcijas *ELTIF* ir ES AIF, ko pārvalda alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki (AIFP), kuriem ir piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES.
- (9) Tā kā Direktīvā 2011/61/ES paredzēts arī pakāpenisks trešo valstu režīms, kas reglamentē AIFP un AIF ārpus Savienības, jaunajiem *ELTIF* noteikumiem ir ierobežotāka darbības joma, kura uzsver jaunā ilgtermiņa ieguldījumu produkta Eiropas dimensiju. Attiecīgi tikai ES AIF, kā tas definēts Direktīvā 2011/61/ES, vajadzētu būt tiesībām kļūt par *ELTIF* un tikai tādā gadījumā, ja to pārvalda ES AIFP, kas saņēmis atļauju saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES.
- (10) Jaunajiem noteikumiem, ko piemēro *ELTIF*, būtu jābalstās uz spēkā esošo reglamentējošo satvaru, kas izveidots ar Direktīvu 2011/61/ES un tās īstenošanai pieņemtajiem aktiem. Tādēļ noteikumi par produktiem, ko piemēro *ELTIF*, būtu jāpiemēro papildus noteikumiem, kuri paredzēti esošajos Savienības tiesību aktos. Jo īpaši *ELTIF* būtu jāpiemēro Direktīvā 2011/61/ES paredzētie noteikumi par pārvaldību un tirdzniecību. Tāpat *ELTIF* pārrobežu darbībai būtu atbilstoši jāpiemēro Direktīvā 2011/61/ES paredzētie noteikumi par pārrobežu pakalpojumu sniegšanu un brīvību veikt uzņēmējdarbību. Tie būtu jāpapildina ar īpašiem tirdzniecības noteikumiem, kas izstrādāti attiecībā uz *ELTIF* pārrobežu tirdzniecību gan privātiem, gan profesionāliem ieguldītājiem visā Savienībā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

- (11) Visiem ES AIF, kas vēlas tirgot savus aktīvus kā *ELTIF*, būtu jāpieņem vienoti noteikumi. Šiem noteikumiem nevajadzētu būt saistošiem attiecībā uz tiem ES AIF, kas nevēlas savus aktīvus tirgot kā *ELTIF*, tādējādi arī piekrītot, ka tie negūst labumu no izrietošajām priekšrocībām. Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) un AIF, kas atrodas ārpus ES, nedrīkstētu būt tiesīgi tirgot savus aktīvus kā *ELTIF*.
- (12) Lai nodrošinātu *ELTIF* atbilstību saskaņotajiem noteikumiem, kas reglamentē šo fondu darbību, ir nepieciešams noteikt, ka kompetentās iestādes piešķir *ELTIF* atļauju. Tāpēc Direktīvā 2011/61/ES paredzētās saskaņotās atļauju piešķiršanas un uzraudzības procedūras, ko piemēro AIFP, būtu jāpapildina ar īpašu atļauju piešķiršanas procedūru *ELTIF*. Būtu jāparedz procedūras, lai nodrošinātu, ka *ELTIF* drīkst pārvaldīt tikai tādi ES AIFP, kam atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES un kas ir spējīgi pārvaldīt *ELTIF*. Būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka *ELTIF* varēs izpildīt saskaņotos noteikumus, kas reglamentē minēto fondu darbību. Gadījumos, kad *ELTIF* tiek pārvaldīts iekšēji un nav iecelts ārējs AIFP, būtu jāizmanto īpaša atļauju piešķiršanas procedūra.
- (13) Ņemot vērā to, ka ES AIF var būt dažādas juridiskās formas, kas tiem ne vienmēr nodrošina juridiskas personas statusu, gadījumos, kad *ELTIF* ir izveidots kā ES AIF, kas nevar darboties patstāvīgi, jo tam nav juridiskas personas statusa, noteikumi, kuros tiek pieprasīta *ELTIF* rīcība, būtu jāsaprot kā piemērojami *ELTIF* pārvaldniekam.
- (14) Lai nodrošinātu, ka *ELTIF* orientējas uz ilgtermiņa ieguldījumiem un sniedz ieguldījumu Savienības ekonomikas ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanā, noteikumos par *ELTIF* portfeli būtu skaidri jānosaka aktīvu kategorijas, kurās *ELTIF* ir tiesīgs ieguldīt, un nosacījumi, saskaņā ar kuriem tās būtu jāuzskata par atbilstošām šiem kritērijiem. Vismaz 70 % no *ELTIF* kapitāla būtu jāiegulda atbilstīgos ieguldījumu aktīvos. Lai nodrošinātu *ELTIF* integritāti, ir arī vēlams aizliegt *ELTIF* iesaistīties noteiktos finanšu darījumos, kas varētu apdraudēt to ieguldījumu stratēģiju un mērķus, radot riskus, kuri atšķiras no ilgtermiņa ieguldījumu fonda paredzamajiem riskiem. Lai nodrošinātu skaidru orientāciju uz ilgtermiņa ieguldījumiem, – kas var būt noderīgi privātiem ieguldītājiem, kuriem nav pieredzes ar mazāk tradicionālām ieguldījumu stratēģijām, – nevajadzētu atļaut *ELTIF* ieguldīt atvasinātos finanšu instrumentos, izņemot gadījumus, kad šādas ieguldīšanas mērķis ir ar paša fonda ieguldījumiem saistīto risku ierobežošana. Tā kā preces un tie atvasinātie finanšu instrumenti, kas netieši ļauj iesaistīties riska darījumos ar precēm, ir likvidi, ieguldījumiem precēs nav vajadzīgas ieguldītāju ilgtermiņa saistības, un tāpēc tie nebūtu jāuzskata par atbilstīgiem ieguldījumu aktīviem. Minētais arguments neattiecas uz ieguldījumiem infrastruktūrā vai ar precēm saistītos uzņēmumos vai uzņēmumos, kuru veikums ir netieši saistīts ar preču veikumu, piemēram, lauksaimniecības uzņēmumi lauksaimniecības preču gadījumā vai spēkstacijas energoresursu gadījumā.
- (15) Ilgtermiņa ieguldījumu definīcija ir plaša. Atbilstīgie ieguldījumu aktīvi parasti ir nelikvidi, tiem nepieciešamas konkrēta ilguma saistības, un to ekonomiskajam profilam ir ilgtermiņa raksturs. Atbilstīgie ieguldījumu aktīvi nav pārvedami vērtspapīri, un tāpēc tiem nav pieejama otrreizējo tirgu likviditāte. Tiem bieži vien ir vajadzīgas noteikta termiņa saistības, kas ierobežo to pārdošanas iespējas. Tomēr, tā kā biržas sarakstā iekļauti MVU var saskarties ar problēmām, kas saistītas ar likviditāti un piekļuvi otrreizējam tirgum, tie arī būtu jāuzskata par kvalificētiem portfeļu uzņēmumiem. *ELTIF* ieguldījumu ekonomiskajam ciklam būtībā piemīt ilgtermiņa raksturs, jo tiem ir lielas kapitāla saistības, un ir vajadzīgs ilgs laiks, līdz tie rada atdevi.
- (16) Lai ļautu tam vajadzības gadījumā efektīvi pārvaldīt naudas plūsmu, *ELTIF* būtu jāļauj ieguldīt arī tādos aktīvos, kas nav atbilstīgi ieguldījumu aktīvi, taču tikai tādos gadījumos, ja tas atbilst *ELTIF* ilgtermiņa ieguldījumu stratēģijai.
- (17) Ar atbilstīgajiem ieguldījumu aktīviem būtu jāsaprot arī līdzdalības, piemēram, kapitāla vērtspapīri vai kvazikapitāla instrumenti, parāda instrumenti kvalificētos portfeļu uzņēmumos un tiem sniegtie aizdevumi. Tiem būtu arī jāietver līdzdalība citos fondos, kas orientējas uz aktīviem, piemēram, ieguldījumi biržas sarakstā neiekļautos uzņēmumos, kas emitē kapitāla vērtspapīrus vai parāda instrumentus, kuriem ne vienmēr ir viegli identificējams pircējs. Tiešai līdzdalībai reālos aktīvos, ja vien tie nav vērtspapīroti, arī būtu jāveido atbilstīgo aktīvu kategorija, ar nosacījumu, ka tie rada paredzamu naudas plūsmu, neatkarīgi no tā, vai tā ir regulāra vai neregulāra, tādā nozīmē, ka to var modelēt un vērtēt, pamatojoties uz diskontētās naudas plūsmas vērtēšanas metodi. Šajos aktīvos indikatīvi varētu iekļaut sociālo infrastruktūru, kas dod paredzamu atdevi, piemēram, enerģētikas, transporta un komunikāciju infrastruktūru, kā arī izglītības, veselības aprūpes, labklājības atbalsta iestādes vai

rūpnieciskās iekārtas. Turpretī tādus aktīvus kā mākslas darbi, manuskripti, vīna krājumi vai dārgakmeņi nevajadzētu uzskatīt par atbilstīgiem, jo tie parasti nerada paredzamu naudas plūsmu.

- (18) Par atbilstīgiem ieguldījumu aktīviem būtu jāuzskata arī reāli aktīvi, kuru vērtība pārsniedz EUR 10 000 000 un kuri rada ekonomisku un sociālu labumu. Šādi aktīvi ietver infrastruktūru, intelektuālo īpašumu, kuģošanas līdzekļus, iekārtas, mehānismus, gaisa kuģus vai ritošo sastāvu un nekustamo īpašumu. Ieguldījumi komerciālā nekustamā īpašumā vai dzīvojamās ēkās būtu jāatļauj, ja tie veicina gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi vai atbalsta Savienības enerģētikas, reģionālo vai kohēzijas politiku. Ieguldījumi šādā nekustamajā īpašumā būtu skaidri jādokumentē, lai parādītu uzņemtas ilgtermiņa saistības attiecībā uz šādu īpašumu. Šīs regulas mērķis nav veicināt spekulatīvus ieguldījumus.
- (19) Infrastruktūras projektiem to plašā mēroga dēļ ir vajadzīgs liels kapitāls, kas tiek ieguldīts uz ilgu laiku. Šādi infrastruktūras projekti ietver sabiedrisko ēku infrastruktūru, piemēram, skolas, slimnīcas vai cietumus; sociālo infrastruktūru, piemēram, sociālos mājokļus; transporta infrastruktūru, piemēram, ceļus, sabiedriskā transporta sistēmas vai lidostas; energoinfrastruktūru, piemēram, enerģētikas tīklus, projektus saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, spēkstacijas vai cauruļvadus; ūdens apsaimniekošanas infrastruktūru, piemēram, ūdens apgādes sistēmas, notekūdeņu vai apūdeņošanas sistēmas; sakaru infrastruktūru, piemēram, tīklus, un atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūru, piemēram, pārstrādes vai savākšanas sistēmas.
- (20) Ar kvazikapitāla instrumentiem būtu jāsaprot tāda veida finansēšanas instrumenti, kas ir pamatkapitāla un parāda apvienojums, kurā instrumenta atdeve ir saistīta ar kvalificēta portfeļuzņēmuma peļņu vai zaudējumiem un kurā saistību nepildīšanas gadījumā netiek pilnībā nodrošināta instrumenta atlīdzināšana. Šādi instrumenti ietver dažādus finansēšanas instrumentus, piemēram, pakārtotus aizdevumus, daļas bez balsstiesībām, līdzdalības aizdevumus, tiesības piedalīties peļņas sadalē, konvertējamās obligācijas un obligācijas ar garantijas iespējas līgumiem.
- (21) Lai atspoguļotu pastāvošo darījumdarbības praksi, *ELTIF* būtu jāļauj pirkt kvalificēta portfeļuzņēmuma esošās kapitāla daļas no minētā uzņēmuma esošajiem kapitāla daļu turētājiem. Turklāt, lai nodrošinātu visplašākās iespējamās iespējas līdzekļu iegūšanai, būtu jāatļauj ieguldījumi citos *ELTIF*, Eiropas riska kapitāla fondos (*EuVECA*s), kuru darbību reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 ⁽¹⁾, un Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondos (*EuSEF*), kuru darbību reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 ⁽²⁾. Lai novērstu ieguldījumu vērtības samazinājumu kvalificētos portfeļuzņēmumos, *ELTIF* būtu jāļauj veikt ieguldījumus tikai citos *ELTIF*, *EuVECA* un *EuSEF* ar noteikumu, ka tie paši nav ieguldījuši vairāk nekā 10 % no to kapitāla citos *ELTIF*.
- (22) Finanšu sabiedrības izmantošana var būt nepieciešama, lai apkopotu un organizētu dažādu ieguldītāju iemaksas, tostarp publiskus ieguldījumus infrastruktūras projektos. Tādēļ *ELTIF* būtu jāļauj veikt ieguldījumus atbilstīgos ieguldījumu aktīvos, izmantojot finanšu sabiedrības, ja šie uzņēmumi ir paredzēti ilgtermiņa projektu, kā arī MVU izaugsmes finansēšanai.
- (23) Biržas sarakstā neiekļauti uzņēmumi var saskarties ar grūtībām piekļūt kapitāla tirgiem un finansēt turpmāku izaugsmi un darbības paplašināšanu. Parasti finansējums tiek piesaistīts privāta finansējuma veidā, izmantojot pamatkapitāla daļas vai aizdevumus. Tā kā šādi instrumenti pēc to būtības ir ilgtermiņa ieguldījumi, tiem ir nepieciešams "pacietīgs" kapitāls, ko *ELTIF* var nodrošināt. Turklāt biržas sarakstā iekļauti uzņēmumi nereti saskaras ar būtiskiem šķēršļiem ilgtermiņa finansējuma iegūšanā, un *ELTIF* var nodrošināt vērtīgus alternatīvus finansējuma avotus.
- (24) Tāpēc ilgtermiņa aktīvu kategorijām šīs regulas izpratnē būtu jāietver biržas sarakstā neiekļauti uzņēmumi, kas emitē kapitāla vērtspapirus vai parāda instrumentus, kuriem varētu nebūt viegli identificējama pircēja, un biržas sarakstā iekļauti uzņēmumi, kuru maksimālā kapitalizācijas vērtība ir EUR 500 000 000.
- (25) Ja *ELTIF* pārvaldniekam pieder daļas portfeļuzņēmumā, pastāv risks, ka pārvaldnieks savas intereses nostāda augstāk par *ELTIF* ieguldītāju interesēm. Lai izvairītos no šāda interešu konflikta un nodrošinātu pienācīgu korporatīvu pārvaldību, *ELTIF* būtu jāiegulda tikai tādos aktīvos, kas ir nesaistīti ar *ELTIF* pārvaldnieku, ja vien *ELTIF* neiegulda citu *ELTIF*, *EuVECA*s vai *EuSEF* ieguldījumu apliecībās vai daļās, ko pārvalda *ELTIF* pārvaldnieks.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).

- (26) Lai *ELTIF* pārvaldniekiem sniegtu zināmu elastību attiecībā uz ieguldījumiem to fondos, tirdzniecība ar aktīviem, kas nav ilgtermiņa ieguldījumi, būtu jāatļauj ne vairāk kā 30 % apmērā no *ELTIF* kapitāla.
- (27) Lai ierobežotu *ELTIF* riska uzņemšanos, ir būtiski samazināt darījuma partnera risku, nosakot skaidras *ELTIF* portfeļa diversifikācijas prasības. Uz visiem ārpusbiržas atvasinājumiem būtu jāattiecinā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾.
- (28) Lai novērstu to, ka ieguldošais *ELTIF* būtiski ietekmē cita *ELTIF* vai emitenta pārvaldību, ir vajadzīgs izvairīties no pārmērīgas *ELTIF* koncentrācijas vienā un tajā pašā ieguldījumā.
- (29) Lai *ELTIF* pārvaldnieki varētu piesaistīt papildu kapitālu fonda darbības laikā, tiem būtu jāļauj aizņemties naudu līdz pat 30 % apmērā no *ELTIF* kapitāla vērtības. Tam būtu jāpalīdz nodrošināt papildu atdevi ieguldītājiem. Lai novērstu valūtu nesakrītības risku, *ELTIF* būtu jāaizņemas tikai tajā valūtā, kurā *ELTIF* pārvaldnieks plāno iegādāties aktīvu. Lai novērstu ar paralēlās banku sistēmas darbību saistītas problēmas, nauda, ko *ELTIF* aizņemties, nebūtu jāizmanto, lai piešķirtu aizdevumus kvalificētiem portfeļuzņēmumiem.
- (30) *ELTIF* ieguldījumu ilgtermiņa rakstura un nelikviditātes dēļ *ELTIF* pārvaldniekiem būtu vajadzīgs pietiekami ilgs laiks, lai piemērotu ieguldījumu ierobežojumus. Nosakot šo ierobežojumu īstenošanai nepieciešamo laiku, būtu jāņem vērā ieguldījumu specifiku un īpašības, taču šis laiks nedrīkstētu pārsniegt piecus gadus pēc dienas, kad ir saņemta atļauja darboties kā *ELTIF*, vai pusi no *ELTIF* darbības ilguma, atkarībā no tā, kurš no minētajiem iestājas agrāk.
- (31) Ņemot vērā *ELTIF* portfeļu profilu un to, ka tie orientējas uz ilgtermiņa aktīvu kategorijām, *ELTIF* ir izstrādāti, lai novirzītu privātos ietaupījumus Eiropas ekonomikas attīstībai. *ELTIF* ir iecerēti arī kā ieguldījumu instrumenti, caur kuriem Eiropas Investīciju bankas (EIB) grupa var virzīt savu finansējumu, kas paredzēts Eiropas infrastruktūrai vai MVU. Atbilstīgi šīs regulas noteikumiem *ELTIF* ir strukturēti kā apvienots ieguldījumu instruments, kas reaģē uz EIB grupas centieniem veicināt līdzsvarotu un vienmērīgu tādu ilgtermiņa ieguldījumu iekšējā tirgus attīstību, kas atbilst Savienības interesēm. Ņemot vērā to, ka *ELTIF* orientējas uz ilgtermiņa aktīvu kategorijām, tos var izmantot šiem fondiem paredzētā uzdevuma veikšanai kā prioritāru instrumentu, lai īstenotu ieguldījumu plānu Eiropai, kas izklāstīts Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumā.
- (32) Komisijai visi *ELTIF* pieteikumi EIB finansējumam būtu jāuzskata par prioritāriem, un to izskatīšanas procesi būtu jāoptimizē. Tāpēc Komisijai būtu jāoptimizē visu atzinumu vai viedokļu sniegšana par visiem *ELTIF* pieteikumiem EIB finansējumam.
- (33) Turklāt dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās iestādes var būt ieinteresētas palielināt potenciālo ieguldītāju un sabiedrības izpratni par *ELTIF*.
- (34) Lai gan *ELTIF* nav pienākuma piedāvāt atpakaļpirkšanas tiesības pirms tā darbības beigām, nebūtu jāliedz *ELTIF* censties panākt tā ieguldījumu apliecību vai daļu tirdzniecību regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, tādējādi nodrošinot ieguldītājiem iespēju pārdot to ieguldījumu apliecības vai daļas pirms *ELTIF* darbības beigām. *ELTIF* nolikumam vai dibināšanas dokumentiem nebūtu jāliedz *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas iekļaut tirdzniecībai regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, nedz arī jāattur ieguldītāji no to ieguldījumu apliecību vai daļu brīvas nodošanas trešām personām, kas vēlas iegādāties minētās ieguldījumu apliecības vai daļas. Ar šo cenšas aktivizēt otrreizējos tirgus kā būtisku tirdzniecības vietu, kur privātie ieguldītāji pērk un pārdod *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas.
- (35) Individuāliem ieguldītājiem varētu būt interese par ieguldījumiem *ELTIF*, taču *ELTIF* nevar saviem ieguldītājiem piedāvāt regulāru atpakaļpirkšanu, jo ieguldījumi ilgtermiņa projektos pārsvarā ir nelikvidi. Ieguldot šādos aktīvos, individuālais ieguldītājs uzņemas saistības, kas pēc būtības ilgst pilnu ieguldījuma termiņu. Tādēļ *ELTIF* vajadzētu būt principā strukturētam tā, lai pirms *ELTIF* darbības beigām netiktu piedāvāta regulāra atpakaļpirkšana.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

- (36) Lai radītu stimulu ieguldītājiem, jo īpaši privātiem ieguldītājiem, kuri varētu nevēlēties aizturēt savus līdzekļus uz ilgu laika posmu, *ELTIF* vajadzētu spēt saviem ieguldītājiem piedāvāt pirmstermiņa atpakaļpirkšanas iespējas, ja tiek ievēroti konkrēti nosacījumi. Tādēļ būtu jānodrošina *ELTIF* pārvaldniekam iespēja brīvi lemt par to, vai *ELTIF* izveidot ar atpakaļpirkšanas tiesībām vai bez tām saskaņā ar *ELTIF* ieguldīšanas stratēģiju. Ja ir ieviests atpakaļpirkšanas tiesību režīms, minētās tiesības un to galvenās iezīmes būtu iepriekš skaidri jādefinē un jāformulē attiecīgā *ELTIF* nolikumā vai dibināšanas dokumentos.
- (37) Lai *ELTIF* darbības beigās ieguldītāji varētu efektīvi atpakaļpirkt to ieguldījumu apliecības vai daļas, *ELTIF* pārvaldniekam būtu laicīgi jāsāk pārdot *ELTIF* portfeļa aktīvus, lai nodrošinātu, ka to vērtība tiek pareizi īstenota. Nosakot pienācīgu ieguldījumu pārdošanas grafiku, *ELTIF* pārvaldniekam būtu jāņem vērā ieguldījumu atšķirīgie termiņi un laiks, kas nepieciešams, lai atrastu pircēju aktīviem, kuros *ELTIF* ir ieguldījis. Ņemot vērā to, ka šajā likvidācijas posmā praktiski nevar nodrošināt ieguldījumu ierobežojumu ievērošanu, tos būtu jābeidz piemērot līdz ar likvidācijas perioda sākumu.
- (38) Lai paplašinātu privāto ieguldītāju piekļuvi *ELTIF*, PVKIU var ieguldīt līdzekļus *ELTIF* izdotajās ieguldījumu apliecībās vai daļās tiktāl, ciktāl *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas ir atbilstīgas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK ⁽¹⁾.
- (39) *ELTIF* vajadzētu būt iespējai proporcionāli samazināt savu kapitālu, ja tas ir atbrīvojies no kāda no saviem aktīviem, jo īpaši ja tas ir saistīts ar ieguldījumu infrastruktūrā.
- (40) Fonda darbības laikā aktīvi, kuri nav iekļauti biržas sarakstā un kuros *ELTIF* ir ieguldījis, var tikt iekļauti regulēta tirgus sarakstā. Ja tā notiek, aktīvi vairs nevar atbilst šīs regulas prasībai par biržas sarakstā neiekļautiem aktīviem. Lai ļautu *ELTIF* pārvaldniekam pienācīgi realizēt šādu aktīvu, kas vairs nav atbilstīgs, to varētu vēl līdz pat trīs gadiem turpināt ieskaitīt apjomā līdz 70 % robežai, kas noteikta atbilstīgo ieguldījumu aktīviem.
- (41) Ņemot vērā *ELTIF* specifisko raksturu, kā arī tā potenciālos privātos un profesionālos ieguldītājus, uz kuriem tie orientējas, ir svarīgi ieviest pienācīgas pārredzamības prasības, kas potenciālajiem ieguldītājiem ļautu pieņemt pamatotu lēmu un pilnībā apzināties saistītos riskus. Papildus Direktīvā 2011/61/ES ietvertu pārredzamības prasību ievērošanai *ELTIF* būtu jāpublicē prospekts, kurā būtu jāiekļauj visa informācija, kas slēgta tipa kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem jāatklāj saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/71/EK ⁽²⁾ un Komisijas Regulu (EK) Nr. 809/2004 ⁽³⁾. Tirgojot *ELTIF* privātiem ieguldītājiem, būtu obligāti jāpublicē pamatinformācijas dokuments saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1286/2014 ⁽⁴⁾. Turklāt tirdzniecības dokumentos būtu skaidri jāvērs uzmanība uz *ELTIF* riska profilu.
- (42) *ELTIF* var šķist interesants tādiem ieguldītājiem kā pašvaldības, baznīcas, labdarības organizācijas un nodibinājumi, kuriem vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai pret tiem attiecas kā pret profesionāliem klientiem apstākļos, kad tie atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES ⁽⁵⁾ II pielikuma II iedaļā minētajiem kritērijiem.
- (43) *ELTIF* orientējas ne tikai uz profesionāliem, bet arī uz privātiem ieguldītājiem visā Savienībā, tāpēc ir nepieciešams Direktīvā 2011/61/ES jau paredzētajām tirdzniecības prasībām pievienot dažas papildu prasības, lai nodrošinātu privātiem ieguldītājiem atbilstošu aizsardzības līmeni. Attiecīgi būtu jāizveido pieejamas sistēmas, lai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 809/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/71/EK īstenošanu attiecībā uz prospektos iekļauto informāciju, kā arī prospektu formu, informācijas iekļaušanu ar norādi un prospektu publicēšanu, un attiecībā uz reklāmas izplatīšanu (OV L 149, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1286/2014 (2014. gada 26. novembris) par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (OV L 352, 9.12.2014., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

veiktu parakstīšanos, maksājumus daļu turētājiem vai ieguldījumu apliecību turētājiem, izpirktu vai atpakaļpirktu ieguldījumu apliecības vai daļas, kā arī nodrošinātu informāciju, kuru *ELTIF* un *ELTIF* pārvaldniekam ir pienākums sniegt. Turklāt, lai nodrošinātu, ka privātie ieguldītāji nav nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar profesionāliem ieguldītājiem, būtu jāievieš daži aizsardzības pasākumi, ja *ELTIF* tiek tirgoti privātiem ieguldītājiem. Gadījumā, ja *ELTIF* privātiem ieguldītājiem tirgo vai piedāvā izplatītājs, šādam izplatītājam būtu jāievēro attiecīgās Direktīvas 2014/65/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 600/2014 ⁽¹⁾ prasības.

- (44) *ELTIF* pārvaldniekam vai izplatītājam būtu jāiegūst visa nepieciešamā informācija par privātā ieguldītāja zināšanām un pieredzi, finansiālo stāvokli, vēlmi uzņemties risku, ieguldījumu mērķiem un laikposmu, lai novērtētu, vai *ELTIF* ir piemērots tirgošanai minētajam privātajam ieguldītājam, cita starpā ņemot vērā *ELTIF* darbības ilgumu un plānoto ieguldījumu stratēģiju. Turklāt, ja privātiem ieguldītājiem piedāvātā vai izvietotā *ELTIF* darbības ilgums pārsniedz 10 gadus, *ELTIF* pārvaldniekam vai izplatītājam būtu skaidri un rakstiski jānorāda, ka minētais produkts varētu nebūt piemērots privātiem ieguldītājiem, kuri nespēj uzturēt šādas ilgas un nelikvīdas saistības.
- (45) Tirgojot *ELTIF* privātiem ieguldītājiem, *ELTIF* depozitārijam būtu jāatbilst Direktīvas 2009/65/EK noteikumiem par atbilstošajām struktūrām, kurām ir ļauts darboties kā depozitārijiem, noteikumam, kas aizliedz atbrīvošanu no atbildības, un noteikumiem par aktīvu atkalizmantošanu.
- (46) Lai uzlabotu privāto ieguldītāju aizsardzību, šajā regulā papildus ir paredzēts, ka privātiem ieguldītājiem, kuru ieguldījumu portfelis, kas sastāv no skaidras naudas noguldījumiem un finanšu instrumentiem, izņemot jebkādas finanšu instrumentus, kuri sniegti kā nodrošinājums, nepārsniedz EUR 500 000, *ELTIF* pārvaldniekam vai izplatītājam pēc tam, kad ir veikts piemērotības tests un sniegtas atbilstīgas ieguldījumu konsultācijas, būtu jānodrošina, ka privātais ieguldītājs neiegulda *ELTIF* summu, kas kopumā pārsniedz 10 % no ieguldītāja ieguldījumu portfeļa un sākotnējā vienā vai vairākos *ELTIF* ieguldītā summa nav mazāka par EUR 10 000.
- (47) *ELTIF* nolikumā vai dibināšanas dokumentos paredzētos ārkārtas apstākļos *ELTIF* darbības laiku var pagarināt vai saīsināt, lai nodrošinātu lielāku elastību, piemēram, gadījumos, kad projekts ir pabeigts vēlāk vai agrāk nekā paredzēts, lai panāktu tā atbilstību ilgtermiņa ieguldījumu stratēģijai.
- (48) *ELTIF* kompetentajai iestādei pastāvīgi būtu jāpārbauda, vai *ELTIF* atbilst šīs regulas prasībām. Tā kā kompetentajām iestādēm jau ir piešķirtas plašas pilnvaras saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, minētās pilnvaras ir jāpaplašina, ņemot vērā šo regulu.
- (49) Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽²⁾, attiecībā uz šo regulu vajadzētu būt iespējai izmantot visas pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, un tai būtu jāpiespīķ visi minētajam nolūkam nepieciešamie resursi, jo īpaši cilvēkresursi.
- (50) EVTI vajadzētu būt vadošai lomai saistībā ar *ELTIF* noteikumu piemērošanu, nodrošinot, ka valstu kompetentās iestādes konsekventi piemēro Savienības noteikumus. Kā iestādei ar ļoti specializētām zināšanām par vērtspapīriem un vērtspapīru tirgiem, būtu efektīvi un lietderīgi uzticēt EVTI izstrādāt Komisijai iesniedzamus tādu regulatīvu tehnisko standartu projektus, kas neietver politikas izvēles. Šiem regulatīvi tehniskajiem standartiem būtu jāpievēršas apstākļiem, kādos atvasināto finanšu instrumentu izmantošanas vienīgais nolūks ir ierobežot riskus, kas piemīt ieguldījumiem, apstākļiem, kādos *ELTIF* darbības laiks būs pietiekami ilgs, lai aptvertu katra *ELTIF* atsevišķā aktīva dzīves ciklu, *ELTIF* aktīvu pienācīgai pārdošanai noteiktā grafika iezīmēm, izmaksu informācijas definīcijām, metodēm to izmaksu aprēķināšanai, ko sedz ieguldītāji, izmaksu atklāšanas uzrādīšanai, kā arī to sistēmu iezīmēm, kas *ELTIF* jāizveido katrā dalībvalstī, kur tie plāno tirgot ieguldījumu apliecības vai daļas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- (51) Piemērojot šo regulu, apmaiņai ar personas datiem, to nosūtīšanai un apstrādei būtu pilnībā jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾.
- (52) Dalībvalstis nevar pietiekamā mērā sasniegt šīs regulas mērķus, proti, nodrošināt vienotas prasības attiecībā uz *ELTIF* ieguldījumiem un darbības nosacījumiem visā Savienībā, vienlaikus pilnībā ņemot vērā nepieciešamību *ELTIF* drošību un uzticamību sabalansēt ar efektīvu tirgus darbību attiecībā uz ilgtermiņa finansējumu un dažādu ieinteresēto personu izdevumiem, bet to mēroga un ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, tāpēc Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 5. pantā noteikto subsidaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula paredz tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.
- (53) Šī regula ievēro pamattiesības un principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, proti, patērētāju aizsardzību, darījumdarbības brīvību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu un personas datu aizsardzību, kā arī piekļuvi pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. Šī regula jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un mērķis

1. Šajā regulā ir paredzēti vienoti noteikumi par atļauju piešķiršanu ES alternatīvo ieguldījumu fondiem (ES AIF) vai ES AIF apakšstrukturām, ko tirgo Savienībā kā Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondus (*ELTIF*), par to ieguldījumu politiku un darbības nosacījumiem.
2. Šīs regulas mērķis ir piesaistīt kapitālu un novirzīt to Eiropas ilgtermiņa ieguldījumiem reālajā ekonomikā, ievērojot Savienības mērķi – gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi.
3. Dalībvalstis nenosaka nekādas papildu prasības jomā, uz kuru attiecas šī regula.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “kapitāls” ir kopējās kapitāla iemaksas un nepieprasītais iemaksājamais kapitāls, kas ir aprēķināts, pamatojoties uz summām, kuras var ieguldīt pēc visu to nodevu, maksājumu un izdevumu atskaitīšanas, kas tieši vai netieši jāsedz ieguldītājiem;
- 2) “profesionāls ieguldītājs” ir ieguldītājs, kuru uzskata par profesionālu klientu vai pret kuru pēc pieprasījuma var izturēties kā pret profesionālu klientu saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES II pielikumu;
- 3) “privāts ieguldītājs” ir ieguldītājs, kas nav profesionāls ieguldītājs;
- 4) “kapitāla vērtspapīrs” ir īpašumtiesību daļa kvalificētā portfeļuzņēmumā, kuru veido kvalificēta portfeļuzņēmuma akcijas vai cita veida līdzdalība, kas emitēta tā ieguldītājiem;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- 5) "kvazikapitāls" ir jebkāda veida finansēšanas instruments, kur atdeve no šā instrumenta ir saistīta ar kvalificētā portfeļuzņēmuma peļņu vai zaudējumiem un kur saistību nepildīšanas gadījumā netiek pilnībā nodrošināta instrumenta atlīdzināšana;
- 6) "reālais aktīvs" ir aktīvs, kam savas būtības un īpašību dēļ ir vērtība un kas var dot atdevi, tostarp infrastruktūra un citi aktīvi, kuri rada ekonomisku vai sociālu labumu, piemēram, izglītība, konsultēšana, pētniecība un izstrāde; kā arī komerciālais nekustamais īpašums vai dzīvojamās ēkas, bet tikai tad, ja tie ir tāda ilgtermiņa ieguldījuma projekta būtiska sastāvdaļa vai papildelements, kas veicina Savienības mērķi – gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi;
- 7) "finanšu sabiedrība" ir jebkura no šādām struktūrām:
- a) kredītiestāde, kā tā definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā,
 - b) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā tā definēta Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
 - c) apdrošināšanas sabiedrība, kā tā definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽²⁾ 13. panta 1. punktā;
 - d) finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 20) apakšpunktā;
 - e) jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 22) apakšpunktā;
 - f) pārvaldības sabiedrība, kā tā definēta Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
 - g) AIFP, kā tas definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā.
- 8) "ES AIF" ir ES AIF, kā tas definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta k) apakšpunktā;
- 9) "ES AIFP" ir ES AIFP, kā tas definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta l) apakšpunktā;
- 10) "ELTIF kompetentā iestāde" ir ES AIF kompetentā iestāde Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta nozīmē;
- 11) "ELTIF izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ELTIF ir piešķirta atļauja;
- 12) "ELTIF pārvaldnieks" ir ES AIFP, kam ir piešķirta atļauja darboties kā ES AIFP un kas ir saņēmis apstiprinājumu pārvaldīt ELTIF, vai arī iekšēji pārvaldīts ELTIF gadījumos, kad ELTIF juridiskā forma ļauj veikt iekšēju pārvaldību un kad nav iecelts ārējs AIFP;
- 13) "ELTIF pārvaldnieka kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde AIFP izcelsmes dalībvalstī Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta q) apakšpunkta nozīmē;
- 14) "vērtspapīru aizdevums" un "vērtspapīru aizņēmums" ir jebkurš darījums, kura rezultātā darījumu partneris nodod vērtspapīrus ar nosacījumu, ka aizņēmējs apņemas atdot līdzvērtīgus vērtspapīrus kādā nākotnes datumā vai kad to pieprasīs vērtspapīru aizdevējs; šādu darījumu uzskata par vērtspapīru aizdevumu darījumu partnerim, kas nodod vērtspapīrus, un vērtspapīru aizņēmumu darījumu partnerim, kuram vērtspapīri tiek nodoti;
- 15) "repo darījums" ir repo darījums, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 83) apakšpunktā;
- 16) "finanšu instruments" ir finanšu instruments, kā tas precizēts Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma C iedaļā;
- 17) "īsā pārdošana" ir darbība, kā tā definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 236/2012 ⁽³⁾ 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- 18) "regulēts tirgus" ir regulēts tirgus, kā tas definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21) apakšpunktā;
- 19) "daudzpusēja tirdzniecības sistēma" ir daudzpusēja tirdzniecības sistēma, kā tā definēta Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 22) apakšpunktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspeja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 236/2012 (2012. gada 14. marts) par īso pārdošanu un dažiem kredītriska mījmaiņas darījumu aspektiem (OV L 86, 24.3.2012., 1. lpp.).

3. pants

Atļaujas piešķiršana un centralizēts publiskais reģistrs

1. *ELTIF* var tirgot Savienībā vienīgi tad, ja tam ir piešķirta atļauja saskaņā ar šo regulu. Atļauja darboies kā *ELTIF* ir derīga visās dalībvalstīs.
2. Tikai ES AIF ir tiesības pieteikties atļaujas saņemšanai un saņemt atļauju darboties kā *ELTIF*.
3. *ELTIF* kompetentās iestādes reizi ceturksnī informē EVTI par atļaujām, kas piešķirtas vai anulētas, ievērojot šo regulu.

EVTI uztur centralizētu publisko reģistru, kurā norāda ikvienu *ELTIF*, kam piešķirta atļauja saskaņā ar šo regulu, *ELTIF* pārvaldnieku un *ELTIF* kompetento iestādi. Reģistrs ir pieejams elektroniski.

4. pants

Apzīmējums un aizliegums pārveidoties

1. Apzīmējumu "*ELTIF*" vai "Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fonds" attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vai tā emitētajām ieguldījumu apliecībām vai daļām var izmantot tikai tad, ja attiecīgajam kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam ir piešķirta atļauja saskaņā ar šo regulu.
2. *ELTIF* ir aizliegts pārveidoties par tādiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, uz kuriem šī regula neattiecas.

5. pants

Pieteikums atļaujai darboties kā *ELTIF*

1. Pieteikumu atļaujai darboties kā *ELTIF* iesniedz *ELTIF* kompetentajai iestādei.

Pieteikumā atļaujai darboties kā *ELTIF* iekļauj šādus datus:

- a) fonda nolikums vai dibināšanas dokumenti;
- b) informācija par ierosinātā *ELTIF* pārvaldnieka identitāti, ka arī tā pašreizējo un iepriekšējo fondu pārvaldības pieredzi un vēsturi;
- c) informācija par depozitārija identitāti;
- d) tās informācijas apraksts, kas sniedzama ieguldītājiem, tostarp privāto ieguldītāju sūdzību izskatīšanas kārtības apraksts;

ELTIF kompetentā iestāde var pieprasīt skaidrojumu un informāciju par dokumentiem un informāciju, kas sniegta saskaņā ar otro daļu.

2. Tikai ES AIFP, kam piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, var iesniegt *ELTIF* kompetentajai iestādei pieteikumu apstiprinājumam pārvaldīt to *ELTIF*, par kuru ir pieprasīta atļauja saskaņā ar 1. punktu. Ja *ELTIF* kompetentā iestāde ir tā pati ES AIFP kompetentā iestāde, šādā pieteikumā apstiprinājumam atsaucas uz dokumentiem, kas iesniegti atļaujas saņemšanai saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES.

Pieteikumā apstiprinājumam pārvaldīt *ELTIF* iekļauj šādus datus:

- a) rakstiska vienošanās ar depozitāriju;
- b) informācija par deleģēšanas kārtību attiecībā uz portfeļa un riska pārvaldību, kā arī *ELTIF* administratīvo pārvaldību;
- c) informācija par ieguldījumu stratēģiju, riska profilu un citiem AIF raksturlielumiem, kuru pārvaldīšanai ES AIFP ir saņēmis atļauju.

ELTIF kompetentā iestāde var lūgt ES AIFP kompetento iestādi sniegt skaidrojumu un informāciju par otrajā daļā minētajiem dokumentiem vai atzinumu par to, vai piešķirtajā ES AIFP atļaujā pārvaldīt AIF ietilpst tiesības pārvaldīt *ELTIF*. ES AIFP kompetentā iestāde sniedz atbildi 10 darba dienu laikā no dienas, kad tā ir saņēmusi *ELTIF* kompetentās iestādes pieprasījumu.

3. Pieteikuma iesniedzējus divu mēnešu laikā no pilnīgi aizpildīta pieteikuma iesniegšanas dienas informē par to, vai ir piešķirta atļauja darboties kā *ELTIF*, tostarp vai ES AIFP ir piešķirts apstiprinājums pārvaldīt *ELTIF*.

4. Par jebkurām turpmākām izmaiņām dokumentos, kas minēti 1. un 2. punktā, nekavējoties informē *ELTIF* kompetento iestādi.

5. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, ES AIF, kura juridiskā forma ļauj tam veikt iekšēju pārvaldību un ja tā pārvaldības struktūra izvēlas neiecelt ārēju AIFP, vienlaicīgi iesniedz pieteikumu atļaujai darboties kā *ELTIF* saskaņā ar šo regulu un kā AIFP saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES.

Neskarot Direktīvas 2011/61/ES 7. pantu, pieteikumā atļaujai darboties kā iekšēji pārvaldītam *ELTIF* iekļauj šādus datus:

- a) fonda nolikums vai dibināšanas dokumenti;
- b) tās informācijas apraksts, kas sniedzama ieguldītājiem, tostarp privāto ieguldītāju sūdzību izskatīšanas kārtības apraksts.

Atkāpjoties no 3. punkta, iekšēji pārvaldītu ES AIF trīs mēnešu laikā no pilnīgi aizpildīta pieteikuma iesniegšanas dienas informē par to, vai ir piešķirta atļauja darboties kā *ELTIF*.

6. pants

Nosacījumi atļaujas darboties kā *ELTIF* piešķiršanai

1. ES AIF tiek piešķirta atļauja darboties kā *ELTIF* vienīgi tad, ja tā kompetentā iestāde:

- a) ir pārliecinājies par to, ka ES AIF ir spējīgs izpildīt visas šīs regulas prasības;
- b) ir apstiprinājusi ES AIFP, kuram piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, pieteikumu pārvaldīt *ELTIF*, fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentus un izvēlēto depozitāriju.

2. Ja ES AIF iesniedz pieteikumu saskaņā ar šīs regulas 5. panta 5. punktu, kompetentā iestāde piešķir atļauju ES AIF tikai tad, ja tā ir pārliecinājies, ka šis ES AIF atbilst gan šīs regulas, gan Direktīvas 2011/61/ES prasībām par atļaujas piešķiršanu ES AIFP.

3. *ELTIF* kompetentā iestāde var atteikties apstiprināt ES AIFP pieteikumu pārvaldīt *ELTIF* vienīgi tad, ja ES AIFP:

- a) neatbilst šai regulai;
- b) neatbilst Direktīvai 2011/61/ES;
- c) nav saņēmis no savas kompetentās iestādes atļauju pārvaldīt AIF, kas izmanto tāda veida ieguldījumu stratēģijas, uz kurām attiecas šī regula; vai
- d) nav iesniedzis 5. panta 2. punktā minētos dokumentus vai tajā prasīto skaidrojumu vai informāciju.

Pirms atteikties apstiprināt pieteikumu *ELTIF* kompetentā iestāde apspriežas ar ES AIFP kompetento iestādi.

4. *ELTIF* kompetentā iestāde nepiešķir atļauju darboties kā *ELTIF* ES AIF, kas iesniedzis pieteikumu atļaujas saņemšanai, ja tam ir juridiski aizliegts tirgot tā ieguldījumu apliecības vai daļas tā izcelsmes dalībvalstī.

5. *ELTIF* kompetentā iestāde paziņo ES AIF iemeslu, kāpēc atteikts piešķirt atļauju darboties kā *ELTIF*.

6. Pieteikumu, kas noraidīts saskaņā ar šo nodaļu, neiesniedz atkārtoti citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
7. Attiecībā uz atļauju darboties kā *ELTIF* nepiemēro prasību par to, ka *ELTIF* būtu jāpārvalda tādām ES AIFP, kam atļauja piešķirta *ELTIF* izcelsmes dalībvalstī, vai ka ES AIFP būtu jāveic vai jādeleģē jebkāda darbība *ELTIF* izcelsmes dalībvalstī.

7. pants

Piemērojamie noteikumi un atbildība

1. *ELTIF* vienmēr ievēro šīs regulas noteikumus.
2. *ELTIF* un *ELTIF* pārvaldnieks vienmēr atbilst Direktīvas 2011/61/ES prasībām.
3. *ELTIF* pārvaldnieks ir atbildīgs par to, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, un saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES ir arī atbildīgs par jebkādiem šīs regulas pārkāpumiem. *ELTIF* pārvaldnieks arī ir atbildīgs par zaudējumiem vai kaitējumu, kas radies šīs regulas neievērošanas dēļ.

II NODAĻA

PIENĀKUMI ATTIECĪBĀ UZ *ELTIF* IEGULDĪJUMU POLITIKU

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi un atbilstīgi aktīvi

8. pants

Ieguldījumu apakšstrukturās

Ja *ELTIF* veido vairāk nekā viena ieguldījumu apakšstrukturā, tad, piemērojot šo nodaļu, katra no šīm apakšstrukturām uzskatāma par atsevišķu *ELTIF*.

9. pants

Atbilstīgi ieguldījumi

1. Saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem mērķiem *ELTIF* iegulda tikai šādu kategoriju aktīvos un tikai saskaņā ar šajā regulā precizētajiem nosacījumiem:
 - a) atbilstīgi ieguldījumu aktīvi;
 - b) aktīvi, kas minēti Direktīvas 2009/65/EK 50. panta 1. punktā.
2. *ELTIF* neveic nevienu no šādām darbībām:
 - a) aktīvu īsā pārdošana;
 - b) tieša vai netieša iesaistīšanās riska darījumos ar precēm, tostarp izmantojot atvasinātus finanšu instrumentus, to sertifikātus, uz tām balstītus indeksus, vai jebkurus citus līdzekļus vai instrumentus, kas varētu radīt ar tām saistītu risku;
 - c) vienošanos slēgšana par vērtspapīru aizdevumiem, vērtspapīru aizņēmumiem, repo darījumiem vai jebkuru citu tādu vienošanos slēgšana, kam ir līdzvērtīga ekonomiskā ietekme un kas rada līdzīgus riskus, ja tādējādi tiek ietekmēti vairāk nekā 10 % *ELTIF* aktīvu;
 - d) atvasināto finanšu instrumentu izmantošana, izņemot gadījumus, ja šādu instrumentu izmantošanas vienīgais nolūks ir ierobežot riskus, kas piemīt citiem *ELTIF* ieguldījumiem.
3. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EVTI pēc sabiedriskās apspriešanās izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot kritērijus tādu apstākļu noteikšanai, kuros atvasinātie finanšu instrumenti tiek izmantoti vienīgi, lai ierobežotu risku, kas piemīt 2. punkta d) apakšpunktā minētajiem ieguldījumiem.

EVTI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 9. septembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

10. pants

Atbilstīgi ieguldījumu aktīvi

Aktīvs, kas minēts 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ir atbilstīgs *ELTIF* ieguldījumu veikšanai vienīgi tad, ja tas ietilpst kādā no šādām kategorijām:

- a) kapitāla vērtspapīri vai kvazikapitāla instrumenti, kurus:
 - i) ir emitējis kvalificēts portfeļuzņēmums un kurus *ELTIF* ieguvis no kvalificēta portfeļuzņēmuma vai otrreizējā tirgū no trešās personas;
 - ii) ir emitējis kvalificēts portfeļuzņēmums apmaiņā pret kapitāla vērtspapīru vai kvazikapitāla instrumentu, ko *ELTIF* iepriekš iegādājies no kvalificēta portfeļuzņēmuma vai otrreizējā tirgū no trešās personas;
 - iii) ir emitējis uzņēmums, kuram kvalificētais portfeļuzņēmums ir meitasuzņēmums, kurā pirmajam minētajam ir vairākuma īpašumtiesības – apmaiņā pret kapitāla vērtspapīru vai kvazikapitāla instrumentu, ko *ELTIF* ieguvis no kvalificēta portfeļuzņēmuma saskaņā ar i) vai ii) apakšpunktu vai otrreizējā tirgū no trešās personas;
- b) parāda instrumenti, kurus emitējis kvalificēts portfeļuzņēmums;
- c) aizdevumi, kurus *ELTIF* piešķir kvalificētam portfeļuzņēmumam un kuru termiņš nav ilgāks par *ELTIF* darbības ilgumu;
- d) viena vai vairāku *ELTIF*, *EuVECA* un *EuSEF* ieguldījumu apliecības vai daļas ar nosacījumu, ka šie *ELTIF*, *EuVECA* un *EuSEF* paši nav ieguldījuši *ELTIF* vairāk nekā 10 % no sava kapitāla;
- e) tieša vai netieša līdzdalība individuālos reālos aktīvos ar kvalificētu portfeļuzņēmumu starpniecību, kuru vērtība ir vismaz EUR 10 000 000 vai ekvivalenta summa tajā valūtā, kurā un tajā laikā, kad radušies izdevumi.

11. pants

Kvalificēts portfeļuzņēmums

1. Kvalificēts portfeļuzņēmums, kas minēts 10. pantā, ir portfeļuzņēmums, kurš nav kolektīvo ieguldījumu uzņēmums un kurš atbilst šādām prasībām:

- a) tas nav finanšu sabiedrība;
- b) tas ir sabiedrība, kurai
 - i) nav ļauts veikt tirdzniecību regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā; vai
 - ii) ir ļauts veikt tirdzniecību regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā un kuras tirgus kapitalizācijas vērtība vienlaikus nepārsniedz EUR 500 000 000;
- c) tas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai kādā trešā valstī ar nosacījumu, ka šī trešā valsts:
 - i) nav no Finanšu darījumu darba grupas puses atzīta par augsta riska jurisdikciju vai jurisdikciju, kas nesadarbojas;
 - ii) ir parakstījusi vienošanos ar *ELTIF* pārvaldnieka izcelsmes dalībvalsti un visām pārējām dalībvalstīm, kurās paredzēts tirgot *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas, lai nodrošinātu, ka trešā valsts pilnībā ievēro ESAO Nodokļu paraugkonvencijas par ienākumiem un kapitālu 26. pantā noteiktos standartus un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādu daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā;

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta a) apakšpunkta, kvalificēts portfeļuzņēmums var būt finanšu sabiedrība, kas finansē vienīgi kvalificētus portfeļuzņēmumus, kuri minēti šā panta 1. punktā, vai reālos aktīvus, kuri minēti 10. panta e) punktā.

12. pants

Interesu konflikts

ELTIF neiegulda atbilstīgos ieguldījumu aktīvos, attiecībā uz kuriem *ELTIF* pārvaldniekam ir tieša vai netieša interese, izņemot interesi, kas saistīta ar tā pārvaldāmā *ELTIF*, *EuSEF* vai *EuVECA* ieguldījumu apliecību vai daļu turēšanu.

2. IEDAĻA

Noteikumi par ieguldījumu politiku

13. pants

Portfeļa sastāvs un diversifikācija

1. *ELTIF* iegulda vismaz 70 % sava kapitāla atbilstīgos ieguldījumu aktīvos.
2. *ELTIF* iegulda ne vairāk kā:
 - a) 10 % no sava kapitāla instrumentos, ko emitējis viens kvalificēts portfeļuzņēmums, vai šādam portfeļuzņēmumam piešķirtos aizdevumos;
 - b) 10 % no sava kapitāla tieši vai netieši vienā reālā aktīvā;
 - c) 10 % no sava kapitāla ieguldījumu apliecībās vai daļās vienā *ELTIF*, *EuVECA* vai *EuSEF*;
 - d) 5 % no sava kapitāla aktīvos, kas minēti 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja minētos aktīvus ir emitējusi viena struktūra.
3. Kopējā *ELTIF*, *EuVECA* un *EuSEF* ieguldījumu apliecību vai daļu vērtība *ELTIF* portfelī nepārsniedz 20 % no *ELTIF* kapitāla vērtības.
4. Kopējais *ELTIF* darījuma partnera risks ārpusbiržas atvasinājumu darījumos, līgumos par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu vai līgumos par aktīvu pirkšanu ar atpārdošanu nepārsniedz 5 % no *ELTIF* kapitāla vērtības.
5. Atkāpjoties no 2. punkta a) un b) apakšpunkta, *ELTIF* var paaugstināt tajos noteikto 10 % limitu līdz 20 % ar noteikumu, ka kopējā *ELTIF* turēto aktīvu vērtība kvalificētos portfeļuzņēmumos un atsevišķos reālos aktīvos, kuros tas iegulda vairāk nekā 10 % no sava kapitāla, nepārsniedz 40 % no *ELTIF* kapitāla vērtības.
6. Atkāpjoties no 2. punkta d) apakšpunkta, *ELTIF* var paaugstināt tajā noteikto 5 % limitu līdz 25 % attiecībā uz obligācijām, ko emitē kredītiestāde, kuras juridiskā adrese ir dalībvalstī un uz kuru saskaņā ar tiesību aktiem attiecas īpaša valsts uzraudzība, kas paredzēta obligāciju turētāju aizsardzībai. Jo īpaši summas, kas iegūtas no šādu obligāciju emisijas, saskaņā ar tiesību aktiem iegulda aktīvos, kas visu obligāciju derīguma laiku var segt prasījumus sakarā ar šīm obligācijām un kas emitenta neveiksmes gadījumā tiktu prioritārā kārtā izmantoti, lai kompensētu ieguldīto kapitālu un izmaksātu uzkrātos procentus.
7. Lai aprēķinātu 1. līdz 6. punktā minētos limitus, uzņēmumus, kas konsolidēto pārskatu vajadzībām ir iekļauti vienā grupā, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/34/ES ⁽¹⁾ vai saskaņā ar atzītiem starptautiskiem grāmatvedības noteikumiem, uzskata par vienu kvalificētu portfeļuzņēmumu vai vienu struktūru.

14. pants

Ieguldījumu pozīciju izlabošana

Ja *ELTIF* pārkāpj 13. panta 2. punktā līdz 13. panta 6. punktā noteiktās diversifikācijas prasības un ja šā pārkāpuma izdarīšana ir ārpus *ELTIF* pārvaldnieka kontroles, *ELTIF* pārvaldnieks atbilstīgā laikposmā veic nepieciešamos pasākumus pozīcijas izlabošanai, pienācīgi ņemot vērā *ELTIF* ieguldītāju intereses.

15. pants

Koncentrācija

1. *ELTIF* nedrīkst iegūt vairāk kā 25 % ieguldījumu apliecību vai daļu no viena *ELTIF*, *EuVECA* vai *EuSEF*.
2. Ieguldījumiem aktīvos, kas minēti šīs regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā, piemēro Direktīvas 2009/65/EK 56. panta 2. punktā noteiktos koncentrācijas limitus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

16. pants

Naudas aizņēmumi

1. *ELTIF* var aizņemties naudu ar noteikumu, ka šāds aizņēmums atbilst visiem šādiem nosacījumiem:
 - a) tas nepārsniedz 30 % no *ELTIF* kapitāla vērtības;
 - b) tā mērķis ir ieguldīt atbilstīgos ieguldījumu aktīvos, izņemot 10. panta c) apakšpunktā minētajos aizdevumos, ar noteikumu, ka *ELTIF* turētā nauda vai naudas ekvivalenti nav pietiekami, lai veiktu attiecīgo ieguldījumu;
 - c) par to līgumu slēdz tajā pašā valūtā, kurā, ar aizņemto naudu paredzēts iegādāties aktīvus;
 - d) tā termiņš nav ilgāks par *ELTIF* darbības laiku;
 - e) tas apgrūtina aktīvus, kas nepārsniedz 30 % no *ELTIF* kapitāla vērtības.
2. *ELTIF* pārvaldnieks *ELTIF* prospektā norāda, vai viņš plāno aizņemties naudu realizējot savu ieguldījumu stratēģiju.

17. pants

Portfeļa sastāva un diversifikācijas noteikumu piemērošana

1. Ieguldījumu limitu, kas noteikts 13. panta 1. punktā:
 - a) piemēro līdz dienai, kas noteikta *ELTIF* nolikumā vai dibināšanas dokumentos;
 - b) pārtrauc piemērot, tiklīdz *ELTIF* sāk pārdot aktīvus, lai atpakaļpirktu ieguldītāju ieguldījumu apliecības vai daļas pēc *ELTIF* darbības beigām;
 - c) aptur uz laiku, ja *ELTIF* piesaista papildu kapitālu vai samazina savu esošo kapitālu, ja vien šāda apturēšana ilgst ne vairāk kā 12 mēnešus.

Dienā, kas minēta pirmās daļas a) apakšpunktā, nosaka, ņemot vērā to aktīvu specifiku un īpašības, kuros *ELTIF* paredzējis ieguldīt, un tā nav vēlāk kā piecus gadus pēc dienas, kad ir saņemta atļauja darboties kā *ELTIF*, vai tā nav vēlāk kā pusē no *ELTIF* darbības ilguma, kas noteikts saskaņā ar 18. panta 3. punktu, atkarībā no tā, kura no minētajām iestājas agrāk. Izņēmuma gadījumos *ELTIF* kompetentā iestāde pēc tam, kad ir iesniegts pienācīgi pamatots ieguldījumu plāns, var pagarināt šo termiņu ne vairāk kā par vēl vienu gadu.

2. Ja ilgtermiņa aktīvu, kurā *ELTIF* ir ieguldījis, ir emitējis kvalificēts portfelžuņēmums, kas vairs neatbilst 11. panta 1. punkta b) apakšpunktam, šādu ilgtermiņa aktīvu var turpināt ņemt vērā, aprēķinot 13. panta 1. punktā minēto ieguldījumu limitu, ilgākais trīs gadus no dienas, kad kvalificētais portfelžuņēmums vairs neizpilda 11. panta 1. punkta b) apakšpunkta prasības.

III NODAĻA

ELTIF IEGULDĪJUMU APLIECĪBU VAI DAŽU ATPAKAĻPIRKŠANA, TIRDZNIECĪBA UN EMITĒŠANA, UN IENĀKUMU UN KAPITĀLA SADALE

18. pants

Atpakaļpirkšanas politika un *ELTIF* darbības ilgums

1. *ELTIF* ieguldītāji nevar pieprasīt savu ieguldījumu apliecību vai daļu atpakaļpirkšanu pirms *ELTIF* darbības beigām. Daļu vai ieguldījumu apliecību atpakaļpirkšanu no ieguldītājiem var sākt no nākamās dienas pēc dienas, kurā *ELTIF* ir beidzis darbību.

ELTIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos skaidri norāda konkrētu datumu, kurā *ELTIF* beidz darbību un tajos var paredzēt tiesības uz laiku pagarināt darbības termiņu un nosacījumus šādu tiesību izmantošanai.

ELTIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos un ieguldītājiem paredzētajā informācijā nosaka kārtību, kādā veicama ieguldījumu apliecību vai daļu atpakaļpirkšana un aktīvu realizācija, un skaidri norāda, ka atpakaļpirkšanu no ieguldītājiem sāk nākamajā dienā pēc *ELTIF* darbības beigšanas dienas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, *ELTIF* nolikumā vai dibināšanas dokumentos var paredzēt iespēju veikt atpakaļpirkšanu pirms *ELTIF* darbības beigām, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) atpakaļpirkšana netiek atļauta pirms 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā norādītā datuma;
- b) atļaujas piešķiršanas laikā un visā *ELTIF* darbības laikā *ELTIF* pārvaldnieks spēj apliecināt kompetentajām iestādēm, ka ir izveidota atbilstīga likviditātes pārvaldības sistēma un efektīvas *ELTIF* likviditātes risku pārraudzības procedūras, kas atbilst *ELTIF* ilgtermiņa ieguldījumu stratēģijai un piedāvātajai atpakaļpirkšanas politikai;
- c) *ELTIF* pārvaldnieks nosaka precīzi definētu atpakaļpirkšanas politiku, kurā ir skaidri norādīti laikposmi, kuros ieguldītāji var pieprasīt atpakaļpirkšanu;
- d) *ELTIF* atpakaļpirkšanas politika nodrošina, ka kopējais atpakaļpirkšanas darījumu apjoms noteiktā laikposmā ir ierobežots līdz noteiktai procentuālajai daļai no *ELTIF* aktīviem, kas minēti 9. punkta 1. panta b) apakšpunktā. Šo procentuālo daļu pielāgo *ELTIF* pārvaldnieka publiskotajai likviditātes pārvaldībai un ieguldījumu stratēģijai;
- e) *ELTIF* atpakaļpirkšanas politika nodrošina, ka pret ieguldītājiem izturas taisnīgi un atpakaļpirkšanu veic proporcionāli, ja kopējais atpakaļpirkšanas pieprasījumu apjoms noteiktā laikposmā pārsniedz d) apakšpunktā minēto procentuālo daļu.

3. *ELTIF* darbības ilgums atbilst *ELTIF* ilgtermiņa būtībai un ir pietiekami ilgs, lai aptvertu katra atsevišķā *ELTIF* aktīva dzīves ciklu, ko mēra saskaņā ar attiecīgā aktīva nelikviditātes profilu un ekonomisko dzīves ciklu, kā arī izvirzīto *ELTIF* ieguldījuma mērķi.

4. Ieguldītāji var pieprasīt *ELTIF* likvidāciju, ja to atpakaļpirkšanas pieprasījumi, kas iesniegti saskaņā ar *ELTIF* atpakaļpirkšanas politiku, nav izpildīti viena gada laikā no dienas, kad tie iesniegti.

5. Ieguldītājiem vienmēr ir iespēja saņemt atmaksu naudā.

6. Atmaksa natūrā no *ELTIF* aktīviem ir iespējama vienīgi tad, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) *ELTIF* nolikumā vai dibināšanas dokumentos ir paredzēta šāda iespēja, ar noteikumu, ka pret visiem ieguldītājiem izturas taisnīgi;
- b) ieguldītājs rakstiski lūdz veikt atmaksu, izmantojot daļu no *ELTIF* aktīviem;
- c) nav īpašu noteikumu, kas ierobežo minēto aktīvu nodošanu.

7. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, precizējot apstākļus, kuros *ELTIF* darbības ilgums tiek uzskatīts par pietiekamu, lai aptvertu katra atsevišķa *ELTIF* aktīva dzīves cikla ilgumu, kā minēts 3. punktā.

EVTI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 9. septembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

19. pants

Otrreizējais tirgus

1. *ELTIF* nolikums vai dibināšanas dokumenti neliedz *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas tirgot regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā.

2. *ELTIF* nolikums vai dibināšanas dokumenti neliedz ieguldītājiem brīvi nodot savas ieguldījumu apliecības vai daļas trešām personām, kas nav *ELTIF* pārvaldnieks.

3. *ELTIF* savos periodiskajos pārskatos publicē savu biržas sarakstā iekļauto ieguldījumu apliecību vai daļu tirgus vērtību, kā arī katras ieguldījumu apliecības vai daļas neto aktīvu vērtību.

4. Ja kāda aktīva vērtība ir būtiski mainījusies, *ELTIF* pārvaldnieks to atklāj ieguldītājiem savos periodiskajos pārskatos.

20. pants

Jaunu ieguldījumu apliecību vai daļu emitēšana

1. *ELTIF* var emitēt jaunas ieguldījumu apliecības vai daļas saskaņā ar tā nolikumu vai dibināšanas dokumentiem.
2. *ELTIF* neemitē jaunas ieguldījumu apliecības vai daļas par cenu, kas ir zemāka par tā neto aktīvu vērtību, iepriekš nepiedāvājot šīs ieguldījumu apliecības vai daļas par šo cenu esošajiem *ELTIF* ieguldītājiem.

21. pants

***ELTIF* aktīvu realizācija**

1. *ELTIF* pieņem detalizētu grafiku savu aktīvu secīgai realizācijai, lai nodrošinātu ieguldītāju ieguldījumu apliecību vai daļu atpakaļpirkšanu pēc *ELTIF* darbības beigām, un atklāj to *ELTIF* kompetentajai iestādei ne vēlāk kā vienu gadu pirms *ELTIF* darbības beigu datuma.
2. Grafikā, kas minēts 1. punktā, iekļauj:
 - a) potenciālo pircēju tirgus novērtējumu;
 - b) iespējamās pārdošanas cenu novērtējumu un salīdzinājumu;
 - c) atsavināšanai paredzēto aktīvu vērtējumu;
 - d) realizācijas grafiku.
3. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, precizējot kritērijus, kas izmantojami, veicot 2. punkta a) apakšpunktā minēto novērtējumu un 2. punkta c) apakšpunktā minēto vērtējumu.

EVTI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 9. septembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

22. pants

Ienākumu un kapitāla sadale

1. *ELTIF* var regulāri sadalīt ieguldītājiem ienākumus, kuri gūti no portfelī esošajiem aktīviem. Minētos ienākumus veido:
 - a) ienākumi, kurus regulāri gūst no aktīviem;
 - b) kapitāla vērtības pieaugums, kas īstenots pēc aktīva realizācijas.
2. Ienākumus nesadala tādā mērā, kāds vajadzīgs *ELTIF* nākotnes saistību izpildei.
3. *ELTIF*, realizējot kādu aktīvu pirms *ELTIF* darbības beigām, var proporcionāli samazināt savu kapitālu, ar noteikumu, ka *ELTIF* pārvaldnieks pamatoti uzskata, ka šāda realizācija ir *ELTIF* ieguldītāju interesēs.
4. *ELTIF* nolikumā vai dibināšanas dokumentos precizē sadales politiku, kādu *ELTIF* īstenoš tā darbības laikā.

IV NODAĻA

PĀRREDZAMĪBAS PRASĪBAS

23. pants

Pārredzamība

1. *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas Savienībā netirgo bez iepriekšējas prospekta publikācijas.

ELTIF ieguldījumu apliecības vai daļas netirgo privātiem ieguldītājiem Savienībā bez iepriekšējas pamatinformācijas dokumenta publicēšanas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1286/2014.

2. Prospektā iekļauj visu informāciju, kas ieguldītājiem vajadzīga, lai viņi varētu informēti novērtēt viņiem piedāvāto ieguldījumu un jo īpaši ar to saistītos riskus.
3. Prospektā iekļauj vismaz šādu informāciju:
 - a) paziņojums, kurā izklāstīts, kā *ELTIF* ieguldījuma mērķi un stratēģija šo mērķu sasniegšanai kvalificē šo fondu kā ilgtermiņa fondu;
 - b) informācija, ko saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK un Regulu (EK) Nr. 809/2004 atklāj slēgta tipa kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi;
 - c) informācija, ko atklāj ieguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 23. pantu, ja tā jau nav aptverta ar šā punkta b) apakšpunktu;
 - d) uzskatāma norāde par tām aktīvu kategorijām, kurās *ELTIF* ir atļauts ieguldīt;
 - e) uzskatāma norāde uz jurisdikcijām, kurās *ELTIF* ir atļauts ieguldīt;
 - f) jebkura cita informācija, kuru kompetentās iestādes uzskata par būtisku saistībā ar 2. punktu.
4. Prospektā un visos citos tirgvedības dokumentos iekļauj uzskatāmu informāciju ieguldītājiem par *ELTIF* nelikviditāti.

Jo īpaši prospektos un visos citos tirgvedības dokumentos skaidri:

- a) informē ieguldītājus par *ELTIF* ieguldījumu ilgtermiņa raksturu;
 - b) informē ieguldītājus par *ELTIF* darbības beigām, kā arī par iespēju pagarināt *ELTIF* darbības ilgumu, ja šāda iespēja ir paredzēta, un par pagarināšanas nosacījumiem;
 - c) norāda, vai ir paredzēts tirgot *ELTIF* privātiem ieguldītājiem;
 - d) izskaidro ieguldītāju tiesības atpakaļpirkt viņu ieguldījumus saskaņā ar 18. pantu un *ELTIF* nolikumu vai dibināšanas dokumentiem;
 - e) norāda biežumu un termiņus, kad *ELTIF* darbības laikā veic ieņēmumu sadali ieguldītājiem, ja tāda ir paredzēta;
 - f) iesaka ieguldītājiem *ELTIF* ieguldīt tikai nelielu daļu no to kopējā ieguldījumu portfeļa;
 - g) apraksta *ELTIF* risku ierobežošanas politiku, tostarp dod uzskatāmu norādi, ka atvasinātos finanšu instrumentus var izmantot tikai, lai ierobežotu citiem *ELTIF* ieguldījumiem piemītošos riskus, un iekļauj norādi par iespējamo ietekmi, kādu uz *ELTIF* risku profilu var atstāt atvasināto finanšu instrumentu izmantošana;
 - h) informē ieguldītājus par riskiem, kas saistīti ar ieguldījumiem reālos aktīvos, tostarp infrastruktūrā;
 - i) regulāri – vismaz reizi gadā – informē ieguldītājus par jurisdikcijām, kurās *ELTIF* ir veicis ieguldījumus.
5. Papildus Direktīvas 2011/61/ES 22. pantā pieprasītajai informācijai *ELTIF* gada pārskatā iekļauj:
 - a) naudas plūsmas pārskatu;
 - b) informāciju par jebkādu daļību instrumentos, kuros izmantoti Savienības budžeta līdzekļi;
 - c) informāciju par atsevišķu kvalificētu portfeļu uzņēmumu vērtību un citu tādu aktīvu vērtību, kuros *ELTIF* ir ieguldījis, tostarp par izmantoto atvasināto finanšu instrumentu vērtību;
 - d) informāciju par jurisdikcijām, kurās atrodas *ELTIF* aktīvi.
 6. Pēc privāta ieguldītāja lūguma *ELTIF* pārvaldnieks sniedz papildu informāciju attiecībā uz kvantitatīvajiem ierobežojumiem, ko piemēro *ELTIF* riska pārvaldībā, attiecībā uz tālab izvēlētajām metodēm un aktīvu kategoriju galveno risku un ienesīguma jaunāko attīstību.

24. pants

Papildu prasības attiecībā uz prospektu

1. *ELTIF* nosūta *ELTIF* kompetentajām iestādēm savu prospektu un visus grozījumus tajā, kā arī tā gada pārskatu. Pēc pieprasījuma *ELTIF* sniedz šos dokumentus *ELTIF* pārvaldnieka kompetentajai iestādei. *ELTIF* sniedz šos dokumentu laikposmā, ko norādījušas šīs kompetentās iestādes.

2. *ELTIF* nolikums vai dibināšanas dokumenti ir prospekta sastāvdaļa un ir pievienoti tam.

Pirmajā daļā minētos dokumentus nepieprasa pievienot prospektam, ja ieguldītājs ir informēts par to, ka ieguldītājam pēc pieprasījuma šos dokumentus atsūtīs vai informēs par vietu, kur katrā tajā dalībvalstī, kurā ieguldījumu apliecības vai daļas tirgo, viņš var iepazīties ar tiem.

3. Prospektā norāda veidu, kādā ieguldītājiem ir pieejams gada pārskats. Tajā nosaka, ka privātiem ieguldītājiem gada pārskata papīra kopiju piegādā pēc pieprasījuma bez maksas.

4. Ieguldītājiem pēc viņu pieprasījuma bez maksas sniedz prospektu un jaunāko publicēto gada pārskatu.

Prospektu var sniegt, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju vai tīmekļa vietni. Pēc privāto ieguldītāju pieprasījuma viņiem bez maksas piegādā papīra kopiju.

5. Prospekta būtiskās daļas pastāvīgi aktualizē.

25. pants

Izmaksu atklāšana

1. Prospektā uzskatāmi informē ieguldītājus par dažādu izmaksu apmēru, ko tieši vai netieši sedz ieguldītāji. Dažādās izmaksas iedala šādās pozīcijās:

- a) *ELTIF* izveides izmaksas;
- b) izmaksas, kas saistītas ar aktīvu iegādi;
- c) izmaksas, kas saistītas ar pārvaldību un darbību;
- d) sadales izmaksas;
- e) citas izmaksas, tostarp administratīvās, regulatīvās, depozitārija, glabāšanas, profesionālo pakalpojumu un revīzijas izmaksas.

2. Prospektā norāda izmaksu kopējo attiecību pret *ELTIF* kapitālu.

3. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, precizējot vienotās definīcijas, aprēķinu metodes, kā arī 1. punktā minēto izmaksu un 2. punktā minēto kopējo attiecību norāžu veidus.

Izstrādājot minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EVTI ņem vērā regulatīvos tehniskos standartus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1286/2014 8. panta 5. punkta a) un c) apakšpunktā.

EVTI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 9. septembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

V NODAĻA

ELTIF IEGULDĪJUMU APLIECĪBU VAI DAĻU TIRDZNIECĪBA

26. pants

Ieguldītājiem pieejamās sistēmas

1. Tāda *ELTIF* pārvaldnieks, kura ieguldījumu apliecības vai daļas ir paredzēts tirgot privātiem ieguldītājiem, – katrā dalībvalstī, kurā tas plāno tirgot šādas ieguldījumu apliecības vai daļas, – izveido pieejamas sistēmas, lai veiktu parakstīšanos, veiktu maksājumus ieguldījumu apliecību vai daļu turētājiem, izpirktu vai atpakaļpirktu ieguldījumu apliecības vai daļas, kā arī darītu pieejamu informāciju, kuru *ELTIF* un tā pārvaldniekam ir pienākums sniegt.

2. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, precizējot 1. punktā minēto sistēmu veidus un īpašības, to tehnisko infrastruktūru un to darba saturu attiecībā uz privātiem ieguldītājiem.

EVTI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 9. septembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

27. pants

Privātiem ieguldītājiem tirgotu ELTIF iekšējais novērtējuma process

1. Tāda ELTIF pārvaldnieks, kura ieguldījumu apliecības vai daļas ir paredzēts tirgot privātiem ieguldītājiem, izveido īpašu iekšējo novērtējuma procesu un piemēro to šim ELTIF, pirms tas tiek tirgots vai izplatīts privātiem ieguldītājiem.
2. Šā panta 1. punktā minētā iekšējā procesa ietvaros ELTIF pārvaldnieks novērtē, vai ELTIF ir piemērots tirgošanai privātiem ieguldītājiem, ņemot vērā vismaz:
 - a) ELTIF darbības ilgumu; un
 - b) ELTIF plānoto ieguldījumu stratēģiju.
3. ELTIF pārvaldnieks ikvienam izplatītājam dara pieejamu visu atbilstīgo informāciju par ELTIF, kas tiek tirgots privātiem ieguldītājiem, tostarp visu informāciju attiecībā uz tā darbības ilgumu un ieguldījumu stratēģiju, kā arī iekšējo novērtēšanas procesu un jurisdikcijām, kurās ELTIF ir atļauts veikt ieguldījumus.

28. pants

Īpašas prasības attiecībā uz ELTIF izplatīšanu privātiem ieguldītājiem

1. Tieši piedāvājot vai izvietojot ELTIF ieguldījumu apliecības vai daļas privātiem ieguldītājiem, ELTIF pārvaldnieks iegūst nepieciešamo informāciju par:
 - a) privātā ieguldītāja zināšanām un pieredzi ieguldījumu jomā saistībā ar ELTIF;
 - b) privātā ieguldītāja finanšu stāvokli, tostarp tā spēju ciest zaudējumus;
 - c) privātā ieguldītāja ieguldījumu mērķiem, tostarp minētā ieguldītāja iecerēto ieguldīšanas laikposmu.
- Pamatojoties uz informāciju, kas iegūta saskaņā ar pirmo daļu ELTIF pārvaldnieks iesaka ELTIF tikai tad, ja tas ir piemērots minētajam konkrētajam privātajam ieguldītājam.
2. Ja privātiem ieguldītājiem piedāvātā vai izvietotā ELTIF darbības ilgums pārsniedz 10 gadus, ELTIF pārvaldnieks vai izplatītājs skaidri un rakstiski brīdina, ka minētais produkts varētu nebūt piemērots privātiem ieguldītājiem, kuri nevar uzturēt šādas ilgas un nelikvīdas saistības.

29. pants

Īpaši noteikumi par privātiem ieguldītājiem tirgota ELTIF depozitāriju

1. Atkāpjoties no Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 3. punkta, privātiem ieguldītājiem tirgota ELTIF depozitārijs ir tāda veida iestāde, kā minēts Direktīvas 2009/65/EK 23. panta 2. punktā.
2. Atkāpjoties no Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 13. punkta otrās daļas un 14. punkta, privātiem ieguldītājiem tirgota ELTIF depozitārijs nevar atbrīvot sevi no atbildības gadījumā, ja ir zaudēti finanšu instrumenti, kas nodoti turēšanai trešai personai.
3. Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punktā minēto depozitārija atbildību nevar izslēgt vai ierobežot ar vienošanos gadījumā, ja ELTIF tiek tirgots privātiem ieguldītājiem.
4. Neviena nolīgums, kas ir pretrunā 3. punktam, nav spēkā.
5. Aktīvus, kuri atrodas ELTIF depozitārija turēšanā, šis depozitārijs vai jebkura trešā persona, kurai deleģēta turēšanas funkcija, neizmanto atkārtoti uz sava rēķina. Atkalizmantošana ietver visus darījumus, kas aptver turēšanā pieņemtos aktīvus, tostarp, bet neaprobežojoties ar to pārvešanu, ieķīlāšanu, pārdošanu un aizdošanu.

ELTIF depozitārija turēšanā pieņemtos aktīvus var atkalizmantot tikai ar noteikumu, ka:

- a) aktīvi tiek atkalizmantoti uz ELTIF rēķina;
- b) depozitārijs ievēro ELTIF pārvaldnieka norādījumus ELTIF vārdā;

- c) atkalizmantošana nāk par labu *ELTIF* un ir daļu vai ieguldījumu apliecību turētāju interesēs; un
- d) darījumu sedz augstas kvalitātes un likvids nodrošinājums, ko saskaņā ar īpašumtiesību nodošanas kārtību ir saņēmis *ELTIF*.

Otrās daļas d) apakšpunktā minētā nodrošinājuma tirgus vērtība vienmēr ir vismaz atkalizmantoto aktīvu tirgus vērtība plus uzcenojums.

30. pants

Papildu prasības attiecībā uz *ELTIF* tirdzniecību privātiem ieguldītājiem

1. *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas var tirgot privātiem ieguldītājiem ar nosacījumu, ka privātie ieguldītāji saņēmuši atbilstīgas ieguldījumu konsultācijas no *ELTIF* pārvaldnieka vai izplatītāja.
2. *ELTIF* pārvaldnieks var tieši piedāvāt vai izvietot *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas privātiem ieguldītājiem tikai tad, ja *ELTIF* pārvaldniekam ir atļauts sniegt Direktīvas 2011/61/ES 6. panta 4. punkta a) apakšpunktā un b) apakšpunkta i) punktā minētos pakalpojumus un tikai pēc tam, kad minētais pārvaldnieks veicis šīs regulas 28. panta 1. punktā minēto piemērotības testu.
3. Ja potenciālā privātā ieguldītāja finanšu instrumentu portfelis nepārsniedz EUR 500 000, *ELTIF* pārvaldnieks vai jebkurš izplatītājs pēc tam, kad ir veikts 28. panta 1. punktā minētais piemērotības tests un sniegtas atbilstīgas ieguldījumu konsultācijas, pamatojoties uz potenciālā privātā ieguldītāja sniegto informāciju, nodrošina, ka privātais ieguldītājs neiegulda *ELTIF* summu, kas kopumā pārsniedz 10 % no minētā ieguldītāja ieguldījumu portfeļa, un ka sākotnējā minimālā summa, kas ieguldīta vienā vai vairākos *ELTIF*, ir EUR 10 000.

Potenciālais privātais ieguldītājs ir atbildīgs par to, lai sniegtu *ELTIF* pārvaldītājam vai izplatītājam precīzu informāciju par potenciālā privātā ieguldītāja finanšu instrumentu portfeli un ieguldījumiem *ELTIF* kā minēts pirmajā daļā.

Piemērojot šo punktu, uzskata, ka finanšu instrumentu portfeli ietilpst naudas noguldījumi un finanšu instrumenti, bet neietilpst finanšu instrumenti, kuri sniegti kā nodrošinājums.

4. Tāda *ELTIF* nolikums vai dibināšanas dokumenti, kuru tirgo privātiem ieguldītājiem, paredz, ka pret visiem ieguldītājiem ir vienlīdzīga attieksme un atsevišķiem ieguldītājiem vai ieguldītāju grupām nenodrošina privileģētu attieksmi vai īpašas ekonomiskās priekšrocības.
5. Privātiem ieguldītājiem tirgotu *ELTIF* juridiskā forma nerada privātiem ieguldītājiem nekādu turpmāku atbildību un neprasa no šāda ieguldītāja nekādas papildu saistības papildus sākotnējām kapitāla saistībām.
6. Privātie ieguldītāji parakstīšanās periodā un vismaz divas nedēļas pēc dienas, kad tie parakstījušies uz *ELTIF* ieguldījumu apliecībām vai daļām var atcelt savu parakstīšanos un saņemt naudu atpakaļ bez sankcijām.
7. Privātiem ieguldītājiem tirgotu *ELTIF* pārvaldnieks izstrādā atbilstīgas procedūras un noteikumus privāto ieguldītāju sūdzību izskatīšanai, kas nodrošina iespēju privātiem ieguldītājiem iesniegt sūdzības savas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām.

31. pants

***ELTIF* ieguldījumu apliecību vai daļu tirdzniecība**

1. *ELTIF* pārvaldnieks var tirgot attiecīgā *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas profesionāliem un privātiem ieguldītājiem savā izcelsmes dalībvalstī pēc paziņošanas saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 31. pantu.
2. *ELTIF* pārvaldnieks var tirgot *ELTIF* ieguldījumu apliecības vai daļas profesionāliem un privātiem ieguldītājiem dalībvalstī, kas nav *ELTIF* pārvaldnieka izcelsmes dalībvalsts, pēc paziņošanas saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 32. pantu.
3. *ELTIF* pārvaldnieks attiecībā uz katru tā pārvaldīto *ELTIF* informē kompetentās iestādes par saviem plāniem tirgot vai netirgot *ELTIF* privātiem ieguldītājiem.

4. Papildus dokumentiem un informācijai, kas norādīta Direktīvas 2011/61/ES 31. un 32. pantā, *ELTIF* pārvaldnieks sniedz kompetentajām iestādēm turpmāk minēto:

- a) *ELTIF* prospektu;
- b) *ELTIF* pamatinformācijas dokumentu, ja tas tiek tirgots privātiem ieguldītājiem; un
- c) informāciju par 26. pantā minētajām sistēmām.

5. Kompetento iestāžu kompetences un pilnvaras, kas minētas Direktīvas 2011/61/ES 31. un 32. pantā, attiecas arī uz *ELTIF* tirdzniecību privātiem ieguldītājiem un papildu prasībām, kas noteiktas šajā regulā.

6. Papildus savām pilnvarām, kas noteiktas Direktīvas 2011/61/ES 31. panta 3. punkta pirmajā daļā, *ELTIF* pārvaldnieka izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde arī nepieļauj *ELTIF* tirdzniecību, ja *ELTIF* pārvaldnieks neatbilst vai neatbilst šīs regulas noteikumiem.

7. Papildus savām pilnvarām, kas noteiktas Direktīvas 2011/61/ES 32. panta 3. punkta pirmajā daļā, *ELTIF* pārvaldnieka izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde atsakās arī nodot pilnīgu paziņojuma dokumentāciju kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā plānota attiecīgā *ELTIF* tirdzniecība, ja *ELTIF* pārvaldnieks neatbilst šīs regulas noteikumiem.

VI NODAĻA

UZRAUDZĪBA

32. pants

Uzraudzība, ko veic kompetentās iestādes

1. Kompetentās iestādes pastāvīgi uzrauga atbilstību šīs regulas prasībām.
2. *ELTIF* kompetentā iestāde ir atbildīga par to, lai tiktu veikta uzraudzība pār atbilstību noteikumiem, kas izklāstīti II, III un IV nodaļā.
3. *ELTIF* kompetentā iestāde ir atbildīga par to, lai tiktu veikta uzraudzība pār atbilstību pienākumiem, kuri izklāstīti *ELTIF* nolikumā vai dibināšanas dokumentos, un pienākumiem, kuri izklāstīti prospektā, un kuriem ir jāatbilst šai regulai.
4. *ELTIF* pārvaldnieka kompetentā iestāde ir atbildīga par to, lai tiktu veikta uzraudzība pār pārvaldnieka pasākumu un organizācijas piemērotību, lai *ELTIF* pārvaldnieks spētu nodrošināt atbilstību pienākumiem un noteikumiem saistībā ar visu tā pārvaldīto *ELTIF* izveidi un darbību.

ELTIF pārvaldnieka kompetentā iestāde ir atbildīga par to, lai tiktu veikta uzraudzība pār *ELTIF* pārvaldnieka atbilstību šai regulai.

5. Kompetentās iestādes pārbauda kolektīvo ieguldījumu uzņēmumus, kas veic uzņēmējdarbību vai kas tiek tirgoti to teritorijās, lai pārliecinātos, ka tie neizmanto apzīmējumu "*ELTIF*" vai neuzdodas par *ELTIF*, ja vien tie nav saņēmuši atļauju saskaņā ar šo regulu un neatbilst šīs regulas noteikumiem.

33. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Kompetentajām iestādēm ir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei, ievērojot šo regulu.
2. Pilnvaras, kas kompetentajām iestādēm piešķirtas saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, tostarp tās, kas attiecas uz sodiem, īsteno arī attiecībā uz šo regulu.
3. *ELTIF* kompetentā iestāde aizliedz izmantot apzīmējumu "*ELTIF*" vai "Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fonds", ja *ELTIF* pārvaldnieks vairs neatbilst šīs regulas noteikumiem.

34. pants

EVTI pilnvaras un kompetences

1. EVTI tiek piešķirtas pilnvaras, kas vajadzīgas, lai veiktu uzdevumus, kas tai noteikti šajā regulā.
2. EVTI pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, īsteno arī attiecībā uz šo regulu un atbilstoši Regulai (EK) Nr. 45/2001.
3. Piemērojot Regulu (ES) Nr. 1095/2010, šo regulu uzskata par turpmāk pieņemtu juridiski saistošu Savienības aktu, ar ko nosaka EVTI uzdevumus, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1095/2010 1. panta 2. punktā.

35. pants

Sadarbība starp kompetentajām iestādēm

1. *ELTIF* kompetentā iestāde un *ELTIF* pārvaldnieka kompetentā iestāde, ja tā nav viena un tā pati iestāde, savstarpēji sadarbojas un apmainās ar informāciju, lai pildītu savus šajā regulā noteiktos pienākumus.
2. Kompetentās iestādes savstarpēji sadarbojas saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES.
3. Kompetentās iestādes un EVTI savstarpēji sadarbojas, lai pildītu savus attiecīgos šajā regulā noteiktos pienākumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010.
4. Kompetentās iestādes un EVTI apmainās ar visu informāciju un dokumentiem, kas vajadzīgi, lai pildītu savus attiecīgos šajā regulā noteiktos pienākumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010, jo īpaši lai identificētu un novērstu šīs regulas pārkāpumus.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

36. pants

Komisijas pieteikumu apstrāde

Komisija visus *ELTIF* pieteikumus EIB finansējumam uzskata par prioritāriem un optimizē to izskatīšanas procesus. Komisija optimizē visu atzinumu vai viedokļu sniegšanu par visiem *ELTIF* pieteikumiem EIB finansējumam.

37. pants

Pārskatīšana

1. Ne vēlāk kā 2019. gada 9. jūnijā Komisija sāk pārskatīt šīs regulas piemērošanu. Šajā pārskatā jo īpaši izvērtē:
 - a) 18. panta ietekmi;
 - b) kā ieguldījumu aktīvu diversifikāciju ietekmē 13. panta 1. punktā noteiktās minimālās robežvērtības piemērošana, saskaņā ar kuru vismaz 70 % aktīvu ir ieguldāmi atbilstīgo ieguldījumu aktīvos;
 - c) cik lielā mērā *ELTIF* tiek tirgoti Savienībā, tostarp, vai AIFP, uz kuriem attiecas Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 2. punkts, varētu būt ieinteresēti *ELTIF* tirdzniecībā;
 - d) cik lielā mērā būtu jāatjaunina atbilstīgo aktīvu un ieguldījumu saraksts, kā arī diversifikācijas noteikumi, portfeļa sastāvs un ierobežojumi attiecībā uz naudas aizņemšanos.
2. Pēc tam, kad ir veikta 1. punktā minētā pārskatīšana un pēc apspriešanās ar EVTI, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtēts šīs regulas un *ELTIF* ieguldījums kapitāla tirgu savienības izveidē un 1. panta 2. punktā noteikto mērķu sasniegšanā. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

38. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 9. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 29. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

LABOJUMI**Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 375/2014 (2014. gada 3. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusu (iniciatīva “ES palīdzības brīvprātīgie”)**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 122, 2014. gada 24. aprīlis)

15. lappusē 24. panta 2. punktā:

tekstu: “2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā, 9. panta 2. punktā un 20. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2014. gada 25. aprīļa.”

lasīt šādi: “2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā, 9. panta 2. punktā, 20. panta 3. punktā un 20. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2014. gada 25. aprīļa.”

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV